

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนใน
เขตเทศบาลตำบลหนองหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ปิยะมาศ แคล้วภัย

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
กันยายน 2559
(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนใน
เขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

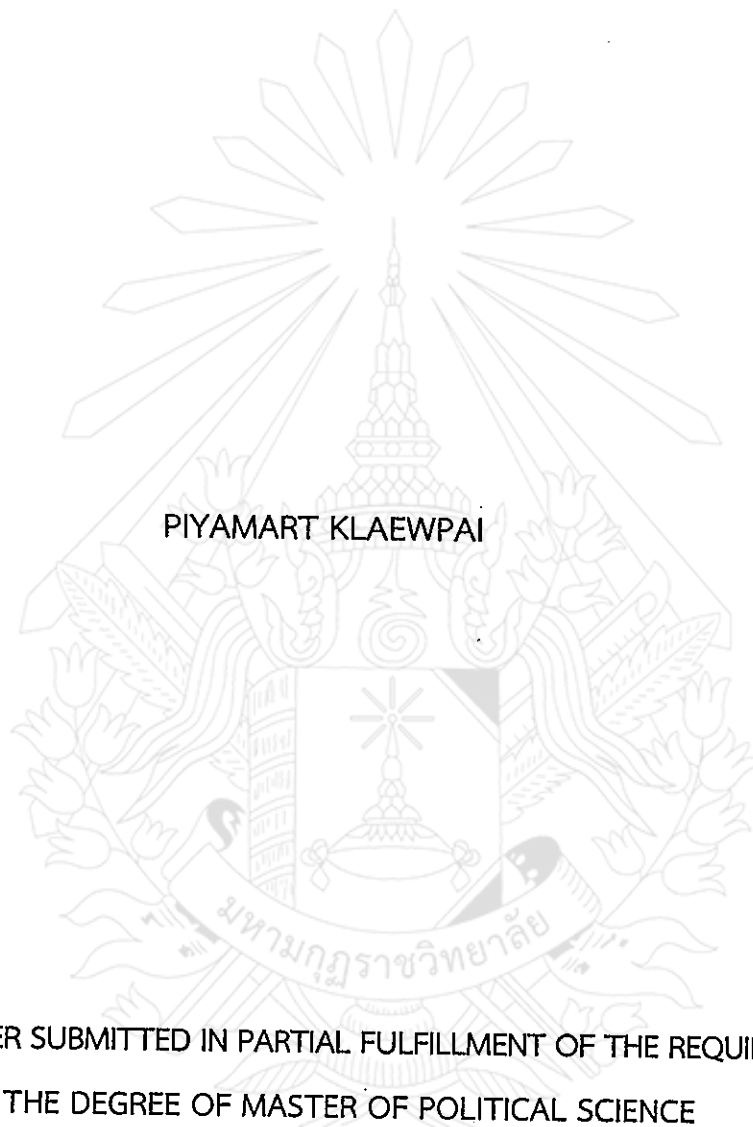
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

กันยายน 2559

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

AN APPLICATION OF SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY IN
LIVING A LIFE OF PEOPLE IN THONHONG MUNICIPALITY
AREA, PHROMKHIRI DISTRICT, NAKHON SI
THAMMARAT PROVINCE

A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF POLITICAL SCIENCE
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
FACULTY OF SOCIAL SCIENCES
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

SEPTEMBER 2016

(COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY)

คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์และคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ได้พิจารณาสารนิพนธ์ของ นางปิยะมาศ แคล้วภัย ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง คณะสังคมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยได้

คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์

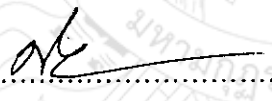

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.เดชชาติ ทริทิพย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(พระครูธรรมจักรเจติยาภิบาล, ดร.)

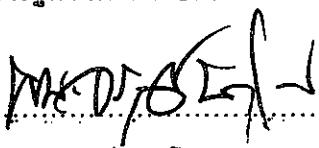
คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์กมล หนูทองแก้ว)

..... กรรมการ
(ดร.ดำรง โยธารักษ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศรชัย ท้าวมิตร)

คณะสังคมศาสตร์ อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(พระมหาอรุณ ปลารุโณ)

วันที่ 13 เดือน กันยายน พ.ศ. 2559

5720650332009 : สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง ; ร.ม. (รัฐศาสตรมหาบัณฑิต)

คำสำคัญ : ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง / การดำเนินชีวิต / ประชาชน

นางปิยะมาศ แคล้วภัย : การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต
ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช (AN
APPLICATION OF SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY IN LIVING A LIFE OF
PEOPLE IN THONHONG MUNICIPALITY AREA, PHROMKHIRI DISTRICT, NAKHON SI
THAMMARAT PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร. เศรษฐา
ตรีทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษา, พระครูธรรมจักรเจติยาภิบาล, ดร. อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม 191 หน้า
ปี พ.ศ. 2559

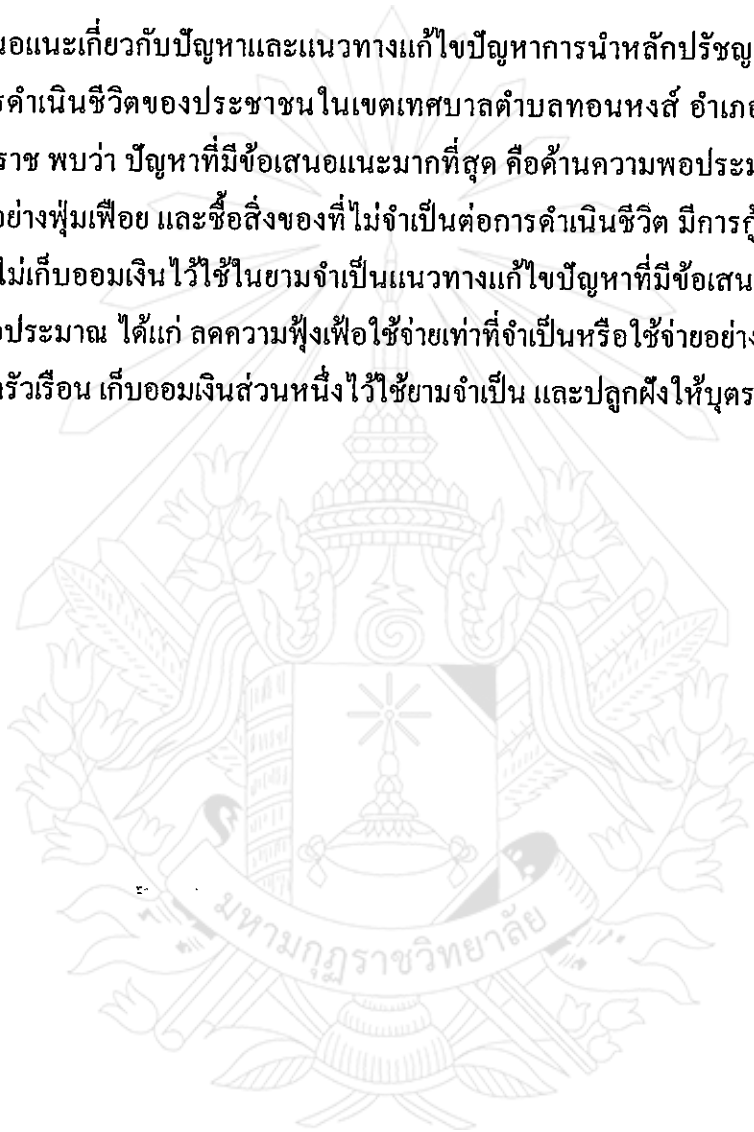
สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้
ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัด
นครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต
ในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มีเพศ
อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา
และแนวทางแก้ไขปัญหาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของ
ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร
ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน
2.021 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)
ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 327 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิด
และแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การ
ทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) (F-test) และเมื่อพบว่าค่า F มีความ
แตกต่างจะทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัยพบว่า

1) การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ประชาชนในเขตเทศบาล
ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมา
ใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับ
จากค่าเฉลี่ย พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี
ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา
อาชีพ และรายได้ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2) ผลการเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามอายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ปัญหาที่มีข้อเสนอแนะมากที่สุด คือด้านความพอประมาณ ได้แก่ ความฟุ้งเฟ้อ ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย และซื้อสิ่งของที่ไม่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต มีการกู้หนี้ยืมสินเป็นจำนวนมากและไม่เก็บออมเงินไว้ใช้ในยามจำเป็นแนวทางแก้ไขปัญหามีข้อเสนอแนะมากที่สุด คือด้านความพอประมาณ ได้แก่ ลดความฟุ้งเฟ้อใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นหรือใช้จ่ายอย่างเหมาะสมกับฐานะ จัดทำบัญชีครัวเรือน เก็บออมเงินส่วนหนึ่งไว้ใช้ในยามจำเป็น และปลูกฝังให้บุตรหลานรู้จักการเก็บออม

5720650332009 : MAJOR : GOVERNMENT : M.Pol.Sc.(MASTER OF POLITICAL SCIENCE)

KEYWORDS : SUFFICIENCY ECONOMY / LIVING A LIFE/ PEOPLE

PIYAMART KHLAEPHAI : AN APPLICATION OF SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY IN LIVING A LIFE OF PEOPLE IN THONHONG MUNICIPALITY AREA, PHROMKHIRI DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE. ADVISORY COMMITTEE : ASSOC.PROF.DR DETCHAT TREESAP, ADVISOR, PHRAKHRUDHAMMA-JAKJETIYAPIBAL, DR., CO-ADVISOR . 191 PP.B.E. 2559 (2016)

The objectives of this thematic paper were as follows 1). To study an application of sufficiency economy philosophy in living a life of people in Thonhong municipality, Phromkhiri district, Nakhon Si Thammarat province. 2). To compare on an application of sufficiency economy philosophy in living a life of people in Thonhong municipality, Phromkhiri district, Nakhon Si Thammarat province in terms of sexes, ages, degrees of education, occupations and monthly incomes as differently and 3). To study the suggestions on problem and resolution for an application of sufficiency economy philosophy in living a life of people in Thonhong municipality, Phromkhiri district, Nakhon Si Thammarat province. The population were people in Thonhong municipality, Phromkhiri district, Nakhon Si Thammarat province for 2,021 persons sample size according to Krejcie and Morgan's table measurement, the samples were about 327 persons, the instrument for data collection was questionnaire both closed and open ended questions, data analysis by package computer program, the statistics were applied as follows; frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, one way ANOVA (F-test) and to test the difference mean in each pair by LSD method.

The findings were as follows

1) An application of sufficiency economy philosophy in living a life of people in Thonhong municipality, Phromkhiri district, Nakhon Si Thammarat province by overview was at more level for all aspects when considered in each aspect found that the aspect of virtual condition was the highest mean, and followed up the aspect of better immunity condition and the aspect of ample condition was the lowest mean respectively.

2) The comparative results on application of sufficiency economy philosophy in living a life of people in Thonhong municipality, Phromkhiri district, Nakhon Si Thammarat

province in terms of sexes, there were not different as statistically significance at .05, In terms of ages, occupations and monthly incomes found that there were different as statistically significance at .001, in terms of degrees of education, there were different as statistically significance at .01.

3) The suggestions on problem and resolution for application of sufficiency economy philosophy in living a life of people in Thonhong municipality, Phromkhiri district, Nakhon Si Thammarat province found that the highest frequency problem was the aspect of ample i.e. over purchasing, no saving, no need purchasing, over loan, no saving for future need. The resolution found that the highest was the aspect of ample i.e. reduce purchasing, to be based on family list, to save money for future need and cultivate all children for saving habit.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรม โศกราช ผู้วิจัยขอขอบพระคุณพระเทพวินยาภรณ์ รองเจ้าคณะ ภาค 16-17-18 ธรรมยุต พระราชบัณฑิต อธิการบดี พระศรีธรรมประสาธน์ รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรม โศกราช พระมหาอรุณ ปญฺญารุ โณ คณบดีคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พระมหาบุญศรี ปญฺญาวุฑฺฒโต คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย พระครูสิทธิธรรมาภีรัต, ผศ.ดร. ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรม โศกราช รองศาสตราจารย์ ดร.ศรัชย์ ท้าวมิตร รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์กมล หนูทองแก้ว รองศาสตราจารย์ ดร.เดชชาติ ศรีทรัพย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สังศรี ชมภูวงศ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยอีกทั้งได้สละเวลาในการชี้แนะแนวทางตลอดจนการตรวจแก้ไขจนสำเร็จสมบูรณ์เรียบร้อย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ ดร.เดชชาติ ศรีทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษา และ พระครูธรรมจักรเจดีย์ภิกขา, ดร. อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ได้สละเวลาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเมตตาแก่ผู้วิจัยตลอดมา ขอขอบคุณ ดร.สุภาพ เต็มรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก นุ่นกล้า และ นายอมร แคล้วภัย ในฐานะทั้ง 3 ท่าน ได้อนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามและให้คำแนะนำอย่างดียิ่งในการจัดทำแบบสอบถามและการจัดทำสารนิพนธ์

ขอขอบคุณ ประธานชุมชน ทั้ง 7 ชุมชน และประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือสนับสนุนในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ทุกท่าน ที่สละเวลาเพื่อทำการสอบสารนิพนธ์ในครั้งนี้ให้สำเร็จเรียบร้อยลงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ คณาจารย์ สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรม โศกราช ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ดูแลช่วยเหลือในด้านเอกสารการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ บิดามารดา ที่ให้โอกาสทางการศึกษาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ขอขอบบุคคลใกล้ชิดและมีส่วนเกี่ยวข้องทุก ๆ ท่าน ที่คอยเป็นกำลังใจและเป็นแรงใจให้สารนิพนธ์นี้สำเร็จสมบูรณ์

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่เทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ตลอดจนถึงผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน

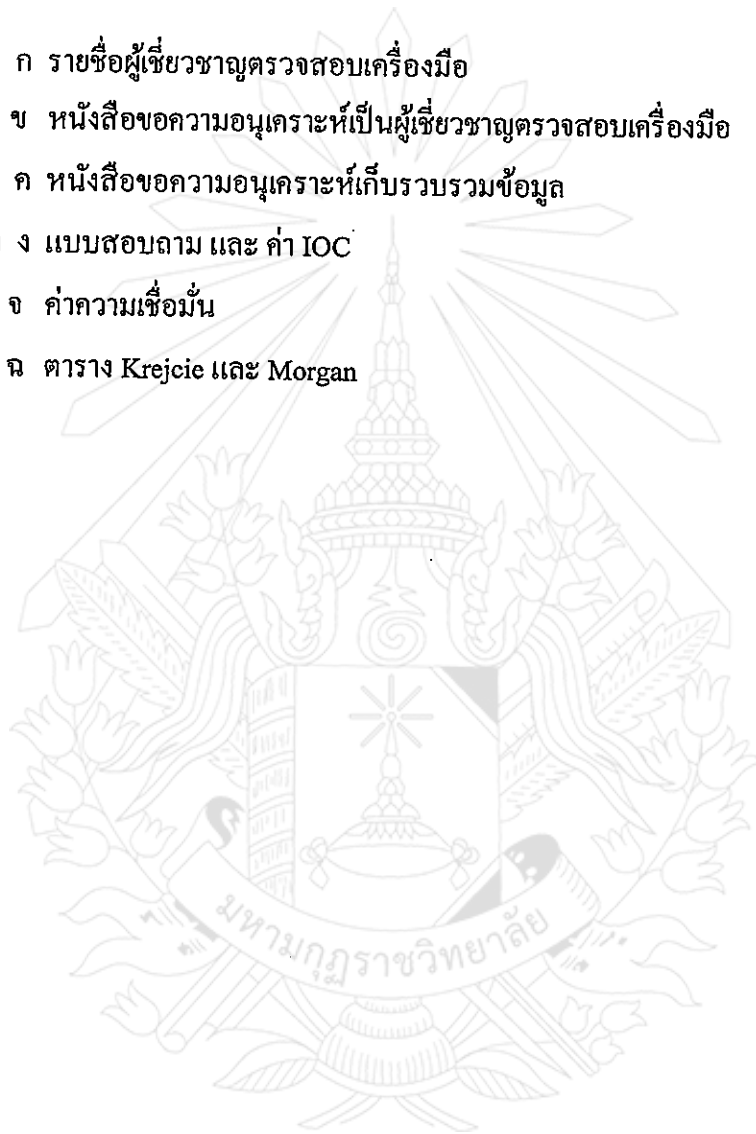
ปิยะมาศ แคล้วภัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
ประกาศศุภณูปการ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญแผนภูมิ	น
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.6 คำนียามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพระพุทธศาสนากับหลักเศรษฐกิจพอเพียง	27
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต	33
2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร	38
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร	47
2.6 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา	49
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53
2.8 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	59
3 วิธีดำเนินการวิจัย	61
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	61

	๗
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	61
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	62
3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	63
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	65
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	65
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	66
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	69
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	71
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช	74
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน	80
ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน	89
ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข ปัญหาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช	139
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	143
5.1 สรุปผล	144
5.2 อภิปรายผล	149

5.3 ข้อเสนอแนะ	157
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	157
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	160
บรรณานุกรม	161
ภาคผนวก	166
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	167
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	169
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	173
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม และ ค่า IOC	175
ภาคผนวก จ ค่าความเชื่อมั่น	185
ภาคผนวก ฉ ตาราง Krejcie และ Morgan	189
ประวัติผู้วิจัย	191

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช	62
4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	71
4.2 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	71
4.3 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	72
4.4 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ	72
4.5 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้	73
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม	74
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ	75
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล	76
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	77
4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้	78
4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	79
4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามเพศ	80

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามอายุ	81
4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา	83
4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามอาชีพ	85
4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามรายได้	87
4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามเพศ	89
4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีเพศต่างกัน	89
4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ จำแนกตามเพศ	90
4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีเพศต่างกัน	90
4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล จำแนกตามเพศ	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.22	แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีเพศต่างกัน	91
4.23	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกตามเพศ	92
4.24	แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีเพศต่างกัน	92
4.25	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ จำแนกตามเพศ	93
4.26	แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีเพศต่างกัน	93
4.27	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม จำแนกตามเพศ	94
4.28	แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่มีเพศต่างกัน	94
4.29	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามอายุ	95
4.30	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอายุต่างกัน	95

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอายุต่างกัน	96
4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ จำแนกตามอายุ	97
4.33 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีอายุต่างกัน	97
4.34 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีอายุต่างกัน	98
4.35 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล จำแนกตามอายุ	99
4.36 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีอายุต่างกัน	99
4.37 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีอายุต่างกัน	100
4.38 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกตามอายุ	101

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.39	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีอายุต่างกัน	101
4.40	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีอายุต่างกัน	102
4.41	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ จำแนกตามอายุ	103
4.42	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีอายุต่างกัน	103
4.43	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีอายุต่างกัน	104
4.44	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม จำแนกตามอายุ	105
4.45	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่มีอายุต่างกัน	105
4.46	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา	106

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.47 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	106
4.48 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	107
4.49 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ จำแนกตามระดับการศึกษา	108
4.50 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	108
4.51 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	109
4.52 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล จำแนกตามระดับการศึกษา	110
4.53 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	110

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.54 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกตามระดับการศึกษา	111
4.55 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	111
4.56 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	112
4.57 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ จำแนกตามระดับการศึกษา	113
4.58 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน	113
4.59 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	114
4.60 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา	115

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.61 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	115
4.62 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามอาชีพ	116
4.63 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอาชีพต่างกัน	116
4.64 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอาชีพต่างกัน	117
4.65 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ จำแนกตามอาชีพ	118
4.66 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีอาชีพต่างกัน	118
4.67 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีอาชีพต่างกัน	119
4.68 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล จำแนกตามอาชีพ	120

สารบัญญัตินำ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.69 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีอาชีพต่างกัน	120
4.70 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีอาชีพต่างกัน	121
4.71 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความการมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกตามอาชีพ	122
4.72 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีอาชีพต่างกัน	122
4.73 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีอาชีพต่างกัน	123
4.74 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ จำแนกตามอาชีพ	124
4.75 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีอาชีพต่างกัน	124
4.76 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม จำแนกตามอาชีพ	125

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.77	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีอาชีพต่างกัน	125
4.78	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่มีอาชีพต่างกัน	126
4.79	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามรายได้	127
4.80	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีรายได้ต่างกัน	127
4.81	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีรายได้ต่างกัน	128
4.82	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ จำแนกตามรายได้	129
4.83	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีรายได้ต่างกัน	129
4.84	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีรายได้ต่างกัน	130

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.85 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล จำแนกตามรายได้	131
4.86 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีรายได้ต่างกัน	131
4.87 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีรายได้ต่างกัน	132
4.88 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกตามรายได้	133
4.89 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีรายได้ต่างกัน	133
4.90 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีรายได้ต่างกัน	134
4.91 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ จำแนกตามรายได้	135
4.92 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีรายได้ต่างกัน	135

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.93 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีรายได้ต่างกัน	136
4.94 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม จำแนกตามรายได้	137
4.95 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่มีรายได้ต่างกัน	137
4.96 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่มีรายได้ต่างกัน	138
4.97 แสดงค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช	139
4.98 แสดงค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช	141

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
2.1	สรุปปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	14
2.2	คำอธิบายประกอบด้วยตัวชี้วัด 6x2	18
2.3	ความเชื่อมโยงการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นรากฐานชีวิตประชาชน	21
2.4	แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	60

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน ประเทศไทยและนานาประเทศเจอปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ในท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำนี้ส่งผลกระทบต่อร้ายแรงไปสู่ประชาชนเกือบทุกระดับชั้นของสังคมไทย ซึ่งวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจต่าง ๆ เหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาสังคมอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศ คือ การมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ลำบากยากแค้นมากขึ้น ขาดความมั่นคงในอาชีพ รายได้ สุขภาพจิตตกต่ำ และก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม มีการปล้น ฆ่า ฉก ฉิง ว่างราว ซึ่งเกิดขึ้นเป็นรายวัน ความสุขในครอบครัว ลดน้อยลงไปมาก ไม่เหมือนในอดีตที่สังคมไทยอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข สาเหตุหลักมาจากการที่ประเทศไทยรับวัฒนธรรมมาจากประเทศทางตะวันตก ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้รับการถ่ายทอดวิทยาการสมัยใหม่ และระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่เน้นการผลิตเพื่อการแสวงหาผลกำไร สภาพเศรษฐกิจและสังคมของไทยจึงได้มีการเปลี่ยนแปลงเรื่อยมา

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับประเทศ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการ ทุกขั้นตอน ขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ ทุกภาคส่วนในสังคมไทยเห็นพ้องร่วมกันน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งให้เกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน จากในอดีตประชาชน ยังไม่ค่อยได้รู้จักกับคำว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเท่าที่ควร ซึ่งในปัจจุบันนี้จากที่ได้มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม มุ่งเน้นการพัฒนาด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แผนพัฒนาท้องถิ่น มีแนวทางหลักเกณฑ์มุ่งเน้นแนวทางด้านเศรษฐกิจพอเพียงจะต้องมีแผนงานรองรับในการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สำหรับพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นที่ราบลุ่ม และราบเชิงภูเขา มีประชากรทั้งหมด 2,021 คน เพศหญิง 1,053 คน เพศชาย 968 คน จำนวนครัวเรือน 589 ครัวเรือน (ข้อมูลพื้นฐานเทศบาลตำบลทอนหงส์, 2558, หน้า 19) ซึ่งประกอบอาชีพส่วนใหญ่คือเกษตรกรรม ซึ่งรายได้หลักมาจากการทำการเกษตร แต่จากสถานะเศรษฐกิจปัจจุบันนี้ ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ราคาผลผลิตทางเกษตรที่เป็นรายได้หลักของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ คือการทำสวนยางพารา ราคาตกลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนเดือดร้อนไปตาม ๆ กัน “เศรษฐกิจพอเพียง” จึงเป็นหนทางที่จะช่วยเยียวยาปัญหาดังกล่าวได้ อีกทั้งคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลทอนหงส์ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างมาก จึงได้จัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลทอนหงส์ โดยเน้นการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาบรรจุในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปี และนำเข้าสู่การจัดทำเทศบัญญัติเทศบาลตำบลทอนหงส์ โดยได้ตั้งงบประมาณไว้สำหรับการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อช่วยเหลือประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จากการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาใช้ในการดำเนินชีวิต

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ว่าได้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากน้อยเพียงใด และนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตอย่างไร มีปัญหา ข้อเสนอแนะในการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างไรบ้าง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

1.3.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

1.3.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

1.3.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

1.3.5 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย ชุมชน 7 ชุมชน มีประชากร จำนวน 2,021 คน จำนวน 589 ครัวเรือน โดยแยกเป็นชาย 968 คน หญิง 1,053 คน ซึ่งได้ข้อมูลมาจาก (ข้อมูลพื้นฐานเทศบาลตำบลทอนหงส์, 2558, หน้า 19)

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

โดยผู้วิจัยได้กำหนด ขอบเขต การศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 5 ด้าน ได้แก่

- ด้านความพอประมาณ
- ด้านความมีเหตุผล
- ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว
- ด้านเงื่อนไขความรู้
- ด้านเงื่อนไขคุณธรรม

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 7 ชุมชน ได้แก่ 1) ชุมชนบ้านคอนคา 2) ชุมชนบ้านนากลาง 3) ชุมชนบ้านทอนหงส์ 4) ชุมชนบ้านสวนใหญ่ 5) ชุมชนบ้านเขาหลา 6) ชุมชนบ้านห้วยเตง 7) ชุมชนบ้านวังลุง

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพต่างกัน

1.5.3 ทำให้ทราบปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.4 ทำให้สามารถนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ ไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างคุณภาพต่อไป

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้อง มีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอกและภายใน

เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชการที่ 9 ทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมา โดยตลอดรวมถึงการพัฒนาและบริหารประเทศ ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง คำนึงถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ

แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัส แนะนำแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทย ประกอบด้วยความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม

การดำเนินชีวิต หมายถึง แนวทางปฏิบัติเพื่อทำกิจกรรมประจำวัน รวมถึงชีวิตความเป็นอยู่ของบุคคล การใช้ชีวิตประจำวัน เช่นการทำงาน การพักผ่อน การรับประทานอาหาร ความบันเทิง และกิจกรรมนันทนาการ

ความพอประมาณ หมายถึง มีความเป็นอยู่เหมาะสมกับฐานะ มีความอยากมี อยากได้สินค้าและบริการอย่างพอเหมาะพอดี รู้จักประมาณตนในการแสวงหาสิ่งที่เป็นหรือปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินชีวิต เก็บออมรายได้ส่วนหนึ่งไว้ใช้ยามจำเป็นไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุที่ทำให้ตนเองและผู้อื่นต้องเดือดร้อน และมีการจัดทำบัญชีวางแผนการออมเงิน

ความมีเหตุผล หมายถึง การใช้หลักเหตุผลในการพิจารณาแก้ไขปัญหาอย่างรอบคอบ ใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุผล คำนึงถึงผลกระทบบ้างและมีความจำเป็น ขอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละคน คำนึงถึงผลกระทบจากการกระทำของตนเองต่อสังคมส่วนรวม ทิศรอบคอบก่อนลงมือกระทำของตนเองต่อสังคมส่วนรวม ทิศรอบคอบก่อนลงมือกระทำสิ่งต่าง ๆ และเมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่ดีเกิดขึ้นสามารถควบคุมสติอารมณ์ตนเองได้

การมีภูมิคุ้มกันที่ดี หมายถึง มีความอดกลั้นในสถานการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา สามารถรับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลวที่อาจเกิดความเปลี่ยนแปลงได้ ปลูกฝังความคิดเรื่องประหยัด อุดหนุนให้กับบุคคลในครอบครัวเมื่อมีโอกาส ปฏิบัติอยู่ในระเบียบวินัยที่ดีของตนเอง ดูแลสุขภาพกาย สุขภาพจิตเป็นประจำและ มีความประณีประนอม หักเหนี่ยวให้กับคนในครอบครัวและสังคม

เงื่อนไขความรู้ หมายถึง สามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกันประกอบการวางแผนการดำเนินชีวิต สามารถให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่คนอื่นได้ นำความรู้มาปรับปรุงตนเองและนำไปใช้ในการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิตและศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

เงื่อนไขคุณธรรม หมายถึง การยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตในการดำเนินชีวิต ให้อภัยคนรอบข้างเมื่อกระทำผิด มีความละเอียดเมื่อกระทำผิด มีความกล้ารับผิดและตรงเวลาในการปฏิบัติงาน

ชุมชน หมายถึง กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 7 ชุมชน

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้งเพศชายและเพศหญิง

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 เพศ คือ 1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ 1) อายุ 18 - 30 ปี, 2) อายุ 31- 45 ปี, 3) อายุ 46 - 60 ปี และ 4) อายุ 61 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ 1) ระดับประถมศึกษา, 2) ระดับมัธยมศึกษา/ปวช., 3)ระดับอนุปริญญา / ปวส. และ 4) ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า

อาชีพ หมายถึง อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 อาชีพ คือ 1) อาชีพเกษตรกร, 2) อาชีพรับจ้าง /ค้าขาย, 3) อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ และ 4) อาชีพนักเรียน / นักศึกษา

รายได้ต่อเดือน หมายถึง รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) ต่ำกว่า 6,000 บาท, 2) 6,000 – 9,000 บาท, 3) 9,001 -15,000 บาท และ 4) 15,001 บาท ขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

- 2.1 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพระพุทธศาสนากับหลักเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต
- 2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร
- 2.6 สภาพพื้นที่ศึกษา
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 สรุปกรอบแนวคิด

2.1 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เปรียบเสมือนแสงสว่างที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่เหมาะสม ที่แนวทางในการพัฒนาต่าง ๆ กำลังจะถึงทางตันในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ พ.ศ. 2540 ผลพวงจากการพัฒนาได้ ก่อปัญหาให้กับครอบครัว ชุมชนและสังคมมากมาย ทั้งในด้านการทำลายสิ่งแวดล้อมในธรรมชาติ จนทำให้เกิดภัยพิบัติจากการเสียความสมดุลของธรรมชาติอย่างรุนแรง ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมในสังคมมนุษย์ที่มีแต่เรื่องของผลประโยชน์ด้านวัตถุนิยม การแข่งขันแย่งชิงกันตลอดเวลาเพิ่มความเครียดและความขัดแย้งในทุกระดับ ความสุขใจ ความมั่นคง ความรู้สึกไว้วางใจที่มีต่อกัน การให้คุณค่าความดีงามทางด้านจิตใจในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรมดูเหมือนกำลังลดน้อยถอยลง ไปจากสังคมมนุษย์เพราะมนุษย์ไม่มีความพอเพียงในทางจิตใจ จึงเป็นต้นเหตุสำคัญที่ไปทำลายความพอเพียงในด้านต่าง ๆ จนทำให้เกิดวิกฤตการณ์ปัญหาต่าง ๆ ความทุกข์ ความยากจน ภัยพิบัติ นานัปการและนับวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นอย่างที่ประสบกันอยู่ ดังนั้น ความพอเพียง จึงเป็นเรื่องสำคัญที่สุดที่มนุษย์จะต้องเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามหลักความพอเพียง ซึ่งเป็นทางรอดของครอบครัวมนุษย์และสังคมโลก

การศึกษาวิจัยกระบวนการเรียนรู้การจัดการทางการเกษตรเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อประกอบให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และมีรายละเอียดที่น่าเสนอดังต่อไปนี้

ความเป็นมาของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ (ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิในทางเศรษฐกิจและสาขาอื่น ๆ มาร่วมกันประมวล ถิ่นกรอง พระราชดำรัสและนำกราบบังคมทูลขอพระบรมราชานุญาตนำออกเผยแพร่ว่า ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว)

สรเสริญ วงศ์ช่อม (2544, บทนำ) กล่าวว่า เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (2541, หน้า 3) กล่าวว่า เศรษฐกิจแบบพอเพียงเป็นพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่มีพระราชประสงค์ให้ประชาชนคนไทยมีความเป็นอยู่ที่สอดคล้องกับสภาพสังคม มีความเป็นอยู่อย่างพอมีพอกินตามอัตภาพของตนเอง ทรงพระราชทานพระบรมราโชวาทที่เกี่ยวข้องในวโรกาสมหามงคลสมัยเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2540 คณะรัฐมนตรีและคณะบุคคลต่าง ๆ เข้าเฝ้าถวายพระพรชัยมงคลเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตในภาวะประเทศกำลังประสบปัญหาสภาวะวิกฤต พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานกระแสพระราชดำรัสต่อคณะบุคคลที่เข้าเฝ้าฯ มีใจความเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง ดังนี้

“มาใหม่ ๆ นี้โครงการต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น โรงงานก็เกิดขึ้นมาก จนกระทั่งคนเขานึกว่าประเทศไทยเป็นเสือตัวเล็ก ๆ และเป็นเสือ โตขึ้น เราไปเห่อว่า จะเป็นเสือ ความเป็นจริงเคยพูดเสมอในที่ประชุมอย่างนี้ว่า การจะเป็นเสือนั้น ไม่สำคัญ สำคัญ

อยู่ที่เราพออยู่ พอกิน และเศรษฐกิจการเป็นอยู่แบบพอมีพอกิน แบบพอมีพอกิน
หมายความว่า อุ่มชูตัวเอง ได้ให้มีพอเพียงนั่นเอง”

หน่วยงานต่าง ๆ ได้รับเอากระแสพระราชดำรัสของพระองค์ไปเผยแพร่ในรูปแบบต่าง ๆ แต่ยังคงมีความสับสนและเข้าใจผิด พระองค์จึงได้พระราชทานพระบรมราโชวาทเพิ่มเติมอีกครั้งในวโรกาสมหามงคลสมัยเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ 4 ธันวาคม 2541 และวันที่ 23 ธันวาคม 2542 พระราชดำรัสวันที่ 4 ธันวาคม 2540 หมายความว่า เศรษฐกิจแบบพอเพียงเป็นเศรษฐกิจแบบพอมีพอกิน โดยแบบพอมีพอกิน หมายความว่า อุ่มชูตัวเอง ได้ให้มีพอเพียงกับตัวเอง

วันที่ 4 ธันวาคม 2541 ทรงได้มีพระมหากรุณาธิคุณอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงว่า “...พอมีพอกินก็แปลว่า เศรษฐกิจพอเพียงนั่นเอง ถ้าแต่ละคนพอมีพอกินก็ใช้ได้ ยิ่งประเทศพอมีพอกินก็ยิ่งดี...” “Self Sufficiency นั้น หมายความว่า ผลิตอะไร มีพอที่จะใช้ไม่ต้องไปขอยืมคนอื่น อยู่ได้ด้วยตนเอง... เป็นไปตามที่เรียกว่ายืนบนขาตัวเอง...แต่ว่าพอเพียงนี้มีความหมายกว้างขวางยิ่งกว่านี้อีก คือ คำว่า พอ ก็พอแค่นี้เอง คนเราถ้าพอใจในความต้องการมันก็มี ความโลภน้อย เมื่อมีความ โลภน้อยก็เบียดเบียนผู้อื่นน้อย...พอเพียงนี้อาจจะมีมากอาจจะมีของหรูหราก็ได้ แต่ ว่าต้องไม่ไปเบียดเบียนคนอื่น ต้องให้พอประมาณ พุคจากที่พอเพียง ทำอะไร ก็พอเพียง ปฏิบัติงานก็พอเพียง”

วันที่ 23 ธันวาคม 2542 พระราชทานพระราชดำรัสเพิ่มเติมว่า เศรษฐกิจพอเพียงแปลงเป็นภาษาอังกฤษว่า Sufficiency Economy เป็นเรื่องที่ไม่มีในตำราเศรษฐกิจ เพราะเป็นทฤษฎีใหม่เป็นพระราชดำริของพระองค์ท่าน

จากพระราชดำรัส เศรษฐกิจพอเพียงมิได้จำกัดเฉพาะของเกษตรกรหรือชาวไร่ชาวนาเพียงเท่านั้น แต่เป็นเศรษฐกิจของทุกคนทุกอาชีพ ทั้งมีอยู่ในเมืองและอยู่ในชนบท เช่น ผู้ที่เป็นเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรม และบริษัทในระบบเศรษฐกิจพอเพียง ถ้าจะต้องขยายกิจการเพราะความเจริญเติบโตจากเนื้อของงาน โดยอาศัยการขยายตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป หรือหากจะกู้ยืม ก็กระทำตามความเหมาะสม ไม่ใช่กู้มาลงทุนจนเกินตัวจนไม่เหลือที่มั่นให้ยืนอยู่ได้ ต้องรู้จักใช้จ่าย ไม่ฟุ่มเฟือยเกินตัว พระองค์ได้ตรัสเพื่อให้ประชาชนพึ่งตนเอง ยึดทางสายกลาง ไม่ยึดวัตถุนิยม อยู่กินตามฐานะ ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต ดำรงชีวิตยึดหลักวิถีไทย รู้จักประมาณใน การบริโภค ไม่โลภ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น รู้จักผลิตเองใช้เอง มีจิตใจที่อดทนและเข้มแข็งพอสมควร

ความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

“ความพอเพียง” หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึง ความจำเป็นที่ จะต้อง มีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายใน

นอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้อง เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจใน ทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม จากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

สุเมธ ตันติเวชกุล (2541, หน้า 21) ให้ความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงว่าเศรษฐกิจที่สามารถอุ้มชูตัวเองได้ ให้มีความพอเพียงกับตัวเอง (Self Sufficiency) อยู่ได้โดยไม่ต้องเดือดร้อนสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจของตนเองให้ดีเสียก่อน คือ สามารถให้ตัวเองอยู่ได้พออยู่พอใช้ได้ มุ่งที่จะสร้างความเจริญ ยกเศรษฐกิจให้เจริญแต่เพียงอย่างเดียว เพราะผู้สามารถมีอาชีพ และฐานะที่พอเพียงตนเองได้ก็ย่อมจะสร้างความเจริญก้าวหน้าและฐานะทางเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นไปตามลำดับอย่างมั่นคงถาวรตลอดไป

ประเวศ วะสี (2541, หน้า 16) ได้อธิบายถึง เศรษฐกิจพอเพียง เศรษฐกิจพื้นฐาน เศรษฐกิจชุมชนว่า ถ้าสังคมไทยทำความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพื้นฐานกันอย่างทั่วถึง เราสามารถจัดความยากจนของคนทั้งประเทศ พร้อมกับสร้างรากฐานทางสังคมและธรรมชาติแวดล้อมให้พื้นฐานฟูบวมเพิ่มขึ้นเต็มประเทศ ความขัดแย้งที่เป็นพื้นฐาน ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จะส่งผลให้ การพัฒนา เศรษฐกิจ ในทุกระดับมั่นคงและยั่งยืน เศรษฐกิจพื้นฐานหรือเศรษฐกิจชุมชน หรือเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริ เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ.2540 มีความหมาย คล้ายคลึงกันหรือเหมือนกันคือ

เศรษฐกิจพื้นฐาน หมายถึง เศรษฐกิจที่คำนึงถึงการทะนุบำรุงพื้นฐานของตัวให้เข้มแข็ง ทั้งทางสังคมวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจพื้นฐานของสังคมก็คือ ชุมชน เพราะฉะนั้นเศรษฐกิจพื้นฐานกับเศรษฐกิจชุมชนคืออย่างเดียวกัน

เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง พอเพียงสำหรับทุกคนมีธรรมชาติพอเพียง มีความรักพอเพียง มีปัญญาพอเพียง เมื่อทุกอย่างพอเพียงก็เกิดความสมดุล จะเรียกว่า เศรษฐกิจสมดุลก็ได้ เมื่อสมดุลเป็นปกติ สบายไม่เจ็บไข้ ไม่วิกฤต เศรษฐกิจพื้นฐานกับเศรษฐกิจชุมชนล้วนมุ่งไปสู่เศรษฐกิจพอเพียงข้อสำคัญเมื่อพูดถึงเศรษฐกิจพื้นฐานต้องไม่มองเรื่องเศรษฐกิจแบบแยกส่วน แต่เป็นเศรษฐกิจที่อยู่บนความเข้มแข็งของสังคมหรือชุมชน อาศัยการสร้าง ความเข้มแข็งของสังคมหรือชุมชนเป็นเครื่องมือพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นบูรณาการ

สรรเสริญ วงศ์ชูม (2544, บทนำ) ได้ให้ความหมาย ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการ ทุกขั้นตอนและขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต ให้มีความรอบคอบที่เหมาะสมเพื่อดำเนินชีวิต ด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และรอบคอบ เพื่อสมดุล และพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

สมพร เทพพิชชา (2546, หน้า 36) สรุปว่าเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริมีความมุ่งหมายเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ พ้นจากความยากจน ให้พอมีพอกินและมีสัมมาอาชีพมีชีวิตที่เรียบง่าย ประหยัดไม่ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย ยึดทางสายกลาง รู้จักพอ พอดีและพอใจ

คณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง กระทรวงมหาดไทย (2550, หน้า 2 - 4) การพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง คือ การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท โดยนึกถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวตลอดจน การใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจและการกระทำ

สุรเกียรติ์ เสถียรไทย (2542, หน้า 257) ได้กล่าวถึงเศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่า เป็นปรัชญาของการพัฒนาตามกระแสเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีฐานคิดสำคัญที่การพัฒนาคนในชุมชน ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปกับการจรรโลงรักษาวัฒนธรรมชุมชน ทั้งนี้การพัฒนาคนจะต้องเริ่มที่การพัฒนาความคิดและจิตใจของคนให้รู้จักกิน รู้จักใช้ ตามอัตภาพและความจำเป็นในการดำรงชีวิต

นิคม มูติกะคามะ (2542, หน้า 263) ให้ความเห็นเศรษฐกิจไว้ว่า เป็นแนวทางพัฒนาตามทฤษฎีใหม่ ที่ทำให้ประเทศไทยอยู่ในสังคมโลกได้อย่างสง่างามน่าภูมิใจ โดยที่สามารถผลิตทรัพยากรได้ตามภูมิปัญญา และเทคโนโลยีแบบไทย มีความพอเพียงในครอบครัว ชุมชนมีความเข้มแข็งช่วยเหลือตัวเองได้ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่สอดคล้องกับหลักธรรมคำสอนในศาสนาที่มีสังคมที่สงบสุข กินคืออยู่ดีขึ้น การผลิตอุดมสมบูรณ์พอเพียงที่จะค้าขายไปยังต่างประเทศ

กรมการเกษตร (2548, หน้า 43) เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความสามารถของชุมชนเมือง รัฐ ประเทศ หรือภูมิภาคหนึ่ง ๆ ในการผลิตสินค้าหรือบริการทุกชนิด เพื่อเลี้ยงสังคมนั้น ๆ ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ตนไม่ได้เป็นเจ้าของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลนั้น คือ ความสามารถในการดำรงชีวิตได้อย่างไม่เดือดร้อน มีความเป็นอยู่อย่างประมาณตน ตามฐานะ ตาม

อัตภาพและที่สำคัญไม่หลงไหลไปตามกระแสของวัตถุนิยม มีอิสรภาพ เสรีภาพ ไม่พัวพันการอยู่กับสิ่งใด เศรษฐกิจพอเพียง คือ การดำรงชีวิตในความพอดี มีชีวิตใหม่ หันกลับมายึดเส้นทางสายกลางในการดำรงชีวิต คือ หวนกลับมาใช้ชีวิตไทย จะทำให้บ้านเมืองและตัวเราหลุดพ้นความทุกข์และมีความสุขในที่สุด

พงศัภมร ปักเข็ม (2550, หน้า 56) เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริหลังจากที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้มีพระราชกระแสรับสั่งแนะแนวทางการดำรงชีวิต โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงนับเนื่องมาจนถึงวันนี้ วิกฤตการณ์เศรษฐกิจของประเทศก็ยังคงอยู่ สมควรที่พวกเราได้ทบทวนพระราชกระแสกันอีกครั้งเพื่อให้พวกเราได้ “ใจดี สู้เสื่อ” กันต่อไปเพื่อนำให้ตัวเราและชาติบ้านเมืองได้ผ่านมรสุมร้ายที่กำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้ ด้วยสติที่มั่นคง ปัญญาที่เฉียบแหลม และด้วยความรู้ ความเข้าใจ อย่างลึกซึ้ง เพื่อปรับวิถีชีวิตของพวกเราชาวไทยให้ยึดมั่นแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างและยึดมั่นวิถีชีวิตไทย อันนำมาสู่พวกเราชาวไทยทุกหมู่เหล่าต่อไป ชั่วกาลนานเศรษฐกิจพอเพียงหรือระบบเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองได้

สรุปได้ว่า หันกลับมายึดเส้นทางสายกลาง ในการดำรงหลักการพึ่งตนเอง อาจแยกแยะโดยยึดหลักสำคัญอยู่ 5 ประการ คือ

1. ด้านจิตใจ ทำตนให้เป็นที่พึ่งตนเอง มีจิตสำนึกที่ดี สร้างสรรค์ให้ตนเองและชาติโดยรวม มีจิตใจเอื้ออาทร ประณีประนอม เห็นประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง
2. ด้านสังคม แต่ละชุมชนต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายชุมชนที่แข็งแรง เป็นอิสระ
3. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ใช้และจัดการอย่างฉลาด พร้อมทั้งหาทางเพิ่มมูลค่า โดยให้ยึดอยู่บนหลักการของความยั่งยืน
4. ด้านเทคโนโลยี จากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วเทคโนโลยีที่เข้ามาใหม่มีทั้งดีและไม่ดี ต้องแยกแยะบนพื้นฐานของภูมิปัญญาชาวบ้านและเลือกใช้เฉพาะที่สอดคล้องกับความต้องการ และสภาพแวดล้อม และควรพัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาของเราเอง
5. ด้านเศรษฐกิจ แต่เดิมนักพัฒนามักมุ่งที่การเพิ่มรายได้ และไม่มีการมุ่งที่การลดรายจ่ายในเวลาเช่นนี้จะต้องปรับทิศทางใหม่ คือ จะต้องมุ่งลดรายจ่ายก่อนเป็นสำคัญ และยึดหลักพออยู่ พอกิน พอใช้

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การที่ประชาชนใช้ชีวิตความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย มีความพอเพียง มีเหตุผลของการดำรงอยู่ในความพอเพียงนั้น ไม่ว่าจะมีความพอเพียงในระดับบุคคล ระดับครัวเรือน ระดับกลุ่มองค์กร ระดับชุมชน และระดับ ประเทศชาติ โดยสามารถป้องกันตนเองไม่ให้เกิดความเดือดร้อน แม้จะมีวิกฤตด้านต่าง ๆ มากกระทบ

ลักษณะสำคัญของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากพระราชดำรัสดังกล่าวข้างต้นได้นำมาสรุปลักษณะสำคัญของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

1. การแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ คือ ความยากจน ความยากลำบากในความไม่พอเพียงของการครองชีพให้สามารถมีปัจจัยสี่ในการดำรงชีพ เกิดความพอเพียงในการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐาน คุ้มครองพึ่งตนเองได้ โดยการปรับเปลี่ยนจิตใจและพฤติกรรมกระทำความดีก่อนจากการดำเนินการตามแนวของเศรษฐกิจพอเพียงและแนวทางทฤษฎีใหม่

2. มีลักษณะที่จะให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างค่อยเป็นค่อยไปในลักษณะการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการลงทุนในลักษณะที่พึ่งตนเอง ตามความสามารถที่มีอยู่โดยไม่ต้องกู้ เน้นความเข้มแข็ง ในการใช้แรงงาน ต้นทุนในการผลิตหรือขนส่งต่ำ เพื่อให้ประชาชนใช้และซื้อของราคาถูกราคามีคุณภาพดี

3. ไม่ให้ความสำคัญในปริมาณของทรัพย์สินมากนัก แต่เน้นในลักษณะที่จิตใจ ก่อนมีความสุข พอประมาณ มีเหตุผลที่มีภูมิคุ้มกันและไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีวิถีชีวิตพออยู่พอกิน

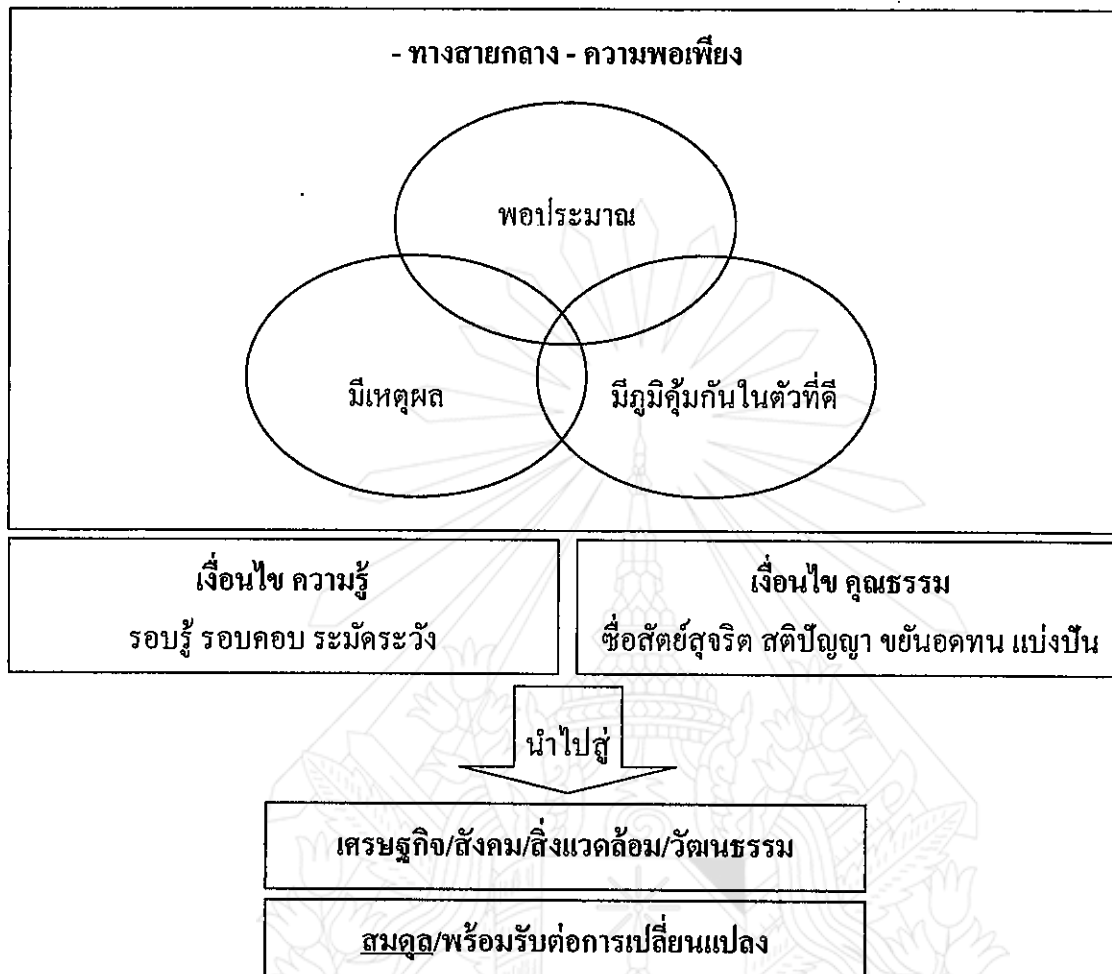
4. ต้องมีความคิดที่ถูกต้องเป็นพื้นฐาน (สัมมาทิฐิ) สอดคล้องกับการดำเนินการตามคำสอนในพุทธศาสนาในทางสายกลาง มีสติเกิดปัญญา มีคุณธรรมนำไปสู่วิถีชีวิตที่ดีงามร่วมกัน

5. คำนี้ถึงประโยชน์ส่วนรวม รู้จักเสียสละ โดยมีจิตสาธารณะหรือจิตอาสา ซึ่งจะนำพาความสุขความภาคภูมิใจมาสู่ตนและส่วนรวม

สรุปแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ (สีลาภรณ์ บัวสาย และคณะ, 2549, หน้า 9) ดังปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2547

แผนภูมิที่ 2.1 สรุปปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

หลักการพิจารณาองค์ประกอบของเศรษฐกิจพอเพียง

องค์ประกอบของเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

1. กรอบแนวคิด ที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และการปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกในเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยและวิกฤติ เพื่อความมั่นคงและยั่งยืนของการพัฒนา

2. **คุณลักษณะ เศรษฐกิจพอเพียง**สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ในทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลางและการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

3. **ค่านิยม/หลักการ ความพอเพียง** หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะพร้อม ๆ กันดังนี้

3.1 **ความพอประมาณ** หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไป ไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

3.2 **ความมีเหตุผล** หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลโดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

3.3 **การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี** หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบ และการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

4. **เงื่อนไข** การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ

4.1 **เงื่อนไขความรู้** ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

4.2 **เงื่อนไขคุณธรรม** ที่จะต้องเสริมสร้าง ประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต ไม่โลภ ไม่ตระหนี่

5. **แนวทางปฏิบัติ/ผลที่คาดว่าจะได้รับ** จากการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ คือการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี (สีลาภรณ์ บัวสาย และคณะ, 2549, หน้า 9 - 11)

กิจกรรมในชุมชนที่สอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. กิจกรรมการผลิต โดยเฉพาะภาคการเกษตร ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม แต่ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนอย่างคุ้มค่า เช่น กิจกรรมการทำปุ๋ยชีวภาพ การปลูกผักและข้าวปลอดสารพิษ การทำสวนสมุนไพรของชุมชน การคิดค้นสารไล่แมลงจากสมุนไพร การทำถ่านชีวภาพ การรวมกลุ่มขยายพันธุ์ปลา การแปรรูปผลผลิต การทำการเกษตรผสมผสาน

2. การรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันของสมาชิก ด้วยทุนทางสังคมที่มีอยู่ เช่น การต่อต้านยาเสพติด การรวมกลุ่มเพื่อเรียนรู้ผ่านศูนย์เรียนรู้ หรือ โรงเรียนเกษตรกรในหมู่บ้าน การร่วม

มือร่วมใจของสมาชิกในชุมชนทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในวัด การจัดตั้งร้านค้าที่เป็นของชุมชนเอง การจัดทำแผนแม่บทในชุมชน การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต กองทุนสวัสดิการ การรวมกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมการผลิตของกลุ่มต่าง ๆ เช่น การรวมกลุ่มทำขนมของกลุ่มแม่บ้าน การรวมกลุ่มปลูกพืชผักสวนครัว การจัดตั้งกองทุนข้าวสารร่วมกับชุมชนอื่น ๆ ในต่างภูมิภาค

3. กิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรม จิตสำนึกท้องถิ่น วิถีชีวิตและวัฒนธรรมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เช่น กิจกรรมตามแนวทาง บวร เช่น พระสอนจริยธรรมและศีลธรรมแก่เยาวชน ครู ผู้นำชุมชน กิจกรรมปลูกฝังสมาชิกในชุมชนให้มีความเอื้ออาทรต่อกัน มากกว่าคำนึงถึง ตัวเงินหรือวัตถุ ส่งเสริมให้สมาชิกทำบุญซื่ออย่างโปร่งใสและสุจริต การพัฒนาครูในชุมชนให้มีคุณภาพและมีจิตผูกพันกับท้องถิ่นเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนพึ่งตนเองก่อนที่จะพึ่งหรือขอความช่วยเหลือจากคนอื่น

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดในพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงพระราชทานแก่พสกนิกรชาวไทย เพื่อเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตให้เป็นผู้มีความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างเรียบง่ายตามอัตภาพ พอประมาณ ความมีเหตุผล ความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้คู่กัน ในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจาก ทั้งภายในและภายนอก ซึ่งในระดับชุมชนนั้นมีกิจกรรมที่ชุมชนดำเนินการและสอดคล้องกันแนวคิดตัวอย่าง เช่น กิจกรรมการผลิตในชุมชนที่ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมการรวมกลุ่มของประชาชนในการช่วยเหลือเกื้อกูลและการเรียนรู้ร่วมกัน ตลอดจนการสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมในชุมชน

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาคน

ปรียานุช พิบูลสรารุช (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550-2541, หน้า 3 - 28) ได้กล่าวถึงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงว่าหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสอดคล้องกับแนวคิดของการพัฒนาคน เพราะเน้นการพัฒนาความเป็นมนุษย์และความยั่งยืนของการพัฒนาให้มีความสำคัญต่อเรื่องความอยู่ดีมีสุขมากกว่าความมั่นคง และเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ และการใช้คุณธรรมนำความรู้ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องการพัฒนาคน ไม่ใช่เรื่องการสร้างตึก ไม่ใช่เรื่อง การพัฒนาถนน เพราะคนที่เป็นผู้สร้างสิ่งแวดล้อมของเขาให้เกิดความพอเพียงได้ ด้วยการรักษาความสมดุลในชีวิตของแต่ละบุคคล แต่ละชุมชน แต่ละองค์กร และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้

เศรษฐกิจพอเพียงนี้เป็นเรื่องการพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพแข็งแรง มีความรู้ และความคิดสร้างสรรค์ และสำคัญที่สุดมีการอนุเคราะห์แบ่งปันผู้อื่น มีศีลธรรม ไม่ก่อความเดือดร้อน เบียดเบียน เอาัดเอาเปรียบผู้อื่น และมีการฝึกฝนตนเองอย่างต่อเนื่อง ให้มีจิตเป็นสมาธิ

ตั้งมั่นเป็นหนึ่งเพื่อดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพและสติปัญญาไปในทางที่ถูกต้อง เมื่อแต่ละคนมีคุณภาพที่ดี ก็เป็นการพัฒนาชุมชนสังคมให้ดีขึ้นไปด้วยเช่นกัน

การพัฒนาคนให้ดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้นเป็นการปลูกฝังคุณค่าของความเป็นคน การคิดให้ถูก พูดให้ถูก ปฏิบัติให้ถูก อย่างมีสติและใช้ปัญญาไปในทางที่ถูกต้อง เพื่อเพิ่มทางเลือกและพัฒนาศักยภาพของแต่ละคน ให้สามารถอยู่อย่างพออยู่พอกิน ชุ่มชูตัวเองและครอบครัวได้โดยไม่เบียดเบียนตัวเองและผู้อื่น อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างสงบสุข โดยมีส่วนร่วมในการสร้างสังคมพอเพียงและอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างสมดุลและยั่งยืน

แนวคิดการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกระทรวงมหาดไทย

คณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกระทรวงมหาดไทย (2550, หน้า 10 - 12) ได้สรุปกรอบแนวคิดการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นที่รากฐานของชีวิตประชาชนในหมู่บ้านของกระทรวงมหาดไทยว่า ตั้งอยู่บนสมมุติฐานที่ว่า กระทรวงมหาดไทยมีบุคลากรปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่กระจายอยู่ทุกตำบล หมู่บ้านและมีผู้นำกลุ่มอาสาสมัครต่าง ๆ ในระดับหมู่บ้านทั่วประเทศ โดยเฉพาะกรมการพัฒนาชุมชนมีการพัฒนาการปฏิบัติงานในหมู่บ้านกับผู้นำกระทรวงมหาดไทย จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. หลักการ

- 1.1 พัฒนาแบบมีส่วนร่วม
- 1.2 เริ่มต้นที่ประชาชน (Start where the people are) จากล่างขึ้นบน (Bottom - up approach)
- 1.3 การทำงานร่วมกัน (Work with, not work for)
- 1.4 การเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Learning by doing)
- 1.5 ทำแบบบูรณาการบนรากฐานคิดแบบองค์รวม (Integrated approach on holistic basis)

2. เทคนิค

- 2.1 กระตุ้นความคิด สร้างจิตสำนึกด้วยการตั้งคำถามที่โดนใจ
- 2.2 เริ่มต้นด้วยตัวชี้วัด 6 ด้าน ๆ ละ 2 ตัวชี้วัด เป็นเป้าหมาย ดังนี้

ตัวชี้วัด	คำอธิบาย
<p>1. ด้านการลดรายจ่าย</p> <p>1.1 ครั้วเรือนทำสวนครัว</p>	<p>1.1 ครั้วเรือนใช้พื้นที่ว่างบริเวณบ้าน หรือใช้กระดาง/ภาชนะที่ทิ้งแล้วในการปลูกผักไว้กินเองในครอบครัว รวมทั้งการปลูกผักแบบแขวน ในกรณีพื้นที่ที่ไม่สามารถปลูกผักได้ อาจมีกิจกรรมอื่นที่ทดแทนกันได้ เช่น มีการหาปลา เลี้ยงเป็ด ไก่กินเอง เป็นต้น</p>
<p>1.2 ครั้วเรือนปลอดอบายมุข</p>	<p>1.2 สมาชิกทุกคนในครั้วเรือน ไม่เสพสิ่งเสพติด ไม่เล่นการพนัน ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี</p>
<p>2. ด้านการเพิ่มรายได้</p> <p>2.1 ครั้วเรือนมีอาชีพเสริม</p> <p>2.2 ครั้วเรือนใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม</p>	<p>2.1 ครั้วเรือนมีอาชีพอื่นนอกจากอาชีพหลักที่ทำประจำ ทำให้ครั้วเรือนมีราย ได้เพิ่มขึ้น</p> <p>2.2 ครั้วเรือนมีการใช้อุปกรณ์เครื่องมือในการประกอบอาชีพหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในครั้วเรือนที่เหมาะสม กับสภาพท้องถิ่น ทำให้เกิดความคุ้มค่าและประหยัด เช่น การทำปุ๋ยชีวภาพในการเพาะปลูก และได้ผลผลิตคุ้มค่า การปลูกผักปลอดสารพิษ การใช้พลังงานทดแทน ฯลฯ</p>
<p>3. ด้านการประหยัด</p> <p>3.1 ครั้วเรือนมีการออมทรัพย์</p> <p>3.2 ชุมชนมีกลุ่มออมทรัพย์มีการเชื่อมโยงเครือข่าย</p>	<p>3.1 สมาชิกในครั้วเรือนมีการฝากเงินไว้กับธนาคาร/สถาบันการเงิน/กลุ่มออมทรัพย์/หรือกลุ่มอื่น ๆ ที่มีการรับฝากเงิน</p> <p>3.2 มีกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตหรือกลุ่มออมทรัพย์อื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน เช่น กลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์/กลุ่มสตรีออมทรัพย์/กลุ่มออมทรัพย์ของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เป็นต้น</p> <p>- มีการเชื่อมโยงกลุ่ม/องค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่หรือพื้นที่อื่น</p>

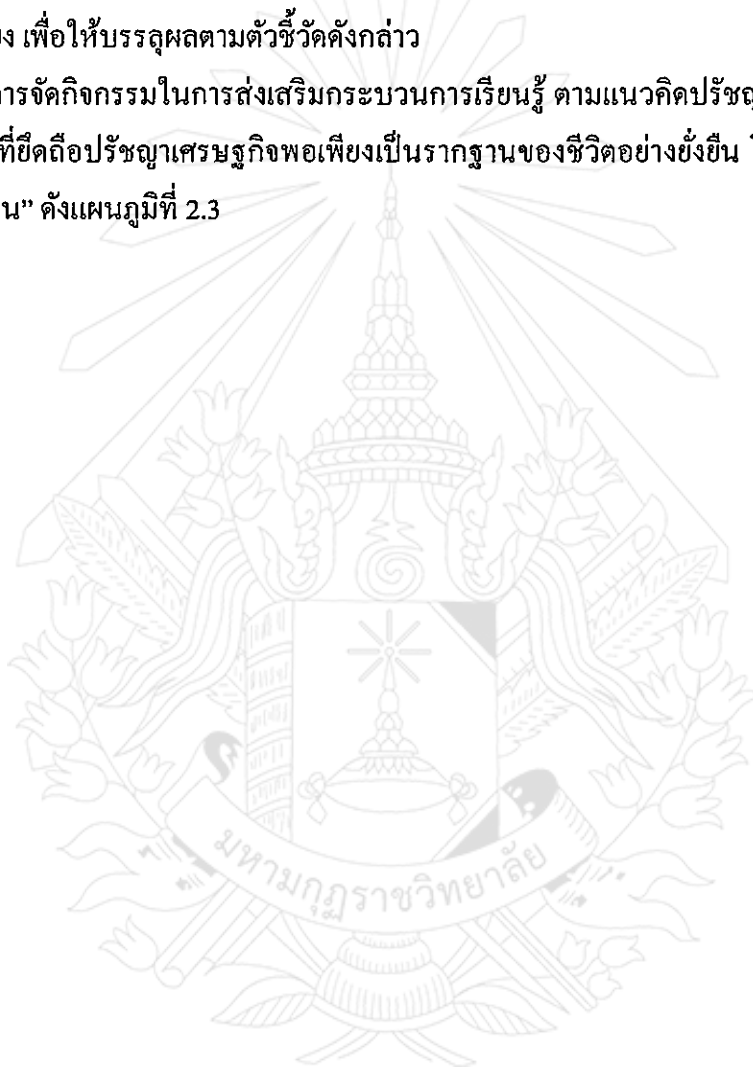
ตัวชี้วัด	คำอธิบาย
<p>4. ด้านการเรียนรู้</p> <p>4.1 ชุมชนมีการสืบทอดและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>4.2 คริวเรือนมีการเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน</p>	<p>4.1 ชุมชนมีการบันทึกภูมิปัญญาในรูปแบบต่าง ๆ มีการถ่ายทอด และนำไปใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง</p> <p>4.2 คนในครัวเรือนมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดหรือจัดเวทีการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ นำไปสู่ความเข้าใจในการดำรงชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง</p>
<p>5. ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน</p> <p>5.1 ชุมชนมีวัสดุคืบอย่างยั่งยืนในการประกอบอาชีพ</p> <p>5.2 ชุมชนปลูกต้นไม้ให้ร่มรื่นเป็นหมู่บ้านน่าอยู่</p>	<p>5.1 ชุมชนมีการใช้วัสดุหรือทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนอย่างคุ้มค่าและประหยัดในการประกอบอาชีพ โดยมีการวางแผนจัดหาทรัพยากรทดแทนควบคู่กับการอนุรักษ์ เช่น การปลูกพืช/การเลี้ยงสัตว์ทดแทน การดูแลรักษาแหล่งน้ำ ป่าไม้ และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น</p> <p>5.2 ชุมชนส่งเสริมให้มีการปลูกต้นไม้บริเวณที่สาธารณะ ถนนในหมู่บ้านบริเวณบ้าน หรือที่ว่างในหมู่บ้าน ฯลฯ และมีการดูแลรักษาอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>6. ด้านการเอื้ออารีต่อกัน</p> <p>6.1 ชุมชนมีการดูแลช่วยเหลือคนจนคนด้อยโอกาส และคนประสบปัญหา</p> <p>6.2 ชุมชน “รู้รักสามัคคี”</p>	<p>6.1 ชุมชนมีการจัดสวัสดิการสำหรับคนจนคนด้อยโอกาส และคนประสบปัญหา เช่น การจัดให้มีกองทุนประกอบอาชีพ กองทุนสงเคราะห์ต่าง ๆ การจัดสรรเงินกำไรจากกองทุนชุมชนเพื่อเป็นสวัสดิการการจัดตั้งศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้านตลอดจนมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในรูปแบบอื่น ๆ ที่มีใช้เกี่ยวกับการเงิน</p> <p>6.2 ชุมชนมีการจัดทำแผนชุมชนและนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อการแก้ไขปัญหาชุมชนร่วมกัน</p>

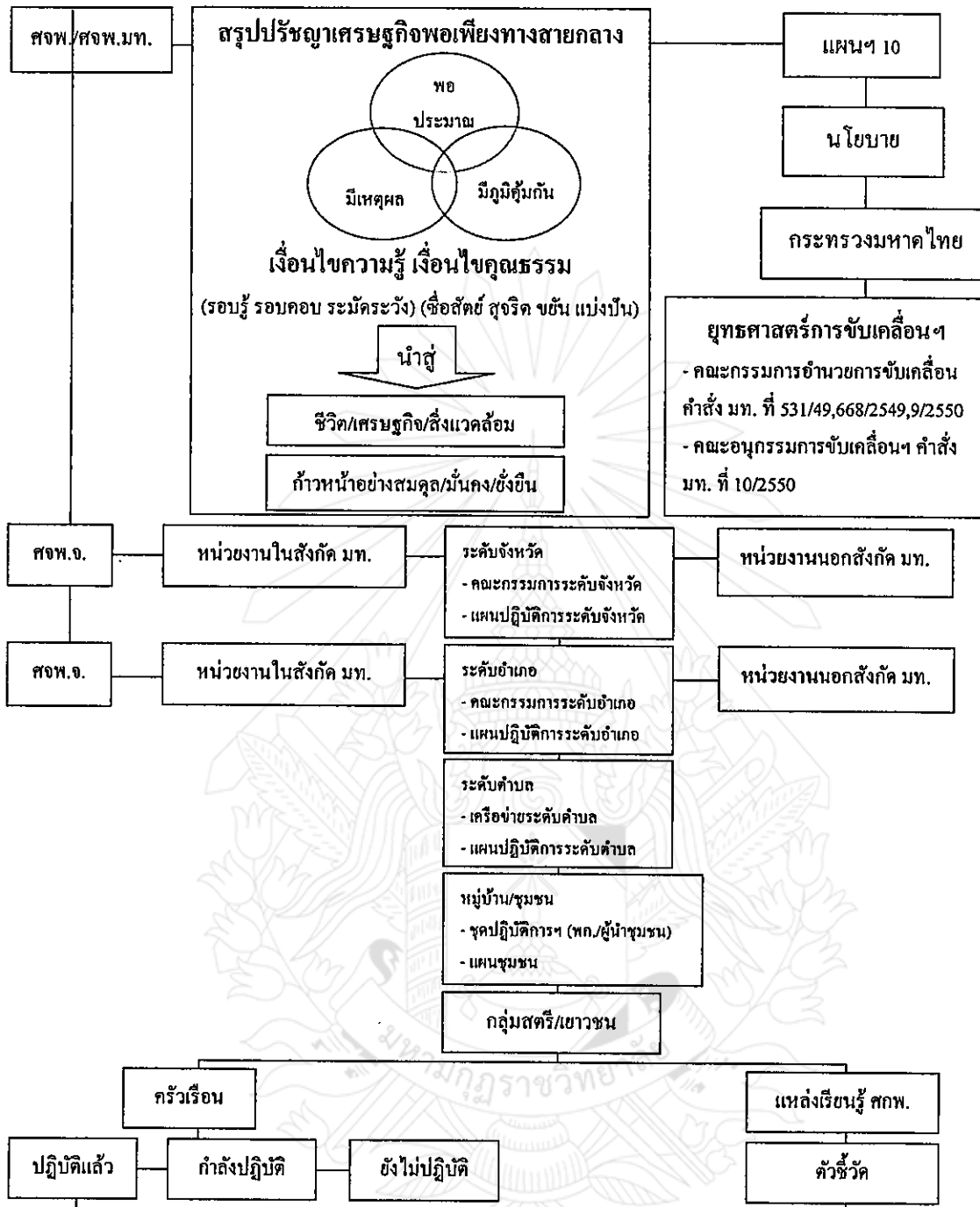
แผนภูมิที่ 2.2 คำอธิบายประกอบด้วยตัวชี้วัด 6x2

3. สนับสนุนการจัดเวทีประชาคม เพื่อพิจารณาครัวเรือนที่ปฏิบัติตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต และให้เป็นตัวอย่างในหมู่บ้าน สำหรับครัวเรือนที่กำลังปฏิบัติและไม่ได้ปฏิบัติให้ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ให้กำลังใจและสร้างแรงจูงใจให้สามารถปฏิบัติตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อใช้เป็นรากฐานของชีวิต

4. ชูคปฏิบัติการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ครัวเรือนและชุมชนได้พัฒนาตนเองสู่ความพอเพียง ตามตัวชี้วัด 6x2 และตัวชี้วัดที่อาจมีการกำหนดเพิ่มเติมได้พร้อมกับปรับแผนชุมชนด้านเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้บรรลุผลตามตัวชี้วัดดังกล่าว

5. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้หมู่บ้านที่ยึดถือปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นรากฐานของชีวิตอย่างยั่งยืน โดยยึดหลัก “การระเบิดจากภายใน” ดังแผนภูมิที่ 2.3

ที่มา : กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย, 2549

แผนภูมิที่ 2.3 ความเชื่อมโยงการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นรากฐานชีวิตประชาชน

การขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของกระทรวงมหาดไทยได้แปลงนโยบายรัฐบาลผ่านกลไกการขับเคลื่อน ตั้งแต่ระดับกระทรวงไปสู่จังหวัด อำเภอ ตำบลและหมู่บ้านมีการประสานนโยบายระดับหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวง โดยให้มีการบูรณาการระดับจังหวัด อำเภอ เพื่อให้เกิดผลทางปฏิบัติในระดับตำบล หมู่บ้าน

สรุปได้ว่า เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ คือ ความพอดีไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลนั้น คือ ความสามารถในการดำรงชีวิตได้อย่างไม่เดือดร้อน มีความเป็นอยู่อย่างประมาณตน ตามฐานะ ตามอัตภาพ และที่สำคัญไม่หลงใหลไปตามกระแสของวัตถุนิยม มีอิสรภาพ เสรีภาพในการดำรงชีวิต ชี้อตรง ไม่โลภมาก ก็จะอยู่เย็นเป็นสุข จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยได้นำแนวคิดมาใช้สนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียงในการทำการเกษตร โดยยึดหลักการพึ่งตนเองในการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อให้เกิดผลผลิตที่เพียงพอต่อการดำรงชีพในครัวเรือนหรือชุมชน ได้แก่ การปลูกผักสวนครัว การใช้ปุ๋ยคอกและทำปุ๋ยหมัก การเพาะเห็ด การปลูกพืชสมุนไพร การเลี้ยงปลา การเลี้ยงกบ การเลี้ยงไก่พื้นเมืองและไก่ไข่

ทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริ

แนวคิดของเกษตรทฤษฎีใหม่

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชการที่ 9 ได้เสด็จแปรพระราชฐานและเสด็จพระราชดำเนิน ไปเยี่ยมพสกนิกร โดยเฉพาะประชาชนในชนบท และท้องถิ่นทุรกันดารทั่วราชอาณาจักร พระองค์ ได้ทรงประสบกับความทุกข์ยากของพสกนิกรด้วยพระองค์เอง โดยเฉพาะพสกนิกรที่เป็นเกษตรกร ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ คนเหล่านี้ล้วนแต่ประสบกับปัญหาในการประกอบอาชีพมากมาย ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ สภาวะเศรษฐกิจและการตลาด

ด้วยพระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จึงทรงพระราชดำริเพื่อแก้ปัญหาในการประกอบอาชีพของเกษตรกร โดยเน้นที่เกษตรกรยากจนในเขตน้ำฝน ซึ่งมีอยู่กว่าร้อยละ 70 ของเกษตรกรทั่วประเทศ เกษตรกรเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย มีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 5 - 15 ไร่ (เฉลี่ยทั่วประเทศ ประมาณ 25 ไร่ต่อครอบครัว) แนวทางในการแก้ปัญหาก็คือ “ต้องมีน้ำบริโภค” น้ำใช้ น้ำเพื่อการเพาะปลูก เพราะว่ามีชีวิตอยู่ที่นั่น ถ้ามีน้ำคนอยู่ได้ ถ้าไม่มีน้ำคนอยู่ไม่ได้ ไม่มีไฟฟ้าคนอยู่ได้ แต่ถ้ามีไฟฟ้าไม่มีน้ำคนอยู่ไม่ได้” นอกจากการจัดการในเรื่องแหล่งน้ำแล้ว ยังเน้นการจัดการระบบ การปลูกพืช ที่เหมาะสม เช่น แบ่งปันพื้นที่ปลูกข้าวไว้บริโภค ในครอบครัวและพื้นที่ปลูกพืชอื่น ๆ ไว้บริโภค ใช้สอย และจำหน่าย แนวทางการประกอบ อาชีพ การเกษตรแบบนี้จะทำให้เกษตรกรมีงานทำมีอาหารไว้บริโภคมีรายได้เพียงพอต่อการครองชีพ สามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามอัตภาพ อันจะเป็นการแก้ปัญหาในเรื่องชีวิตความเป็นอยู่เกษตรกร ซึ่งจะ

ก่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ นับว่าเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อความมั่นคงของประเทศชาติในอนาคต แนวคิดในการแก้ปัญหาการประกอบอาชีพการเกษตรตามแนวพระราชดำริ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จึงเรียกว่า “ทฤษฎีใหม่”

ความเป็นมาของเกษตรทฤษฎีใหม่ หลักการและเหตุผลของโครงการ

1. โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามแนวพระราชดำริ

การเริ่มต้นของเกษตรทฤษฎีใหม่นั้น เกิดขึ้นหลังจากที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินเพื่อทอดพระเนตรการดำเนินการของศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ จังหวัดกาฬสินธุ์ เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2535 ในโอกาสนั้นได้ทอดพระเนตรสภาพภูมิประเทศการทำนาปลูกข้าวของราษฎร บ้านกุดตอแก่น อำเภอนาคู และทรงพบว่าเกษตรกรมีความลำบากยากยิ่งในการทำมาหากินและโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความขาดแคลนน้ำอย่างมาก ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงได้พระราชทานแนวพระราชดำริให้พิจารณาจัดหาน้ำเพื่อสนับสนุนการเพาะปลูกของราษฎร โดยดำเนินขุดสระเก็บน้ำตามแนวคิดใหม่ (งานส่งเสริมและพัฒนาฝ่ายวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539, หน้า 6) และตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2540 เห็นชอบแผนการปฏิบัติการบรรเทาปัญหาการว่างงาน เสนอ โดยกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และได้กำหนดให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับผิดชอบในแผนการปฏิบัติระยะยาว ให้ดำเนินการในโครงการพัฒนาเกษตรกรเพื่อรองรับแรงงานกลับสู่ชนบท ภายใต้โครงการ “เกษตรทฤษฎีใหม่” ตามแนวพระราชดำริ โดยให้ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทำหน้าที่ประธานอนุกรรมการ ทั้งนี้ให้คณะอนุกรรมการทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรการและแผนงานในการช่วยเหลือแรงงานที่ว่างงานหรือถูกเลิกจ้างที่เดินทางกลับภูมิลำเนาและประสงค์จะประกอบอาชีพด้านการเกษตรให้ได้ทำงานมีอาชีพและมีรายได้ที่ยั่งยืน โดยได้กำหนดกิจกรรมและแผนปฏิบัติทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว รวมทั้งให้คำแนะนำและกำกับดูแลหน่วยงานในพื้นที่ เพื่อให้ดำเนินการเป็นไปตามแผนปฏิบัติการที่กำหนดไว้

2. หลักการและเหตุผลของทฤษฎีใหม่ ตามแนวพระราชดำริ

2.1 ในการทำการเกษตรเป็นวิถีชีวิตของเกษตรกรและชาวนานับว่ามีส่วนใหญ่ผูกติดกับแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น น้ำฝนและแม่น้ำลำธารต่าง ๆ พื้นที่เกษตรกรรมส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 70 อยู่นอกเขตชลประทาน ทำให้เกษตรกรต้องอาศัยแหล่งน้ำธรรมชาติเพียงอย่างเดียวในการทำการเกษตร และในปัจจุบันการเสียดุลของระบบนิเวศน์ได้ก่อให้เกิดความแปรปรวนของดินฟ้าอากาศและเกิดภาวะแห้งแล้ง ขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร และการบริโภคในทุกครัวเรือนเกือบทุกภาคของประเทศ ระดับน้ำในแม่น้ำลำธารต่าง ๆ ลดต่ำลงจนบางแห่งแห้งขอด อันถือเป็นวิกฤตที่สำคัญของชาวนานของประเทศไทยร่วมกัน

2.2 ในวาระที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองราชย์ครบ 50 ปี พระองค์ทรงมีพระราชฤทัยมุ่งมั่นในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาดังกล่าว และทรงทราบด้วยพระปรีชาญาณของพระองค์ว่า “แหล่งน้ำเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด” ในโครงการพัฒนาแหล่งน้ำหรือทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริจึงได้เกิดขึ้น ถ้าสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระราชดำริเกี่ยวกับการจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและการต่อสู้ภัยแล้ง โดยตั้งเป็นทฤษฎีใหม่ ซึ่งผ่านการสรุปจากการทดลองของมูลนิธิในพระองค์ที่วัดมงคลชัยพัฒนา ตำบลห้วยบง และตำบลเขาดินพัฒนา อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี

3. วัตถุประสงค์ของโครงการ

3.1 มุ่งส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรชุมชน มีกระบวนการเรียนรู้และความร่วมมือกันในการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในไร่นาของตนเอง อันจะก่อให้เกิดการทำไร่นาสวนผสมและเกษตรผสมผสานที่สามารถเลี้ยงชีพได้ตลอดปี และยังเอื้ออำนวยให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการสืบสานวิถีชีวิตและวัฒนธรรมให้ยั่งยืน

3.2 พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สูงขึ้น ทั้งในด้านการศึกษา สาธารณสุข สุขภาพอนามัย และสวัสดิการสังคม โดยเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา

3.3 มุ่งเชื่อมประสานการเรียนรู้ทรัพยากรและความร่วมมือจากทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ เอกชน ภาคองค์กรพัฒนาชนบท ภาควิชาการและสื่อสารมวลชน ให้มีส่วนร่วมสนับสนุนให้เกิด การรณรงค์พัฒนาแหล่งน้ำให้กว้างขวางทั่วประเทศ ร่วมกับองค์กรชุมชนและเกษตรกรในทุกภาคของประเทศ

4. กลุ่มเป้าหมาย

เพื่อให้การเร่งรัดการดำเนินการตามโครงการทันทีกับฤดูกาลผลิตปี 2541 จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงศักยภาพตามแนวทางการดำเนินโครงการ “เกษตรทฤษฎีใหม่” ตามแนวพระราชดำริซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการดำเนินโครงการให้ประสบผลสำเร็จ จึงกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะดำเนินการในปี 2541 จำนวน 8,000 แห่ง และปีต่อ ๆ ไป ปีละประมาณ 8,000 แห่ง โดยจัดลำดับความสำคัญของกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

4.1 กลุ่มแรงงานคืนถิ่นที่มีความประสงค์จะทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองหรือครอบครัวที่มีแหล่งน้ำอยู่แล้ว

4.2 กลุ่มเกษตรกรทั่วไปที่มีความประสงค์จะทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองหรือครอบครัวมีแหล่งน้ำอยู่แล้ว

4.3 กลุ่มแรงงานคืนถิ่นที่มีความประสงค์จะทำการเกษตรทฤษฎีใหม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองหรือครอบครัวและยังไม่มีแหล่งน้ำ

4.4 กลุ่มเกษตรกรทั่วไปที่มีความประสงค์จะทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองหรือครอบครัวและยังไม่มีแหล่งน้ำ

UNESCO (<http://www.ibe.unesco.org/publications/unesco.Pdf.2008>) ได้กำหนดองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตไว้ 5 องค์ประกอบ คือ

1. มาตรฐานการดำรงชีวิต ได้แก่ มาตรฐานความเป็นอยู่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย การศึกษา ที่อยู่อาศัย อาหาร รายได้ การประกอบอาชีพต่าง ๆ และบริการทางสังคมต่าง ๆ
2. ภาวะประชากร ได้แก่ ขนาด การกระจาย และการเปลี่ยนแปลงทางประชากร
3. ปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรม ได้แก่ ระบบสังคม การเมือง การปกครอง ค่านิยม และแบบแผนของการใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ
4. กระบวนการพัฒนา เช่น การค้า อุตสาหกรรม ความช่วยเหลือจากต่างประเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
5. ทรัพยากร ได้แก่ ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยี เป็นต้น

Lennart and Anderson ได้กล่าวถึงคุณภาพชีวิตของมนุษย์ว่าดูได้จากองค์ประกอบ 9 ประการ คือ สุขภาพอนามัย อาหาร การศึกษา การประกอบอาชีพ ที่อยู่อาศัย สวัสดิการทางสังคม เครื่องนุ่งห่ม นันทนาการ และสิทธิมนุษยชน (รณยุทธ บุตรแสนคม, 2540, หน้า 78)

Ferrans & Power (1992, หน้า 89) พิจารณาองค์ประกอบคุณภาพชีวิตจากความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในชีวิต และสรุปองค์ประกอบคุณภาพชีวิตไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. สุขภาพและหน้าที่ (Health and Functioning) ได้แก่ การดูแลสุขภาพตนเอง การพักผ่อน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ในเวลาว่าง การมีกิจกรรมในครอบครัว และการเดินทาง
2. สังคมเศรษฐกิจ (Socioeconomic) ได้แก่ สภาพความเป็นอยู่ รายได้ การทำงาน เพื่อนร่วมงาน และที่อยู่อาศัย
3. จิตวิญญาณ (Psychological Spiritual) ได้แก่ ความพึงพอใจในชีวิต ความสงบทางจิตใจ การบรรลุเป้าหมายในชีวิตและความพึงใจในชีวิตความเป็นอยู่
4. ครอบครัว ได้แก่ ความสุขในครอบครัว ความสัมพันธ์กับคู่สมรส บุตร และภาวะสุขภาพของครอบครัว

Zhan (<http://dspace.iimk.ac.in/bitstream/2259/338/1/463-476.pdf.2008>) ได้กล่าวว่าคุณภาพชีวิตเกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล โดยบุคคลสามารถรับรู้และประเมินได้ด้วยตนเอง ซึ่งมีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ

1. ด้านความพึงพอใจในชีวิต (Life Satisfaction) เป็นการรับรู้ในสิ่งทีตนเองเป็นอยู่ ได้แก่ ความพึงใจในสภาพความเป็นอยู่ รวมถึงภาพลักษณ์ของตน

2. ด้านอัตมโนทัศน์ (Self concept) เป็นความรู้สึกหรือความคิดเห็นที่มีต่อตนเอง การยอมรับและการรับรู้ถึงคุณค่าของตนเอง รวมถึงภาพลักษณ์ของตน

3. ด้านสุขภาพและการทำงานของร่างกาย (Health and Functioning) เป็นการรับรู้เกี่ยวกับความสามารถด้านร่างกาย สุขภาพและการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน

4. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ (Socioeconomic) เป็นการรับรู้ถึงความพึงพอใจในด้านสังคมทั่วไป รวมถึง รายได้ อาชีพและการศึกษา

องค์การอนามัยโลก ได้แบ่งองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตไว้ 6 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านความเชื่อส่วนบุคคล ต่อมาในปี ค.ศ.1995 ทีมพัฒนาคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกได้จัดองค์ประกอบใหม่ โดยรวมองค์ประกอบบางด้านเข้าด้วยกัน คือ ด้านร่างกายกับด้านระดับความเป็นอิสระส่วนบุคคล และด้านจิตใจกับด้านความเชื่อส่วนบุคคล จึงเหลือเพียง 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านร่างกาย (Physical) คือ การรับรู้สภาพทางด้านร่างกายของบุคคล ซึ่งมีผลต่อชีวิตประจำวัน ได้แก่ การรับรู้สภาพทางด้านร่างกายของบุคคล ซึ่งมีผลต่อชีวิตประจำวัน ได้แก่ การรับรู้สภาพความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย การรับรู้ถึงความรู้สึกสุขสบาย ไม่มีความเจ็บปวด การรับรู้ถึงความสามารถที่จะจัดการกับความเจ็บปวด ไม่มีความเจ็บปวด การรับรู้ถึงความสามารถที่จะจัดการกับความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย การรักษาทางการแพทย์ การรับรู้ผลกำไรใน การดำเนินชีวิตประจำวัน การพักผ่อนนอนหลับ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และการทำงาน

2. ด้านจิตใจ (Psychological) คือ การรับรู้สภาพจิตใจของตนเอง ได้แก่ การรับรู้ความรู้สึกทางบวกที่มีต่อตนเอง การรับรู้ภาพลักษณ์ของตนเอง ความรู้สึกภาพภูมิใจในตนเอง ความมั่นใจในตนเอง การรับรู้ถึงความคิด ความจำ สมาธิ การตัดสินใจ ความสามารถจัดการกับความเศร้า ความกังวล การรับรู้ถึงความเชื่อด้านจิตวิญญาณ ศาสนา การให้ความหมายของชีวิตและความเชื่ออื่น ๆ ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตและการเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

3. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relationship) คือ การรับรู้ด้านความสัมพันธ์ของตนเองกับบุคคลอื่น การรับรู้ถึงการที่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในสังคม การรับรู้ว่าคุณได้เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในสังคมด้วย รวมทั้งการรับรู้ในเรื่องอารมณ์ทางเพศ หรือการมีเพศสัมพันธ์

4. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) คือ การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ว่าคุณมีชีวิตอยู่อย่างอิสระ ไม่ถูกกักขัง มีความปลอดภัยและมั่นคงในชีวิต การรับรู้ว่าคุณได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ดี การคมนาคมสะดวก มีแหล่งประโยชน์ด้านการเงิน มีสถานบริการสุขภาพ สถานบริการทางสังคม การรับรู้ว่าคุณมีโอกาสได้รับข่าวสาร ได้มีกิจกรรม สันทนาการและมีกิจกรรมในเวลาว่าง เป็นต้น

สำหรับในประเทศไทยนั้นได้มีการนำแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตมาใช้ในการศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชน และได้มีการปรับองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตให้มีความเหมาะสมกับสังคมไทย ดังนี้

กระทรวงสาธารณสุข (2552, หน้า 2) ได้กำหนดองค์ประกอบคุณภาพชีวิตของประชาชนที่มีสุขภาพดี โดยทั่วไปด้วยเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) 8 หมวด คือ สุขภาพจิตดี มีบ้านอาศัย ศึกษาถ้วนทั่ว ครอบครัวสุขสบาย รายได้มาก อยากร่วมพัฒนา พาสู่คุณธรรม และบำรุงสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย 39 ตัวชี้วัด จากการศึกษาองค์ประกอบคุณภาพชีวิตที่ผ่านมาดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาความรู้ที่จะทำความเข้าใจกับองค์ประกอบคุณภาพชีวิตประชากรแต่ละกลุ่มให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีการนำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้อธิบายคุณภาพชีวิต รวมทั้งได้มีความพยายามปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบที่จะทำให้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้นั้นมีมากมายหลายประการ และได้พบว่า คุณภาพชีวิตของบุคคลจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาขึ้นอยู่กับระยะเวลา โอกาส และสถานการณ์ แต่อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบคุณภาพชีวิตแบ่งได้เป็น 2 ด้าน คือ ด้านวัตถุวิสัย (Objective) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีคุณภาพของบุคคลที่สามารถมองเห็นเป็นรูปธรรมได้ชัดเจน ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย รายได้ สุขภาพและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น และด้านจิตวิสัย (Subjective) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับทางด้านจิตใจและเป็นประสบการณ์ตรงของบุคคลที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ความพึงพอใจ ความสุข อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ความพึงพอใจในชีวิตและคุณธรรม เป็นต้น

ดังนั้น จะเห็นว่าการพัฒนาองค์ประกอบคุณภาพชีวิตในกลุ่มเกษตรกร มิได้ปรากฏชัดเจนแต่มีการศึกษาวิจัยในกลุ่มนี้เพื่อทราบว่ากลุ่มเกษตรกรมีคุณภาพชีวิตอย่างไรบ้าง จากการศึกษาแนวคิดเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบคุณภาพชีวิตที่สำคัญนั้นประกอบไปด้วยมิติด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้จึงได้เลือกใช้อ้างอิงองค์ประกอบดังกล่าวเป็นองค์ประกอบคุณภาพชีวิตเกษตรกร และเพิ่มเติมองค์ประกอบด้านครอบครัว สุขภาพและจิตใจ เพื่อให้ครอบคลุมทั้งด้านวัตถุวิสัยและจิตวิสัย

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพระพุทธศาสนากับหลักเศรษฐกิจพอเพียง

คำว่า “เศรษฐกิจ” มาจากคำสองคำรวมกันคือคำว่า เศรษฐ แปลว่า ดีเลิศ และว่า กิจ แปลว่า การประกอบ การเมื่อนำคำสองคำมารวมกันจึงได้ความว่า การประกอบกิจการงานเกี่ยวกับการผลิต การจำหน่าย จ่าย แจก การบริโภค และการใช้สอยสิ่งต่าง ๆ ให้ได้ผลดีเลิศ ส่วนคำว่าพอเพียงหมายถึง ความเหมาะสม หรือ ความพอดีเน้นการผลิตและการบริโภคแบบพออยู่พอกินเป็นหลัก ซึ่งไม่ได้

เน้นกำไรสุทธิ หรือความร่ำรวยเป็นเป้าหมายสูงสุด และเมื่อรวมกันจึงได้ความว่า การผลิตจำหน่าย และบริโภคอย่างพอเหมาะพอดี นั้นเอง ระบบเศรษฐกิจพอเพียงเป็นระบบเศรษฐกิจที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันของเราทรงดำริ ขึ้นมา เพื่อแสวงหาทางออกจากวิกฤตเศรษฐกิจให้กับสังคมไทย ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ก็คือ “การที่พึ่งตนเองได้” วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายหลักของเศรษฐกิจพอเพียงก็คือ ความสงบสุขของผู้คนในสังคม ประชาชนมีกินมีใช้อย่างเพียงพอแก่ความต้องการ ที่สำคัญต้องไม่ทำตนและผู้อื่นเดือดร้อน เน้นให้คนในชุมชนพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและบริโภคอย่างพอเพียง ไปจนถึงขั้นการแปรรูปอุตสาหกรรมครัวเรือน สร้างอาชีพและเสริมทักษะทางวิชาการที่หลากหลาย ใช้ชุมชนดำรงอยู่ได้ด้วยการยึดหลักแห่งความถูกต้องดีงาม มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นต้น

แนวทางการปฏิบัติตามระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง

แนวคิดหลักของเศรษฐกิจพอเพียง คือ การนำคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการประสานกลมกลืนกับวิถีชีวิตของ ชาวบ้านที่เป็นเกษตรกรอย่างชาญฉลาด และเป็นรูปธรรมหลักจริยธรรมดังกล่าวคือ หลักการเดินสายกลาง หรือ มัชฌิมาปฏิปทา ในระดับโลกียธรรม การเดินทางสายกลาง คือธรรมที่เหมาะสมแก่ชาวบ้านทั่วไปได้แก่ ความเป็นรู้จักพอในการบริโภคใช้สอย ทรัพย์สินธรรมชาติ และการใช้ชีวิตแบบไม่ฟุ้งเฟ้อ ฟุ้งเฟ้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นการเน้นการลด ละ เลิก อบายมุข ด้วยการประพฤติตามหลักเบญจศีล และ เบญจธรรม ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการเป็นวิถีพุทธ

แนวทางการปฏิบัติตนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีดังนี้

1. ประหยัด ลดละความฟุ้งเฟ้อ ตัดทอนค่าใช้จ่ายในทุกด้านที่ไม่จำเป็น ดังพระราชดำรัสว่า “...ความเป็นอยู่ที่ต้องไม่ฟุ้งเฟ้อ ต้องประหยัดไปในทางที่ถูกต้อง...”
2. ประกอบอาชีพด้วยความสุจริต ดังพระราชดำรัสที่ว่า “...ความเจริญของคนทั้งหลายย่อมเกิดมาจากการประพฤติชอบและการหาเลี้ยงชีพชอบเป็นสำคัญ...”
3. ละเลิกการแก่งแย่งผลประโยชน์และแข่งขันกันในทางการค้าขายกันอย่างรุนแรงดังอดีต ดังพระราชดำรัสว่า “...ความสุขความเจริญอันแท้จริงนั้น หมายถึงความสุขความเจริญที่บุคคลแสวงหามาได้ด้วยความเป็นธรรม ทั้งในเจตนาและการกระทำที่ไม่ใช่ได้มาด้วยความบังเอิญ หรือด้วยการแก่งแย่งเบียดบังมาจากผู้อื่น...”
4. ไม่หยุดนิ่งที่จะหาทางให้ชีวิตหลุดพ้นจากความทุกข์ยาก ขวนขวายใฝ่หาความรู้ให้เกิดมีรายได้จนถึงขั้นพอเพียง ดังพระราชดำรัสว่า “...การที่ต้องการให้ทุกคนพยายามที่จะหาความรู้และสร้างตนเองให้มั่นคงนี้เพื่อตนเอง เพื่อที่จะให้ตัวเองมีความเป็นอยู่ที่ก้าวหน้า ที่มีความสุข พอมีพอกิน เป็นขั้นหนึ่งและขั้นต่อไป ก็คือ ให้เกียรติว่ายืนได้ด้วยตนเอง...”

5. ลดละสิ่งชั่วให้หมดสิ้นไป ดังที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระบรมราโชวาทว่า “...พยายามไม่ก่อความชั่วให้เป็นเครื่องทำลายตัวทำลายผู้อื่น พยายามลด พยายามลด ความชั่วที่ตนเองมีอยู่ พยายามก่อความดีให้แก่ตัวอยู่เสมอ พยายามรักษาและเพิ่มพูนความดีที่มีอยู่นั้นให้บังอิกงามสมบูรณ์ยิ่งขึ้น...”

หลักธรรมในเศรษฐกิจพอเพียง

ระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชดำริและพระราชทานไว้ให้เป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศแก่คนไทยนั้น วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายหลักของเศรษฐกิจพอเพียงก็คือ ความสงบสุขของผู้คนในสังคม ประชาชนมีกินมีใช้อย่างเพียงพอแก่ความต้องการ ที่สำคัญต้องไม่ทำตนและผู้อื่นเดือดร้อน หากวิเคราะห์โดยละเอียดก็จะพบว่า

ทรงประยุกต์มาจากหลักธรรมในพระพุทธศาสนานั้นเอง จาก พระราชดำรัสอธิบายขยายความหมายของระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียงที่กล่าวมาข้างต้น นั้นทำให้เราพบว่ามีหลักธรรมต่อไปนี้ปรากฏเป็นรากฐานอยู่ในระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง

หลักมัชฌิมาปฏิปทา (การปฏิบัติตนในทางสายกลาง)

มัชฌิมาปฏิปทาในทางพุทธศาสนาหมายถึงทางสายกลาง คือการไม่ยึดถือสุดทางทั้ง 2 ได้แก่ อัตตกิลมณานุโยค คือ การประกอบตนเองให้ลำบากเกินไป และ กามสุขัลลิกานุโยค คือ การพัวพันในกามในความสบาย เป็นหลักคำสอนที่ปรากฏในพระธรรมเทศนากัณฑ์แรกของพระพุทธเจ้า ที่ทรงแสดงแก่ปัญจวัคคีย์ คือ ธัมมจักกัปปวัตตนสูตรนอกจากคุณค่าขั้นสูงสุดของหลักมัชฌิมาปฏิปทาที่เป็นไปเพื่อการพ้นทุกข์แล้ว คุณค่าในเบื้องต้น ยังเป็นไปเพื่อการรู้จักการดำเนินชีวิตให้เกิดความพอดีเป็นแนวทางของการแก้ทุกข์ที่เรียกว่า “อริยมรรคมีองค์ 8” โดยมุ่งเน้นให้มีความสุขกายและสุขใจไปด้วย ดังนี้

1. สัมมาทิฐิ คือ ปัญญาเห็นชอบ หมายถึง การปฏิบัติอย่างเหมาะสมตามความเป็นจริงด้วยปัญญา
2. สัมมาสังกัปปะ คือ ดำริชอบ หมายถึง การใช้สมองความคิดพิจารณาแต่ในทางกุศลหรือความดีงาม
3. สัมมาวาจา คือ เจรจาชอบ หมายถึง การพูดต้องสุภาพ แต่ในสิ่งที่สร้างสรรค์ดีงาม
4. สัมมากัมมัฏตะ คือ การประพฤติดีงาม ทางกายหรือกิจกรรมทางกายทั้งปวง
5. สัมมาอาชีวะ คือ การทำมาหากินอย่างสุจริตชน ไม่คดโกง เอาเปรียบคนอื่น ๆ มากเกินไป
6. สัมมาวายามะ คือ ความอุตสาหะพยายาม ประกอบความเพียรในการกุศลกรรม
7. สัมมาสติ คือ การไม่ปล่อยให้เกิดความพลั้งเผลอ จิตเลื่อนลอย ดำรงอยู่ด้วยความรู้ตัวอยู่เป็นปกติ
8. สัมมาสมาธิ คือ การฝึกจิตให้ตั้งมั่น สงบ สงัด จากกิเลส นีวรณ้อยู่เป็นปกติ

หลักอตุตา หิ อตุตโน นาโถ (ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน)

หลักอตุตา หิ อตุตโน นาโถ เป็นคำสอนให้บุคคลพึ่งตนเอง ซึ่งแนวทางของระบบเศรษฐกิจพอเพียงก็ได้มุ่งเน้นให้พึ่งตนเองในการทำมาหาเลี้ยงชีพ ในการสร้างฐานะ และการเก็บรักษาทรัพย์ ที่หามาได้เพื่อจับจ่ายใช้สอยในยามจำเป็น นอกจากนี้เป็นที่พึ่งแห่งตนแล้วจะต้องเป็นที่พึ่งของบุคคลอื่นด้วย นอกจากนี้ในระดับบุคคลแล้ว ยังมุ่งเน้นให้การพัฒนาประเทศชาติให้พึ่งตนเองในลักษณะ “เศรษฐกิจพอเพียง” นั่นคือการพัฒนาที่ไม่อิงเศรษฐกิจโลกจนเกินไป

หลักสันโดษ

หลักสันโดษนี้มุ่งให้บุคคลพึงพอใจในสิ่งของหรือทรัพย์สินที่ตนเองได้มาและใช้ จ่ายในสิ่งทีก่อให้เกิดประโยชน์ ให้บุคคลรู้จักประมาณ ได้แก่ การประหยัดและรู้จักออม ไม่ฟุ้งเฟ้อฟุ้งเพื่อมีความเป็นอยู่อย่างสงบเรียบง่าย และโปร่งใส ไม่ทะเยอทะยานต่อสู้อและเบียดเบียนบุคคลอื่น ไม่เอาโรคเอาเปรียบกัน อยู่ร่วมกัน ได้อย่างสันติสุข

ในคัมภีร์ มังคลาทิปนี ได้ให้ความหมายของคำว่า สันโดษ ไว้ 3 นัยคือ ยินดีสิ่งที่เป็นของตน, ยินดีในสิ่งที่มีอยู่ และ ยินดีด้วยใจที่เสมอ (ด้วยใจที่มั่นคง)

หลักสัปปริสธรรม

หลักสัปปริสธรรม 7 คือ ธรรมของสัตบุรุษ ธรรมที่ทำให้เป็นสัตบุรุษ หรือคุณสมบัติของ คนดี นั่นเอง ประกอบด้วย

1. รัชมัญญูตา - ความรู้จักเหตุ คือรู้หลักความจริง รู้หลักการ รู้หลักเกณฑ์ รู้กฎแห่งธรรมคารู้กฎเกณฑ์แห่งเหตุผล และรู้หลักการที่จะทำให้เกิดผล
2. อัถถัญญูตา - ความรู้จักอรรถ รู้ความมุ่งหมาย หรือ รู้จักผล คือ รู้ความหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้ประโยชน์ที่ประสงค์
3. อัถตัญญูตา - ความรู้จักตน คือ รู้ว่า เรานั้น ว่าโดยฐานะ ภาวะ เพศ กำลัง ความรู้ ความสามารถ ความถนัด และคุณธรรม เป็นต้น บัดนี้ เท่าไร อย่างไร แล้วประพฤติให้เหมาะสมและรู้ที่จะแก้ไขปรับปรุงต่อไป
4. มัตตัญญูตา - ความรู้จักประมาณ คือ ความพอดี เช่น ภิกษุรู้จักประมาณในการรับและบริโภคปัจจัยสี่ คฤหัสถ์รู้จักประมาณในการใช้จ่าย โภคทรัพย์ เป็นต้น
5. กาลัญญูตา - ความรู้จักกาล คือรู้กาลเวลาอันเหมาะสม และระยะเวลาที่ควรหรือจะต้องใช้ในการประกอบกิจ ทำหน้าที่การงาน เช่น ให้ตรงเวลา ให้เป็นเวลา ให้ทันเวลา ให้พอเวลา เป็นต้น
6. ปริสัจญูตา - ความรู้จักบริษัท คือรู้จักชุมชน และรู้จักที่ประชุม รู้กริยาที่จะประพฤติต่อชุมชนนั้น ๆ ว่า ชุมชนนี้เมื่อเข้าไปหา จะต้องทำกริยาอย่างนี้ จะต้องพูดอย่างนี้ ชุมชนนี้ควรสงเคราะห์อย่างนี้ เป็นต้น

7. ปุคคลัญญาตา หรือ ปุคคลปโรปรัญญาตา - ความรู้จักบุคคล คือ ความแตกต่างแห่งบุคคล ว่า โดยอรรถาสัย ความสามารถ และคุณธรรม เป็นต้น ใคร ๆ ยิ่งหรือหย่อนอย่างไร และรู้ที่จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้น ๆ ด้วยดี เป็นต้น

ทฤษฎีธรรมมิกัตถะ

เป็นข้อปฏิบัติสำคัญที่ทำให้เกิดผล คือ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ทำให้มีทรัพย์สินเงินทองพึ่งตนเองได้ เรียกว่าธรรมที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ปัจจุบัน บางทีเรียกว่า “หัวใจเศรษฐกิจ” โดยมีคำย่อคือ “อุ” “อา” “กะ” “สะ” ดังนี้คือ

1. อุฏฐานะสัมปทา (อุ) หมายถึง การถึงพร้อมด้วยความขยันหมั่นเพียร รู้จักใช้ปัญญาไตร่ตรองพิจารณาหาวิธีการที่แยบคายในการทำงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักดำเนินการด้านเศรษฐกิจ ทำการงานประกอบอาชีพให้ได้ผลดี

2. อารักขสัมปทา (อา) หมายถึง การถึงพร้อมด้วยการรักษา สามารถปกป้องคุ้มครองรักษาทรัพย์สินที่หามาได้ ไม่ให้สูญหายพินาศไปด้วยภัยต่าง ๆ

3. กัลยาณมิตตตา (กะ) หมายถึง การรู้จักคบคนดีหรือมีกัลยาณมิตร ซึ่งจะเป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่ช่วยให้เจริญก้าวหน้าในวงการอาชีพนั้น ๆ ทำให้รู้เห็นช่องทางและโอกาสต่าง ๆ ในการทำงาน ทันทต่อเหตุการณ์ ตลอดจนรู้จักปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนอย่างถูกต้อง ไม่ถูกมิตรชั่วชักจูงไปในทางอบายมุข ซึ่งจะทำให้ทรัพย์สินไม่เพิ่มพูนหรือมีแต่จะหดหายไป

4. สมชีวิตา (สะ) หมายถึง ความเป็นอยู่พอดี หรือความเป็นอยู่สมดุล คือเลี้ยงชีพแต่พอดีไม่ให้ฟุ่มเฟือย ไม่ให้ฝืดเคือง ให้รายได้เหนือรายจ่าย มีเหลือเก็บไว้ใช้ในคราวจำเป็น

โภคาวิภาค 4

เป็นวิธีการจัดสรรทรัพย์สินในการใช้จ่าย โดยจัดสรรทรัพย์สินออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้คือ

1. แบ่ง 1 ส่วน เพื่อใช้บริโภคเลี้ยงตนเองให้เป็นสุข เลี้ยงดูครอบครัว และคนที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เป็นสุข และใช้ทำความดี บำเพ็ญประโยชน์แต่สาธารณณะ เป็นต้น

2. แบ่ง 2 ส่วน เพื่อจัดสรรไว้สำหรับลงทุนประกอบกิจการงานต่าง ๆ

3. แบ่ง 1 ส่วน เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามจำเป็น เช่น เมื่อเกิดอุบัติเหตุ เมื่อเจ็บไข้ได้ป่วย เป็นต้น

โภคอาทิยะ 5

คือ เมื่อมีทรัพย์สิน ควรนำมาใช้ประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต ประกอบด้วย

1. ใช้จ่ายทรัพย์สินนั้นเลี้ยงตนเอง เลี้ยงดูครอบครัว มารดาบิดา ให้เป็นสุข

2. ใช้ทรัพย์สินนั้นบำรุงเลี้ยงมิตรสหาย ผู้ร่วมกิจการงานให้เป็นสุข

3. ใช้ป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ

4. ทำพลี คือ การสละบำรุงสงเคราะห์ 5 อย่าง ได้แก่ อดิถิปลี (ใช้ต้อนรับแขก), ญาติพลี (ใช้สงเคราะห์ญาติ), ราชพลี (ใช้บำรุงราชการด้วยการเสียาภิเษก), เทวดาพลี (บำรุงเทวดา), ปุพพเปตพลี (ทำบุญอุทิศให้แก่บุพการี)

5. ใช้เพื่อบำรุงสมณพราหมณ์

กามโภคีสถ 4 (สุขของคฤหัสถ์ 4)

คือ คนครองเรือนควรจะมีความสุข 4 ประการ ซึ่งคนครองเรือนควรพยายามให้เข้าถึงให้ได้ คือ

1. อตติสุข - สุขเกิดจากการมีทรัพย์ เป็นหลักประกันของชีวิต โดยเฉพาะความอุ่นใจ ปลอดภัย ปลอดภัยว่าเรามีทรัพย์ที่หามาได้ด้วยกำลังของตนเอง

2. โภคสุข - สุขเกิดจากการบริโภคทรัพย์ หรือใช้จ่ายทรัพย์ คือ รู้จักใช้จ่ายทรัพย์นั้นให้เกิดประโยชน์แก่ชีวิตของตน เลี้ยงดูบุคคลอื่น และทำประโยชน์สุขต่อผู้อื่นและสังคม เป็นต้น

3. อนนสุข - สุขเกิดจากความไม่เป็นหนี้ ไม่ต้องทุกข์ใจ เป็นกังวลใจเพราะมีหนี้สินติดค้างใคร

4. อนวัชชสุข - สุขเกิดจากความประพฤติที่ไม่มีโทษ คือ มีกายกรรม วาจากรรม มโนกรรมที่สุจริต ที่ใครจะว่ากล่าวติเตียนไม่ได้ มีความบริสุทธิ์ และมีความมั่นใจในการดำเนินชีวิตของตน

สรุปได้ว่า เศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับหลักธรรมในพระพุทธศาสนา หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ หลักเศรษฐศาสตร์ตามแนวพุทธ ที่มุ่งให้มนุษย์จำกัด หรือความอยาก หรือความต้องการของตนเอง แทนการกระตุ้นตัณหาหรือความอยาก เพื่อให้เกิดการบริโภคมากขึ้น (บริโภคนิยม) เนื่องจากพระพุทธศาสนาเห็นว่าความต้องการของมนุษย์นั้น ไม่มีขีดจำกัด แต่ขณะเดียวกันทรัพยากรมีขีดจำกัด หากมีการใช้เกินความจำเป็น ทรัพยากรเหล่านั้นก็จะหมดสิ้นไปในที่สุด การปฏิบัติตนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงจึงต้องหันมาแก้ไขที่ตนเองก่อน จำกัดความอยาก ความต้องการ ให้รู้จักพอดี ไม่บริโภคเกินความพอดี หรือตกเป็นทาสของวัตถุ

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดที่ถูกหล่อหลอม มาจากความเป็นจริงแห่งธรรมชาติ ที่มนุษย์ทุกคนต้องศึกษาให้เข้าใจ และต้องนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เพื่อที่จะได้เข้าใจถึงความจริงของธรรมชาติ ความเป็นจริงของชีวิต ว่าสิ่งใดควรทำ สิ่งใดไม่ควรทำ สิ่งใดควรยึดถือเป็นที่ยึด สิ่งใดไม่ควรยึดถือเป็นที่ยึด เมื่อได้ศึกษาจนเข้าใจ และนำไปปฏิบัติจนเกิดผลแล้ว จนพบความเป็นจริงแห่งชีวิตว่าสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตคืออะไร เมื่อนั้นก็จะได้เข้าใจในหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี เพราะหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นนโยบายที่แสดงให้เห็นถึงความจริงของชีวิตตามหลักพระพุทธศาสนานั่นเอง

ความสอดคล้องของหลักเศรษฐกิจพอเพียงกับหลักธรรมในพุทธศาสนา

1. เน้นความเป็นเศรษฐกิจแบบองค์รวม กล่าวคือ เป็นระบบการพัฒนาชีวิตของปัจเจกบุคคล ควบคู่กัน กับการพัฒนาสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม โดยมีจริยธรรมคือความเมตตา ความเกื้อกูลสงเคราะห์ ความสามัคคี ความไม่เห็นแก่ตัว ดังหลักของระบบเศรษฐกิจพอเพียงที่กล่าวไว้ว่า มนุษย์อยู่ดี ชุมชนอยู่ดี ธรรมชาติยั่งยืน
2. เป็นระบบเศรษฐกิจแบบมีธรรมาภิบาลที่มีสัมมาอาชีวะเป็นหัวใจสำคัญ ซึ่งสามารถโยงไปสู่การที่พระพุทธศาสนามีทำที่ปฏิเสธความสุดโต่ง 2 ด้าน คือ การหมกมุ่นในกามสุขอย่างเดียว และการทรนทนเองในรูปแบบต่าง ๆ
3. เป็นระบบเศรษฐกิจที่มุ่งพัฒนาทั้งคนและทั้งกระบวนการทางเศรษฐกิจ ซึ่งถ้าคนไทยปฏิบัติตามระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียงก็จะส่งผลให้เกิดภาวะ “เศรษฐกิจกึ่งอภิมาน ธรรมกึ่งอภิมาน คนก็มีความสุข”
4. เป็นระบบเศรษฐกิจที่ไม่เบียดเบียนใครให้เดือดร้อน ไม่มุ่งทำลายทรัพยากรธรรมชาติจนกลายเป็นการทำร้ายธรรมชาติ
5. เป็นระบบเศรษฐกิจที่ฝึกให้มนุษย์ตระหนักรู้ถึงศักยภาพในด้านการสามารถพึ่งตนเองได้ของมนุษย์ : พุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง (www.buddhabucha.net/buddhihm-and-economy/20/02/2559)

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต

มนุษย์อยู่ในสังคมที่มีการพัฒนาการด้านต่าง ๆ ทั้งการพัฒนาด้านร่างกายและจิตใจและจิตใจนี้ คนบางคนใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายและมีความสุข บางคนใช้ชีวิตหรูหรา ฟุ้งเฟ้อ มีความเห็นแก่ตนเองมากกว่าเห็นแก่ประโยชน์ของคนในสังคมส่วนรวม บางคนดำรงชีวิตอยู่อย่างประมาท สบายสนในตนเอง บางคนปล่อยชีวิตไปตามความอยาก ความต้องการที่ไม่มีขอบเขต ดำเนินชีวิตอยู่ได้อำนาจสั่งการหรือค้นหา หรือความอยากปรนเปรอทางวัตถุ เป็นการทำลายตนเองและสังคมมากกว่าการสร้างสรรค์สิ่งดีงาม มีคุณค่าให้กับตนเองและสังคมส่วนรวม ดังนั้นมนุษย์มีโลกทัศน์ต่อการดำเนินชีวิตอย่างไร ก็ใช้ชีวิตอย่างนั้น แต่ทุกคนก็ปรารถนาที่จะมีชีวิตมีความสุข ฉะนั้นการที่จะดำเนินชีวิตให้เกิดผลดีต้องมีจุดหมายปลายทางในการดำเนินชีวิต หรือที่เรียกว่าอุดมคติของชีวิต ซึ่งรูปแบบของอุดมคติหรือปรัชญาในการดำเนินชีวิตที่เห็นว่ามีสำคัญและจำเป็นต่อการพิจารณาการเรียนรู้กัน ดังนี้

2.3.1 แนวคิดแบบประโยชน์นิยม

2.3.2 แนวคิดแบบสุขนิยม

2.3.3 แนวคิดแบบसानตินิยม

2.3.4 แนวคิดแบบมนุษยนิยม

2.3.5 แนวคิดแบบศิลปะนิยม

2.3.1 แนวคิดแบบประโยชน์นิยม (Utilitarianism)

หลักการของสำนักนี้ก็คือ สิ่งใดที่มีความสุขมากกว่า สิ่งนั้นถือว่าเป็นสิ่งที่ดีและควรกระทำ ความสุขเป็นสิ่งที่ดีที่สุดของมนุษย์ ค่าของสิ่งอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับว่ามันนำไปสู่ความสุข ไม่มีอะไรมีค่าในตัวเองนอกจากความสุข ดังนั้น ในการตัดสินใจว่าอะไรดี ไม่ดี ควร ไม่ควร ถูกหรือผิด จึงใช้ความสุขเป็นตัวตัดสิน คำว่าประโยชน์ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงประโยชน์ส่วนตนเท่านั้น แต่รวมถึงประโยชน์ของคนทั่วไปด้วย ในความหมายหนึ่งประโยชน์นิยมไม่ได้สอนให้คนเห็นแก่ตัว กล่าวคือ สิ่งที่ให้ผลประโยชน์แก่ตนเองมากที่สุด แต่สอนว่า สิ่งที่เราควรทำคือสิ่งที่ก่อประโยชน์สุขมากที่สุดแก่คนจำนวนมากที่สุด

ในการคำนวณว่าอะไรให้ประโยชน์สุขมากกว่ากันนั้น ต้องคำนึงถึงโทษและประโยชน์ควบคู่กันไป หากการกระทำอย่างหนึ่ง ผลที่ออกมาเป็นประโยชน์มากที่สุดแก่คนจำนวนมากที่สุด ผลของการกระทำนั้นก็คือว่าเป็นสิ่งที่ดี เป็นสิ่งที่ถูกต้อง

รูปแบบการดำรงชีวิตของคนที่ยึดแนวทางแบบประโยชน์นิยม ก็คือ เป็นคนที่อุทิศตนเพื่อทำประโยชน์ให้แก่คนจำนวนมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ผลของการกระทำเป็นสิ่งที่มีความมากกว่าวิธีการ ข้อเสียก็คือ พวกประโยชน์นิยมอาจกระทำการใดก็ได้หากผลที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่คนจำนวนมาก แต่ความจริงคือประโยชน์ของคนจำนวนมากอาจไม่ถูกต้องตามหลักศีลธรรมและจริยธรรมก็ได้ เพราะไม่ได้มาจากหลักการหรือวิธีการที่ถูกต้อง เป็นธรรม ดังนั้น จะเห็นว่าประเทศมหาอำนาจบางประเทศอาจเข้าแทรกแซงและครอบงำประเทศอื่น ๆ ที่มีผลประโยชน์มหาศาล โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง เพียงเพราะตอบสนองความต้องการหรือผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับมหาชนของประเทศตนเองเป็นหลักสำคัญที่สุด

2.3.2 แนวคิดแบบสุขนิยม (Hedonism)

หลักการของสำนักนี้ก็คือ ความสุขเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับชีวิต ตลอดชีวิตของเรา หากเราถามตัวเองว่า เราต้องการอะไร เมื่อสืบสาวไปจนถึงที่สุดจะพบว่าสิ่งที่เราต้องการสุดท้ายนั้นคือความสุขนั่นเอง ดังนั้น จึงแสวงหาความสุข เพราะความสุขเป็นคำตอบสุดท้ายที่ดีที่สุดสำหรับชีวิต สิ่งอื่น ๆ หากว่ามันจะมีความสำคัญมีคุณค่าก็เพียงเพราะว่ามันเป็นเครื่องมือนำไปสู่ความสุขได้

นักปรัชญาคนสำคัญของสำนักนี้ก็คือ อริสตีปโปส (Aristippus) เขาสอนว่าความสุขคือจุดหมายของชีวิตมนุษย์ แต่ความสุขที่ว่าเป็นความสุขทางด้านร่างกายเท่านั้น เพราะเขาไม่เชื่อว่ามนุษย์มีวิญญาณหรือจิต ส่วนนักปราชญ์อีกท่านหนึ่งคือ เอปีคิวรัส (Epictetus) เขาสอนว่าแม้จุด

หมายของชีวิตมนุษย์คือความสุข แต่ความสุขไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์จะเลือกเอาอย่างโง่เขลา ดังนั้นการแสวงหาความสุขต้องมีความฉลาดรอบคอบและมองการณ์ไกล จงแสวงหาความสุขโดยการเดินทางสายกลาง

รูปแบบการดำเนินชีวิตของคนที่ยึดแนวทางแบบสุขนิยมก็คือ เน้นความสุขทางด้านร่างกาย ด้วยวัตถุบำรุงบำเรอเป็นหลัก คิดว่าความสุขทางผัสสะเป็นสุดยอดความปรารถนา ความสุขทางจิตใจไม่มีจริง คนกลุ่มนี้มักใช้ชีวิตอย่างมัวเมา เสพสุขอย่างเต็มที่โดยไม่ต้องคำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับตนเองและสังคมส่วนรวม มีอันตรายยิ่งกว่ากลุ่มประโยชน์นิยม เพราะไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนใหญ่ การกระทำทุกอย่างของมนุษย์เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่ตนเองทั้งสิ้น การทำประโยชน์ให้คนอื่นเป็นเพียงการลงทุนที่จะเกิดประโยชน์แก่ตนเองเท่านั้น แต่สุขนิยมก็มีหลายประเภทขึ้นอยู่กับ การเลือกของเราเองว่าต้องการการดำเนินชีวิตแบบใด

2.3.3 แนวคิดแบบสานตินิยม

หลักการของแนวคิดสำนักนี้ คือความสุขไม่ใช่สุดยอดปรารถนาของมนุษย์ เพราะถ้ามนุษย์หลงมัวเมาอยู่แต่ความสุข ชีวิตมนุษย์ก็จะมีค่าอะไร ดังนั้นสิ่งที่มีค่าสำหรับชีวิตมนุษย์มิได้อยู่ที่วัตถุภายนอก แต่อยู่ที่ความสงบของจิตหรือวิญญาณภายใน ค่าของชีวิตอยู่ที่ว่าจิตได้สัมผัสอะไรบางอย่าง มิใช่ที่ร่างกายหรือรูปธรรมภายนอก แต่อยู่ที่ความสงบของจิตหรือวิญญาณภายใน

บางทีเราเรียกแนวคิดแบบสานตินิยมว่า อสุขนิยม (Non-Hedonism) เพราะไม่ถือว่าความสุขเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต แต่ไม่มีสิ่งอื่นที่มีค่ายิ่งกว่า ในขณะที่เดียวกัน แนวคิดแบบสานตินิยมก็ยังสามารถแยกออกได้อีก 2 ประเภท คือ ปัญญานิยมกับวิมุตตินิยม

ปัญญานิยม มีหลักการว่า การมีความรู้และความเข้าใจในสังขารเป็นสิ่งที่มีค่าที่สุดในชีวิต มนุษย์ ความรู้มิใช่เป็นเพียงเครื่องมือในการแสวงหาความสุขอย่างเดียว แต่เป็นสิ่งที่มีความหมายในตัวเอง เพราะความรู้เป็นสาระที่ช่วยให้มนุษย์แตกต่างไปจากสัตว์ ปัญญาหรือความรู้เท่านั้น ที่จำทำให้มนุษย์เข้าถึงความจริง ความดีได้ นักปรัชญาคนสำคัญ อย่างเช่น สกราติส เพลโต และ อริสโตเติล ล้วนสนับสนุนให้มนุษย์แสวงหาปัญญาหรือความรู้ เพราะปัญญาหรือความรู้นี้จะทำให้มนุษย์เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบได้ในที่สุด

วิมุตตินิยม มีหลักการว่า ความสงบของจิตที่ปราศจากทั้งความสุขและความทุกข์ เป็นสิ่งที่มนุษย์ควรแสวงหา ความสงบของจิตที่หลุดพ้นจะมีได้ก็ต้องละความอยากและกิเลสเหล่านั้นเอง ชีวิตที่มีคุณค่าและประเสริฐจึงได้แก่ การมีชีวิตที่อยู่เหนืออารมณ์ เพราะชีวิตที่อยู่ด้วยอารมณ์เป็นชีวิตที่มีแต่ความทุกข์ หากมนุษย์ต้องการหลุดพ้นจากความทุกข์เพื่อเข้าถึงวิมุตติแล้ว มนุษย์จำต้องละและสลัดความทุกข์ให้หมดสิ้นไป พวกวิมุตตินิยมถือว่าความสุขและความทุกข์เป็นเสมือนเหรียญเดียวกัน แต่มีสองด้าน ต้องมาควบคู่กันเสมอ ไม่มีใครมีความสุขโดยส่วนเดียวหรือทุกข์เพียงอย่างเดียว ฉะนั้น

ความสุขจึงไม่ได้เกิดจากการสนองความอยากเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากการได้ละความอยากอีก โสดหนึ่งด้วย มีคำกล่าวของวิมุติคตินิยมว่า ถ้าท่านชนะตนเองได้ ท่านจะชนะ โลกทั้ง โลกเลยทีเดียว

คำสอนในทางศาสนาก็มีแนวคำสอนแบบวิมุติคตินิยมเหมือนกัน เช่นคริสต์ศาสนา อิสลามที่ สอนให้มนุษย์พ้นจากโลกนี้ไปรวมกับพระเจ้า พุทธศาสนาก็สอนเรื่องอนัตตา ที่ไม่ให้ยึดถืออะไรว่า เป็นของตนแบบถาวรยั่งยืน เพราะจะเป็นที่มาของความทุกข์ทั้งหมด

รูปแบบการดำเนินชีวิตของคนที่ยึดแนวทางแบบสานตินิกยมก็คือ ชอบความสงบทางจิต หรือวิญญาณ ให้ความสำคัญกับชีวิตที่อยู่ด้วยปัญญา การเข้าถึงรากเหง้าและการแสวงหาความจริง ของชีวิตเป็นสิ่งที่มีความสำคัญกว่าการตอบสนองความต้องการเพียงเฉพาะร่างกาย บางทีความสุขที่แท้ก็ คือ การมีความพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ อยู่อย่างพอเพียง ใช้ชีวิตแบบเรียบง่ายสมถะ ไม่แสวงหา ความสุขทางด้านร่างกายอย่างเดียว คุณธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญมากต่อการดำเนินชีวิต เช่นคุณธรรม เรื่องความอดทนอดกลั้น ความเมตตา ความเสียสละ เป็นต้น

2.3.4 แนวคิดแบบมนุษยนิยม (Humanism)

มนุษยนิยม (Humanism) เป็นแนวคิดที่ขัดแย้งทั้งประ โยชน์นิยม สุขนิยม สานตินิกยมหรือ อสุขนิยม เพราะมองว่าแนวคิดเหล่านั้นมีลักษณะของการมอง โลกที่สุดโต่งข้างเดียว กล่าวคือ พวก ประโยชน์นิยมก็เห็นแก่ประ โยชน์มากเกินไป พวกสุขนิยมก็สนองความสุขทางร่างกายมากเกินไป พวกอสุขนิยมหรือที่เรียกว่าสานตินิกยม ก็ให้ความสำคัญกับจิตมากเกินไป

มนุษยนิยมมองความจริงของโลกทั้งสองด้าน ให้ความสำคัญเท่า ๆ กัน ทั้งการสนองความ ต้องการทางร่างกายและจิตใจด้วย เพราะมีความเชื่อว่า มนุษย์นั้นมีทั้งกายและจิต แต่จิตไม่ใช่สิ่งที่ เป็นอมตะและแยกได้อย่างอิสระจากร่างกาย จิตเป็นเพียงธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่นเดียวกับร่างกาย ดังนั้น ควรสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจให้สมดุลกัน คนที่มีชีวิตอย่าง สมบูรณ์ คือ คนที่มีความพอใจในสิ่งต่าง ๆ อย่างประสานกลมกลืนกัน ไม่ขัดแย้ง เป็นชีวิตที่ได้ดูดย ภาพที่สุด

รูปแบบการดำเนินชีวิตของคนที่ยึดแนวทางแบบมนุษยนิยมคือ การมองโลกอย่างสมดุล ไม่สุดโต่งด้านใด ด้านหนึ่ง แต่เป็นการใช้ชีวิตอย่างสมดุล เพราะเชื่อว่ามนุษย์นั้นมีร่างกาย จิตใจ และวิญญาณ เน้นการมองชีวิตรอบด้าน เพราะการดำเนินชีวิตนั้นต้องมีศิลปะ ต้องมีความประสาน สอดคล้องขององค์ประกอบทุกด้านของชีวิตอย่างสมดุลที่สุด

2.3.5 แนวคิดแบบศิลปะนิยม (Artisries)

แนวความคิดของสำนักนี้คือ มนุษย์ควรทำตามอารมณ์ความรู้สึกของตน คนเราแต่ละคนมี เอกลักษณะของตน โดยเฉพาะที่ไม่เหมือนคนอื่น การได้แสดงออกซึ่งเอกลักษณะดังกล่าวเป็นสิ่งที่ มีค่าที่สุด ลือในการแสดงออกคือ ศิลปะแขนงต่าง ๆ ศิลปะเป็นเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกและ

จินตนาการที่สอดคล้องกับความรู้สึกของตัวเองจริง ๆ ตามธรรมชาติคนเรามากไม่มีความจริงใจต่อกัน นอกจากไม่จริงใจต่อคนอื่นแล้วยังไม่จริงใจต่อตัวเองด้วย แนวความคิดสำนักนี้เรียกชื่ออีกอย่างหนึ่งว่า อັตติภาวนิยม (Existentialism)

อັตติภาวนิยม ปฏิเสธแนวคิดทุกอย่างตามที่กล่าวมาข้างต้น โดยมีความเชื่อว่า มนุษย์ในสมัยปัจจุบันได้สูญเสียตัวเองไป เพราะถูกบังคับและกำหนดโดยบทบาทหรือหัวโขนทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นบทบาทของพ่อแม่ ภรรยาสามี หรืออะไรก็ตามที่ สูญเสียเวลาให้กับการแสดงบทบาททั้งที่เต็มใจและไม่เต็ม นอกจากนี้ยังถูกกำหนดโดยความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่มีเวลาจะพิจารณาตัวเอง การกระทำที่เกิดจากความรู้สึกอยากทำจริง ๆ ไม่มีอยู่เลย คนเราเป็นเพียงทางผ่านของสิ่งอื่น มิได้เป็นอะไรเป็นตัวของตัวเอง ความสูญเสียนี้เป็นความสูญเสียเสรีภาพที่เป็นสาระจริง ๆ ของมนุษย์ ความเป็นอิสระที่จะเลือกทำสิ่งต่าง ๆ นั้นเป็นสิ่งที่แยกไม่ออกจากความเป็นมนุษย์มนุษย์เป็นมีเสรีภาพที่จะเลือกกระทำตามความรู้สึกของตัวเองได้ หากจะเลือก ไม่มีใครมาบังคับตัวเราได้ หากเราเลือกทำในสิ่งที่ขัดกับความรู้สึกของเราจริง ๆ แสดงว่าเรากำลังหลอกตัวเอง การหลอกตัวเองนำมาซึ่งความทุกข์ ความรังเกียจตัวเองในที่สุด

คนทั่วไปอาจมีความคิดว่า การที่มนุษย์ไม่สามารถทำอะไรได้ตามที่ตนเองปรารถนานั้น เป็นเพราะมนุษย์ยึดถือในกฎเกณฑ์ ระเบียบ กติกา ค่านิยม ศีลธรรม จริยธรรมที่สังคมกำหนดขึ้นมาเป็นต้น แต่พวกอັตตินิยมมีความเห็นขัดแย้งว่า กฎเกณฑ์ แบบแผน จริยธรรม คุณธรรมเหล่านี้มนุษย์สร้างขึ้นเอง มนุษย์เป็นผู้สร้างความดี ในการสร้างก็ไม่มีแบบแผนอะไรที่ต้องคล้อยตามหรือเชื่อฟัง ฉะนั้นมนุษย์ควรมีอิสระ กระทำในสิ่งที่อยากจะทำ ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวใด ๆ ที่จะตัดสินว่า อันไหนผิด อันไหนถูก อย่างไรดี อย่างไรชั่ว ถ้ามนุษย์ทำสิ่งต่าง ๆ หรือคล้อยตามอย่างใดอย่างหนึ่งก็เท่ากับว่า มนุษย์ยกให้แบบแผนนั้นเป็นจริง เป็นเพียงการลดตัวเองลงมาเป็นภาพสะท้อนของแบบแผนเท่านั้น

พวกศิลปะนิยมหรือพวกเอ็กซิซซ มองเห็นว่า ศีลธรรมก็เหมือนศิลปะ งานสร้างสรรค์ ศิลปะนั้นเกิดจากจินตนาการที่เป็นอิสระ หากศิลปะถูกบังคับให้เดินตามแบบแผนแล้ว ผลงานอันทรงคุณค่าทางศิลปะก็จะเกิดขึ้นไม่ได้ ศีลธรรมก็เหมือนกัน ความเป็นคนของคนคนหนึ่งคือผลรวมของการกระทำทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากเสรีภาพของตัวเองเอง เป็นความรู้สึกเสรีแท้ ๆ เหมือนภาพวาดของจิตรกรผู้มีความเป็นอิสระที่แท้ เสรีภาพของทาสแท้ของมนุษย์ แต่มนุษย์ก็มักหลงคิดและหลอกตัวเองอยู่เสมอว่าถูกบังคับให้ทำอย่างนั้น อย่างนี้ ไม่มีความเป็นอิสระ มนุษย์มักจะหลอกตัวเอง การหลอกตัวเองทำให้ความเป็นคนหายวับไปกับตา เพราะขาดความจริงใจ มนุษย์จะหวนกลับมาสู่ตัวเองได้ต่อเมื่อมีความจริงใจ ดังนั้น พวกเอ็กซิซซ จึงเรียกร้องให้มนุษย์กลับมาสู่ตนเอง มาสู่ความเป็นคนและมีศักดิ์ศรีของความเป็นคนแม้จะเจ็บปวดหรือหัวแหวกก็ต้องทน

รูปแบบการดำเนินชีวิตของคนที่ยึดแนวทางแบบศิลปะนิยมหรืออัตถิภาวะนิยมก็คือการตระหนักถึงเสรีภาพอันเป็นธาตุแท้ของมนุษย์ มีการเลือกอนาคตของตนเอง และทำตามความรู้สึกของตนเอง การหวนคืนกลับไปสู่ความเป็นตัวเอง เสรีภาพและความรับผิดชอบเป็นของคู่กัน เป็นการกระทำตามความรู้สึกของตนเองมากที่สุด บางครั้งอาจถูกมองว่า ไม่แยแสหรือใส่ใจต่อสำนึกทางสังคมและระเบียบกฎเกณฑ์ทางสังคมมากนัก เพราะต้องการหวนคืนไปสู่ความเป็นอิสระในตัวเอง

หากต้องการทำตามความต้องการของสังคมที่ขัดแย้งต่อความรู้สึกของตนก็เท่ากับว่ากำลังหลอกลวงตัวเองซึ่งรังแต่จะก่อให้เกิดความทุกข์ตามมา

สรุปได้ว่า ไม่ว่ามนุษย์นั้นจะเลือกการดำเนินชีวิตแบบใดก็ตาม ผลของการดำเนินชีวิตนั้น หากสืบสาวไปถึงมูลเหตุความเป็นมาพบว่า ได้รับอิทธิพลทางความคิดอะไรบางอย่างเป็นเครื่องยึดถือและปฏิบัติตามเสมอ จนกลายเป็นรูปแบบของชีวิต(Form of Life) รูปแบบชีวิตที่ดำเนินเรื่อยมาบนพื้นฐานของความเชื่อและ โลกทัศน์ที่เรียกว่าปรัชญาชีวิตนั้น ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ไม่ว่ามนุษย์จะมีความเชื่อ ความคิดหรือแนวทางการดำเนินชีวิตตามทีเลือกปฏิบัติเหมือนกันหรือแตกต่างกัน มนุษย์ก็คือ เพื่อนร่วมโลกที่ต้องคำนึงถึงปัจจัยหลาย ๆ ด้านที่เป็นเครื่องสนับสนุนให้การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างสันติสุข : คำแหง วิสุทธางกูร, (ม.ป.ป.) หน่วยที่ 2 ปรัชญาและแนวคิดการดำเนินชีวิต. สืบค้น 4 มีนาคม 2559, เข้าถึงได้จาก Vet.kku.ac.th/000142/data02.pdf.

2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร

2.4.1 ความหมายของการบริหาร

การบริหาร (Administration) มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน “administrare” หมายถึง ช่วยเหลือ (assist) หรืออำนวยความสะดวก (direct) การบริหารมีความสัมพันธ์หรือมีความหมายใกล้เคียงกับ คำว่า “minister” ซึ่งหมายถึง การรับใช้หรือผู้รับใช้ หรือผู้รับใช้รัฐ คือ รัฐมนตรีสำหรับความหมาย ดั้งเดิมของคำว่า administer หมายถึง การติดตามดูแลสิ่งต่าง ๆ (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2557, หน้า 24) และการบริหารกล่าวได้ว่าเป็น เรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานขององค์การเพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะชี้ให้เห็น ความสำเร็จหรือความล้มเหลวความมีประสิทธิภาพหรือความไร้ประสิทธิภาพของหน่วยงานการ บริหารงานของบุคลากรภายในองค์การ จัดว่าเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการวิจารณ์ของการจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ถูกต้อง (ถ้ายอง แสงสด, 2555, หน้า 41) ดังนั้นการ บริหารจึงจะต้องเป็นไปอย่างมีระบบ

เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่บุคคลทุกระดับในองค์กรนั้น ๆ และมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของ “การบริหาร” ไว้ ดังนี้

การบริหาร หมายถึง การทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยผู้อื่น (Getting things done through other people) (พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), 2545, หน้า 3) และเป็นแนวทางการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของบุคคล และหรือหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคธุรกิจ ภาคที่ไม่สังกัดภาครัฐ และภาคประชาชน โดยบุคคลหรือหน่วยงานนำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพัฒนาหรือสร้างความอยู่เย็นเป็นสุข และการกินอยู่แต่เพียงพอดีให้แก่หน่วยงานและประชาชน และการบริหารถือว่าศิลปะในการทำให้สิ่งต่าง ๆ ได้รับการกระทำจนเป็นผลสำเร็จ โดยที่ผู้บริหารมักไม่ได้เป็นผู้ปฏิบัติแต่ผู้บริหารเป็นผู้ใช้ศิลปะทำให้ผู้ปฏิบัติได้ทำงานจนสำเร็จ ตามจุดมุ่งหมายที่ผู้บริหารตัดสินใจเลือก และลักษณะของการบริหารมี 3 ด้าน คือ 1) ในด้านที่เป็นผู้นำหรือหัวหน้างานงานบริหารจัดการ คือ ภาระหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ปฏิบัติตนเป็นผู้นำภายในองค์กร 2) ในด้านของภารกิจหรือสิ่ง ที่ต้องทำงานบริหารจัดการ คือ การจัดระเบียบทรัพยากรต่าง ๆ ในองค์กร และการประสาน กิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และ 3) ในด้านของความรับผิดชอบ งานบริหารจัดการ คือ การต้องทำให้ งานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยการอาศัยบุคคลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน (ธงชัย สันติวงษ์, 2543, หน้า 21 - 22) และการบริหารนั้นเป็นการที่ บุคคล ตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป ร่วมมือกันทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน อย่างเป็นทางการมีและระบบภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ โดยใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ ซึ่งมีกระบวนการมีการวางแผนการจัดองค์การ การสั่งการและการควบคุม ซึ่งจะทำงานดำเนินไปได้ได้อย่างเรียบร้อยและกระบวนการ ต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดเสมอ และจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ วางไว้โดยเฉพาะการกำหนดแนวทางหรือนโยบายการสั่งการและการอำนวยความสะดวกตรวจสอบให้ผู้ปฏิบัติสามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ เช่น ทฤษฎีของลูเธอร์กูลิก ศาสตราจารย์ การ บริหารรัฐกิจชาวอเมริกัน ที่ได้ขยายแนวคิดของฟาโย กำหนดหน้าที่ในการบริหารที่เรียกกันว่า POSDCoRB คือ Planning (การวางแผน) Organization (การจัดองค์การ) Staffing (การจัดบุคคล เข้าทำงาน) Directing (การสั่งการหรือ อำนวยการ) Coordinating (การประสานงาน) Reporting (การรายงานผลการปฏิบัติงาน) และ Budgeting (การงบประมาณ) ซึ่งกระบวนการประสานกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ เข้าด้วยกันทำให้งานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลภายใต้การดำเนินงานของคนอื่น (Robbins, Stephen P. and Coulter, M., 2002, p. 6.)

จึงสรุปได้ว่าการบริหาร หมายถึง การทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์โดยอาศัยผู้อื่นซึ่งเป็นแนวทางในการดำเนินงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยการใช้แนวคิดที่เรียกว่า POSDCoRB คือ Planning (การวางแผน) Organization (การจัดองค์การ) Staffing (การจัดบุคคลเข้าทำงาน) Directing (การสั่งการหรือ อำนวยการ) Coordinating (การประสานงาน) Reporting (การรายงาน ผล

การปฏิบัติงาน) Budgeting (การงบประมาณ) เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างมีระบบและเกิดประโยชน์สูงสุดให้แก่หน่วยงาน หรือองค์กรนั้น ๆ

2.4.2 ความสำคัญการบริหาร

การบริหารเป็นหลักในการทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงกล่าวได้ว่าการบริหารมีความสำคัญในฐานะที่เราเป็นสมาชิกของสังคม จำต้องมี กฎเกณฑ์ ข้อบังคับต่าง ๆ โดยมุ่งหวังที่จะให้เกิดความสำเร็จความเรียบร้อยขึ้นในองค์กร และในสังคม นั้น ดังนี้ การบริหารเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ จึงสรุปได้ว่าการบริหารจัดการมีความสำคัญดังต่อไปนี้

- 1) การบริหารช่วยทำให้มนุษย์ดำรงอยู่ร่วมกัน ได้อย่างผาสุก
- 2) จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นเป็นผลทำให้องค์กรต่าง ๆ ต้องขยายงานด้านบริหาร จัดการ ให้กว้างขึ้น
- 3) การบริหารเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของสังคม
- 4) การบริหารเป็นมรรควิธีที่สำคัญในอันที่จะนำสังคมและ โลก ไปสู่ความเจริญ ก้าวหน้า
- 5) การบริหารจะช่วยชี้ให้ทราบถึงแนวโน้ม ทั้งในด้านความเจริญ และความเสื่อมของสังคมในอนาคต
- 6) การบริหารมีลักษณะเป็นการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลในองค์กร
- 7) การบริหารมีลักษณะที่ต้องใช้การวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องมือ และการวินิจฉัยสั่งการ เป็นเครื่องแสดงให้ทราบถึงความสามารถของนักบริหารและความเจริญเติบโตของการบริหาร
- 8) ชีวิตประจำวันของมนุษย์ไม่ว่าในครอบครัวหรือในองค์กรย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การบริหารอยู่เสมอ ดังนั้นการศึกษาในเรื่องการบริหารจึงทำให้มนุษย์ดำรงชีพได้อย่างฉลาด
- 9) การบริหารกับการเมืองเป็นสิ่งคู่กัน ไม่อาจแยกกันได้โดยเด็ดขาด ดังกล่าวกันว่า การเมืองกับการบริหารนั้นเปรียบเสมือนคนละด้านของเหรียญอันเดียวกัน (สมพงษ์ เกษมสิน, 2555, หน้า 36)

จึงสรุปได้ว่า การบริหารมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การทำงานเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพและเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของสังคม เป็นมรรควิธีที่สำคัญในอัน ที่จะนำสังคมและ โลก ไปสู่ความเจริญก้าวหน้า เป็นการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลในองค์กร และมี ลักษณะที่ต้องใช้การวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องมือ และการวินิจฉัยสั่งการ เป็นต้น

จากการศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้ กล่าวถึง ทฤษฎีในการบริหารไว้ดังนี้

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับพุทธวิธีในการบริหารว่า นักบริหารจะต้องมีหน้าที่ในการบริหาร 5 ประการ ตรงกับคำย่อ ในภาษาอังกฤษว่า POSCD ดังนี้

1) P คือ Planning หมายถึง การวางแผน ซึ่งเป็นการกำหนดแนวทางปฏิบัติในปัจจุบัน เพื่อความสำเร็จที่จะตามมาในอนาคต ผู้บริหารที่ดีต้องมีวิสัยทัศน์เพื่อกำหนดทิศทางขององค์กร

2) O คือ Organizing หมายถึงการจัดองค์การซึ่งเป็นการกำหนดโครงสร้างความสัมพันธ์ของ สมาชิกและสายบังคับบัญชาภายในองค์กร มีการแบ่งงานกันทำและการกระจายอำนาจ

3) S คือ Staffing หมายถึง งานบุคลากร ซึ่งเป็นการสรรหาบุคลากรใหม่การพัฒนาบุคลากรและการใช้คนให้เหมาะกับงาน

4) C คือ Directing หมายถึง การอำนวยความสะดวก ซึ่งเป็นการสื่อสารเพื่อให้เกิดการดำเนินงานตามแผน ผู้บริหารต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและมีภาวะผู้นำ

5) D คือ Controlling หมายถึง การกำกับดูแล ซึ่งเป็นการควบคุมคุณภาพของการ ปฏิบัติงานภายในองค์กร รวมทั้งกระบวนการแก้ปัญหาภายในองค์กร (พระธรรม โกศากจารย์, 2554, หน้า 4-5)

1. ทฤษฎีการบริหารเชิงวิทยาศาสตร์ของเทเลอร์ (Taylor)

Taylor ได้กล่าวทฤษฎีการบริหารเชิงวิทยาศาสตร์ของ มี 6 ประการ คือ

1) หลักเรื่องเวลา ถือว่าเป็นการวัดความสามารถในการผลิต โดยการจับเวลาในการผลิต และการตั้งเวลามาตรฐานสำหรับการผลิตทั้งหมด ซึ่งการวัดผลผลิตของการทำงานนั้น ถ้าจะวัดให้ถูกต้อง ต้องใช้เวลาเป็นเครื่องตัดสิน และควรมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของเวลาที่ควรใช้ในการทำงานแต่ละอย่างหรือประเภทด้วย

2) หลักการกำหนดหน่วยค่าจ้าง ค่าจ้างสำหรับบุคลากรนั้นต้องเหมาะสมกับผลงานและอัตราค่าจ้างควรพิจารณาโดยยึดหลักเกณฑ์ข้อ 1 นอกจากนั้นผู้ปฏิบัติงานควรได้ทำงานที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองมากที่สุด

3) หลักการแยกงานวางแผนออกจากงานปฏิบัติคือ ฝ่ายบริหารควรทำหน้าที่ด้านการวางแผนและการประสานงาน เพื่อให้ฝ่ายปฏิบัติงานทำงานได้อย่างคล่องตัว มีประสิทธิภาพ ไม่ควรให้ ฝ่ายปฏิบัติงานเป็นฝ่ายรับผิดชอบในการคิดและวางแผนงานในการทำงาน ฝ่ายบริหารควรวางแผน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักการ เวลาและข้อมูลอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ในข้อ 1 และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับการผลิต การปฏิบัติงานนั้นจะต้องสะดวกรวดเร็วขึ้นทันเหตุการณ์นอกจากนั้นการทำงาน ต้องมีระบบและวิธีการที่เหมาะสม

4) หลักการทำงานโดยวิธีทางวิทยาศาสตร์ถือว่า วิธีการของการทำงานควรจะถูกกำหนดโดยฝ่ายบริหาร ฝ่ายบริหารควรจะเป็นผู้รับผิดชอบ (ไม่ใช่ฝ่ายปฏิบัติงาน) ในการจัดวิธีการทำงาน แสวงหาวิธีและเทคนิคทางวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสมและดีที่สุดมาใช้ และฝ่ายบริหารต้องอบรมให้แก่ผู้ปฏิบัติงานให้มีความรู้และความสามารถที่เหมาะสมในการทำงานตามเทคนิคนั้น ๆ โดยอาศัยวิธีทาง วิทยาศาสตร์เพื่อให้ได้ผลผลิตสูงสุด

5) หลักการควบคุมโดยฝ่ายบริหาร ถือว่า ฝ่ายบริหารควรได้รับการฝึกอบรมในด้านการบริหารซึ่งอยู่บนหลักการทางวิทยาศาสตร์และสามารถประยุกต์หลักวิทยาศาสตร์มาใช้ในการจัดการ ควบคุมให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น และฝ่ายบริหารต้องเป็นฝ่ายควบคุมการทำงานของฝ่ายปฏิบัติงานด้วย

6) หลักการจัดระเบียบการปฏิบัติงาน มีการพิจารณานำหลักการบริหารแบบทหารมาใช้ ควรมีการจัดองค์การให้เหมาะสมเพื่อให้เกิดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและทำงานอย่างประสานสัมพันธ์กันระหว่างแผนการต่าง ๆ ในองค์การนั้น โดยยึดถือความเคร่งครัดในระเบียบวินัยในการส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงาน(Alan Price, 2004, หน้า 110)

2. ทฤษฎีการบริหารของ อองรี ฟาโยล (Henri Fayol)

Henri Fayol ได้เสนอทฤษฎีการบริหารโดยมีความเชื่อว่าเป็นไปได้ที่จะหาทางศึกษาถึงศาสตร์ที่เกี่ยวกับการบริหาร (Administrative) ซึ่งใช้ได้กับการบริหารทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการบริหารอุตสาหกรรมหรืองานรัฐบาล โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการบริหาร (Management Functions) ซึ่งประกอบด้วยหน้าที่ทางการบริหาร 5 ประการ คือ

1) การวางแผน (Planning) หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องทำการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อธุรกิจ และกำหนดขึ้นเป็นแผนปฏิบัติงาน หรือวิถีทาง ที่จะปฏิบัติเอาไว้เพื่อเป็นแนวทางของการทำงานในอนาคต

2) การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง ภาระหน้าที่ที่ผู้บริหารจำต้องจัดให้มีโครงของงานต่าง ๆ และอำนาจหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อให้เครื่องจักรสิ่งของและตัวคนอยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสม ในอันที่จะช่วยให้งานขององค์การบรรลุผลสำเร็จได้

3) การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) หมายถึง หน้าที่ในการสั่งการงานต่าง ๆ ของ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ซึ่งจะกระทำให้ผลสำเร็จด้วยดี โดยผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี จะต้องเข้าใจคนงานของตน จะต้องเข้าใจถึงข้อตกลงในการทำงานของคนงาน และองค์การที่มีอยู่ รวมถึงจะต้องมีการติดต่อสื่อสารกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิดทั้งขึ้น และนอกจากนี้ยังต้องทำการประเมินโครงสร้างขององค์การและผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของตนเป็นประจำอีกด้วย หากโครงสร้างของ องค์การที่เป็นอยู่ไม่เหมาะสมก็จำเป็นต้องปรับปรุงเช่นเดียวกัน ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาคนใดหย่อน ประสิทธิภาพ การ ไล่ ออก เพื่อปรับปรุงกำลังคนที่มีอยู่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นก็เป็นสิ่งจำเป็นต้องทำ

4) การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง ภาระหน้าที่ที่จะต้องเชื่อมโยงงานของทุก คนให้เข้า กัน ได้ และกำกับให้ไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน

5) การควบคุม (Controlling) หมายถึง ภาระหน้าที่ในการที่จะต้องกำกับให้ สามารถ ประกัน ได้ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำไปนั้นสามารถเข้ากันได้กับแผนที่ได้วางไว้แล้ว (องรีฟาโยล (Henri Fayol), อ้างใน พระมหาทองดี นิปีโก (สุราทิพย์), 2554)

นอกจากนี้แล้ว องรี ฟาโยล (Henri Fayol) ยังได้กำหนดหลักการบริหาร 14 ประการ อันเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการ ดังนี้

1) การแบ่งงานกันทำ (Division of Labor) ฟาโยล ได้เสนอว่า คนงานควรจะได้รับการ มอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติมากขึ้น หรือได้รับการกระตุ้นให้มีความรับผิดชอบ ในผลลัพธ์ของงาน มากขึ้น ซึ่งหลักการนี้จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในองค์การยุคปัจจุบันได้

2) อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority and Responsibility) แวเปเบอร์ และฟาโยล ได้ให้ความสำคัญของอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ อำนาจหน้าที่แบบเป็นทางการ ของแวเป เบอร์จะได้มาจากตำแหน่งหน้าที่ของผู้บริหารในสายงานของบุคคล (Expertise) ความรู้ ทางด้าน เทคนิค (Technical Knowledge) ความคุณค่าทางศีลธรรม (Moral Worth) และ ความสามารถในการ นำ (Leading) และสร้างความผูกพันกับผู้ใต้บังคับบัญชาตลอดจนเห็นว่าอำนาจ หน้าที่และความ รับผิดชอบควรอยู่คู่กัน

3) การมีผู้บังคับบัญชาคนเดียว (Unity of Command) ฟาโยล กล่าวว่า คำสั่งสองคำสั่ง (Dual Command) อาจก่อให้เกิดปัญหาในการทำงาน เช่น การรายงานจะมีความเกี่ยวข้องในเมื่อผู้ ควบคุม สองคนได้ให้คำสั่งกับผู้ใต้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว ทำให้เกิดการสับสนในบางสถานการณ์ คำสั่ง สองคำสั่งนี้ทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้บังคับบัญชา และทำให้เกิดการสับสนในลำดับชั้นของ อำนาจ หน้าที่แบบเป็นทางการ (Formal Hierarchy of Authority) การประเมินอำนาจหน้าที่และ ความรับผิดชอบของผู้บริหารในระบบผู้บังคับบัญชาสองคนจะเป็นการยากและผู้บริหารจะไม่สนใจใน ความ รู้ลึกของผู้ใต้บังคับบัญชา มักจะ โกรธและอาจ ไม่ให้ความร่วมมือในอนาคตถ้าผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ เชื่อฟัง

4) สายการบังคับบัญชาตามอำนาจหน้าที่ (Line of Authority) เป็นสายการบังคับ บัญชาจาก ผู้บริหารในระดับบนสู่ผู้ปฏิบัติงานในระดับล่างขององค์การ ความสัมพันธ์ของการจำกัด ความยาว ของสายการบังคับบัญชา โดยการควบคุมจำนวนของระดับชั้นของการบริหารจัดการ จำนวนที่ดี ที่สุดในลำดับชั้นการบังคับบัญชา (Hierarchy) คือความยาวของการติดต่อสื่อสารระหว่าง ผู้บริหาร ระดับสูงและพนักงานระดับล่าง รวมถึงความล่าช้าในการวางแผน (Planning) และการ จัดการ (Organizing) ซึ่งการจำกัดจำนวนของระดับชั้น การบังคับบัญชาให้น้อยลงจะทำให้ปัญหาใน การติดต่อ สื่อสารลดลงและองค์การจะมีการปฏิบัติงานที่รวดเร็วและมีความยืดหยุ่นมากขึ้นภายใน องค์การได้ มีการแบ่งแยกแผนกต่าง ๆ ซึ่งแต่ละแผนกจะมีระดับชั้นการบังคับบัญชา โดยผู้บริหารใน ระดับ กลางและระดับกลาง และระดับต้นของสายการบังคับบัญชาแต่ละแผนกต้องมีปฏิสัมพันธ์กับ ผู้จัด

การในแผนกอื่น ๆ ซึ่งปฏิสัมพันธ์นี้ช่วยในการตัดสินใจให้เร็วขึ้น เนื่องจากผู้บริหารจะรู้จักบุคคลอื่นและรู้วิธีการแก้ปัญหาเพิ่มมากขึ้น สำหรับการทำงานข้ามแผนกหรือการทำงานข้ามสายนั้นเป็นการสร้างทีมงานข้ามสาย ซึ่งสามารถควบคุมโดยผู้นำของแต่ละทีม

5) การรวมอำนาจ (Centralization) เป็นการรวมอำนาจของการบังคับบัญชาไว้ที่ผู้บริหารระดับสูงขององค์การ ซึ่งอำนาจหน้าที่จะไม่ได้รวมไว้ที่ผู้บริหารระดับสูงของสายการบังคับบัญชา แต่เป็นการกำหนดว่า ควรมีการรวมอำนาจไว้ที่ผู้บริหารระดับสูงเท่าไร อย่างไร และมีการกระจายอำนาจให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาและคนงานในระดับล่างอย่างไร สิ่งนี้ถือว่ามีผลสำคัญ เนื่องจากว่าจะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของพนักงานในทุกระดับขององค์การ

6) การมีเป้าหมายเดียวกัน (Unity of Direction) เป็นการออกแบบหรือกำหนดแผนในการปฏิบัติงานของผู้บริหารและคนงานที่ใช้ทรัพยากรขององค์การ องค์การใดที่ไม่มีการวางแผนจะทำให้ขาดประสิทธิภาพและขาดประสิทธิผล ซึ่งจะไม่มีการมุ่งไปสู่กิจกรรมของกลุ่มหรือกิจกรรมของบุคคล แต่การวางแผนจะเริ่มที่ผู้บริหารระดับสูงทำงานเป็นที่ร่วมกับกลยุทธ์ขององค์การ ซึ่งจะต้องมีการติดต่อกับผู้บริหารในระดับกลางที่มีส่วนในการตัดสินใจว่าจะใช้ทรัพยากรขององค์การอย่างไร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามกลยุทธ์ หลักการในข้อนี้ยึดหลักว่า กิจกรรมของแต่ละกลุ่มต้องมีจุดหมายและแผนเดียวกัน

7) หลักความเสมอภาค (Equity) ความเสมอภาค คือ ความเป็นธรรม (Justice) ความยุติธรรม (Impartiality) และความเหมาะสม (Fairness) สำหรับสมาชิกทุกคนภายในองค์การซึ่งในปัจจุบันพนักงานมีความต้องการความเสมอภาคมากขึ้นเป็นการจัดการที่ใช้หลักความเท่าเทียมกัน

8) การออกคำสั่ง (Order) วิธีการจัดการซึ่งอยู่ในตำแหน่งนั้นในการจัดหาเพื่อให้องค์การได้รับประโยชน์สูงสุดและเป็นการจัดหางานให้แก่พนักงาน โดยใช้ผังองค์การ (Organization Chart) เพื่อแสดงให้เห็นถึงตำแหน่งและหน้าที่ของพนักงานแต่ละคนและเป็นการชี้ชัดว่าตำแหน่งของพนักงานแต่ละคนอาจจะ มีการเลื่อนขั้นได้ในอนาคต การวางแผนเกี่ยวกับอาชีพได้รับความสนใจมากขึ้นในองค์การยุคปัจจุบัน เนื่องจากทรัพยากรมนุษย์ถือว่ามีความจำเป็นที่จะต้องให้การฝึกอบรม (Training) และการพัฒนากำลังแรงงาน (Developing) โดยองค์การจะกำหนดตำแหน่งหน้าที่สำหรับคนทุกคนและทุกคนจะเข้าใจตำแหน่งหน้าที่ของตน

9) ความคิดริเริ่ม (Initiative) เป็นความสามารถของบุคคลในการกระทำสิ่งต่าง ๆ โดยปราศจากผู้บังคับบัญชา ผู้บริหารจะต้องกระตุ้นให้พนักงานมีความคิดริเริ่ม ซึ่งความคิดริเริ่มนี้นับถือว่าเป็นจุดแข็งขององค์การ เนื่องจากจะสามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้ ผู้บริหารมีความต้องการทักษะ (Skill) และไหวพริบ (Tact) เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างองค์การ และความต้องการของ

พนักงานและความสามารถ (Ability) จะทำให้เกิดความสมดุล ซึ่งเป็นสิ่งที่ชี้วัดผู้บริหารระดับสูงในการ พัฒนาและการบริหารงาน

10) ความมีระเบียบวินัย (Discipline) เป็นการมุ่งให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องการเชื่อฟัง (Obedience) อำนาจ (Energy) คำขอร้อง (Application) และลักษณะของการแสดงความนับถือ ออกมา สำหรับอำนาจของผู้บังคับบัญชา ความมีระเบียบวินัยเป็นบุคลิกลักษณะที่เกี่ยวข้องกับ ผู้บริหาร หลาย ๆ คนที่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ปฏิบัติงานทั้งหมด และทำงานอย่างเข้ม แข็ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ความมีระเบียบวินัยจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก ภายในองค์ การกับคุณสมบัติของผู้นำภายในองค์กร และเป็นความสามารถของผู้บริหารในการการ ที่ จะปฏิบัติ ตามอย่างยุติธรรมอีกด้วย

11) ค่าตอบแทน (Remuneration of Personnel) การให้รางวัลประกอบด้วย โบนัส และ แผนการแบ่งกำไร เป็นการช่วยกระตุ้นการทำงานของพนักงานได้ การให้หรือการจ่าย ค่าตอบแทน ให้แก่พนักงานมีความสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จขององค์กร ระบบรางวัลที่มี ประสิทธิภาพ สามารถให้ความยุติธรรมทั้งพนักงานและองค์กร รวมทั้งสามารถกระตุ้นผลผลิตเพิ่ม โดยการให้ รางวัล เพื่อเป็นการสนับสนุนให้มีผลผลิตเพิ่มขึ้น โดยยึดหลักว่าการจ่ายค่าตอบแทนควร ยุติธรรม และตอบสนองความพึงพอใจสูงสุดทั้งนายจ้างและลูกจ้างเท่าที่จะทำได้

12) ความมั่นคงในงาน (Stability of Tenure of Personnel) ความมั่นคงในงาน มี ความสำคัญ ต่อการจ้างงานระยะยาว เมื่อพนักงานอยู่ในองค์การซึ่งมีแนวโน้มจะทำงานเป็นทีมเป็น ระยะเวลา โดยพยายามพัฒนาทักษะและปรับปรุงความสามารถในการใช้ประโยชน์ จาก ทรัพยากรของ องค์กร การจ้างงานระยะยาวเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้อธิบายการประสบความสำเร็จของ บริษัทขนาด ใหญ่ในญี่ปุ่น

13) ผลประโยชน์ส่วนตัวมีความสำคัญน้อยกว่าผลประโยชน์ขององค์การ (Subordination of individual interests to the common interest) ผลประโยชน์ขององค์การ ถือว่าเป็นประโยชน์ของทุก ๆ คน หรือของทุกกลุ่มในองค์การ ในขณะที่องค์การยังดำเนินกิจการอยู่ จะต้องมีการกำหนดผล ประโยชน์ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมระหว่างองค์การและสมาชิกภายในองค์การ

14) ความสามัคคี (Sprit.de.corps) เป็นความรู้สึกร่วมกันของสมาชิกภายในองค์การที่ ช่วย สนับสนุนการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ในการออกแบบประยุกต์ของอำนาจหน้าที่ตามลำดับชั้น ภายในองค์การและสิทธิในการสั่งการหรือการบริ โภค และความร่วมมือกันถือว่าเป็นส่วนประกอบ สำคัญในการทำให้องค์การบรรลุผลสำเร็จและมีการพัฒนาความสามัคคี (องรี ฟาโย, อ้างใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2545, หน้า 68-69)

3. ทฤษฎีกระบวนการบริหาร POSDCORB

Luther GU ick and Lyndal Urwick ได้รวบรวมแนวคิดทางด้านการบริหารต่าง ๆ เอาไว้ในหนังสือคือ “Paper on the Science of Administration โดยเสนอแนวคิดกระบวนการ บริหาร ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีชื่อว่า “POSDCoRB” ภาระหน้าที่ที่สำคัญของนักบริหาร 7 ประการ คือ

1) การวางแผน (P = Planning) หมายถึง การจัดวางโครงการและแผนปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าว่าจะต้องทำอะไรบ้างและทำอย่างไร

2) การจัดการองค์การ (O = Organizing) หมายถึง การจัดหน่วยงาน กำหนดโครงสร้าง ของหน่วยงาน การจัดสายงานตำแหน่งต่าง ๆ กำหนดอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน

3) การจัดหาบุคคล (S = Staffing) หมายถึง การจัดหาบุคคล เป็นการบริหารงานทางด้านบุคคล อัน ได้แก่ การจัดอัตรากำลัง การสรรหา การพัฒนาบุคลากร การสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีการประเมินผลการทำงาน และการให้พ้นจากงาน

4) การอำนวย (D = Directing) หมายถึง การตัดสินใจ การวินิจฉัยสั่งการหน่วยงาน ให้เกิดความร่วมมือเพื่อดำเนิน ไปสู่เป้าหมายเดียวกัน

5) การประสานงาน (Co = Coordinating) หมายถึง การประสานงานกิจการด้านต่าง ๆ ของหน่วยงาน ให้เกิดความร่วมมือเพื่อดำเนิน ไปสู่เป้าหมายเดียวกัน

6) การรายงาน (R = Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติของหน่วยงานให้แก่ผู้บริหารและสมาชิกของหน่วยงานได้ทราบความเคลื่อนไหวของการดำเนินงานว่าก้าวหน้าเพียงใด

7) การงบประมาณ (B = Budgeting) หมายถึง การงบประมาณ การจัดทำงบประมาณ บัญชีการใช้จ่ายเงิน การควบคุมและการตรวจสอบด้านการเงิน (GULick L. and Urwick L., 1973, หน้า 43)

4. ทฤษฎีระบบราชการของแมกซ์ เวเบอร์ (Weber)

Max Weber เป็นนักสังคมศาสตร์ชาวเยอรมัน ได้คิดองค์การระบบราชการ (Bureaucracy) ที่รูปแบบเฉพาะอย่างหนึ่งของสังคมโดยมุ่งหวังให้ปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ มีระบบที่มีลักษณะของการแบ่งงาน มีตำแหน่งอำนาจบังคับบัญชาอาศัยความมีเหตุผล การไม่คำนึงถึงตัวบุคคล การใช้หลักความรู้ความสามารถในการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งและการแบ่งงานกันทำอย่างเป็น ทางการตามด้วยทฤษฎีหมาย ซึ่ง Weber เห็นว่าถ้าองค์การใดนำหลักการนี้ไปใช้ในการบริหาร จะ ประสบความสำเร็จแน่นอน มี 6 ประการ คือ

- 1) มีการแบ่งงาน และกำหนดงานที่ชัดเจน (Division of Labour)
- 2) กำหนดสายงานที่เป็นลำดับชั้นที่ชัดเจน (Authority Hierarchy)
- 3) เลือกใช้งานคนตามความรู้ความสามารถ (Formal Selection)
- 4) มีกฎระเบียบที่แน่นอนเป็นทางการ (Formal Rules and Regulations)
- 5) ไม่เล่นพวก ไม่ยึดหลักความเป็นส่วนตัว (Impersonality)

6) เห็นการเป็นมืออาชีพในการบริหาร มีทิศทางการทำงานที่มีความชำนาญในงานนั้น ๆ มีเงินเดือนที่แน่นอน ตามที่องค์กรกำหนด (Career Orientation) (แมกซ์ เวเบอร์, อ้างใน รศ.ดร.นภาพร ชันชนภา, 2548, หน้า 43)

จึงสรุปได้ว่าหลักการบริหาร โดยทั่วไปแล้วทั้งภาครัฐและเอกชนจะต้องมีองค์ประกอบหรือกลยุทธ์ต่าง ๆ ในการบริหาร เช่น การวางแผนการจัดองค์กร หรือการจัดหน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์กร การสรรหาบุคคลเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน การรายงานผล การปฏิบัติงาน การบริหารงบประมาณ เป็นต้น ซึ่งถ้าผู้บริหารหรือหน่วยงานใดสามารถดำเนินการได้ตามองค์ประกอบดังกล่าว ก็ย่อมแสดงได้ว่าการบริหารดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารที่เกี่ยวข้องตำราทางวิชาการของนักวิชาการหลากหลายท่านจึงได้ประมวลแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เด่น ชะเนติยง (2533, หน้า 52) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารไว้ว่า การบริหาร มีลักษณะเป็นทั้งศาสตร์และศิลปะ กล่าวคือ การบริหารจัดการเป็นศาสตร์สาขาหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปเพราะมีองค์ประกอบของ ความรู้ (Knowledge) มีหลักเกณฑ์ (Principle) และทฤษฎี (Theory) ที่เกิดจากการศึกษาค้นคว้าเชิงวิทยาศาสตร์ เป็นศาสตร์ทางสังคมซึ่งอยู่กลุ่มเดียวกับวิชาจิตวิทยา สังคมวิทยา และรัฐศาสตร์ ส่วนในทางปฏิบัตินั้นจะขึ้นอยู่กับความสามารถ ประสบการณ์และทักษะของผู้บริหารแต่ละคนที่จะนำความรู้ หลักการและทฤษฎีไปปรับหรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเรื่องศิลปะ ดังนั้น นักบริหารที่เก่งต้องมีศาสตร์และศิลปะ

ทองหล่อ เดชไทย (2535, หน้า 5) ได้กล่าวถึง การบริหารเป็นการจัดการอย่างมีระเบียบแบบแผนเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และทำให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วยความร่วมมือของกลุ่มบุคคล และยังเสนอว่า “การบริหาร” และ “การจัดการ” นั้นบางครั้งอาจให้แทนกันได้เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่หวังผลขั้นสุดท้ายอย่างเดียวกัน คือความสำเร็จของงาน “การบริหาร” ใช้มากในการบริหารรัฐกิจ ส่วน “การจัดการ” ใช้มากในทางธุรกิจ หรืออาจกล่าวว่า “การบริหาร” มุ่งเน้นที่การกำหนดนโยบายและการวางแผน ส่วน “การจัดการ” เป็นการนำเอานโยบายและแผนไปดำเนินให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2546, หน้า 8) เขียนในหนังสือเรื่อง การจัดการสมัยใหม่ว่า แนวคิดทางการบริหารของเฮนรี ฟาโยล ผู้เป็นบิดาของทฤษฎีการจัดการการปฏิบัติการ (Operational management theory) หรือบางท่านก็ถือกันว่าเป็นบิดาของการบริหารจัดการสมัยใหม่ เชื่อว่า การบริหารนั้นเป็นเรื่องของทักษะ และสนใจศึกษาองค์การ โดยรวมและมุ่งเน้นที่กิจกรรมการจัดการ

(Organizing) ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมห้าอย่างคือ การวางแผน (Planning), การจัดองค์การ (Organizing), การบังคับบัญชา (Commanding), การประสานงาน (Coordinating), และการควบคุม (Controlling) หรือ POCCC พบว่าพนักงานมีผลผลิตเพิ่มขึ้นเนื่องมาจากการมีความสัมพันธ์อันดีต่อการตระหนักในมิตรภาพและการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นวิถีทางที่ทำให้ประสบความสำเร็จในองค์การ

ประพันธ์ สุริหาร (2547, หน้า 18) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหาร เป็นทั้งศาสตร์และศิลปะในการทำงานให้สำเร็จโดยใช้คนอื่น เป็นความถนัดหรือทักษะส่วนบุคคลอันได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการและการควบคุม รวมถึงการใช้ทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อความสำเร็จขององค์กรที่กำหนดไว้ ส่วนการบริหารนั้นเป็นแนวทางหรือวิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้ ตามขั้นตอนและหลักเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์อย่างมีระบบ และได้ขยายความเกี่ยวกับกระบวนการบริหารตามเป็นแนวคิดของ Gulick ว่ากระบวนการบริหาร ประกอบด้วย 7 กิจกรรมหรือเรียกว่า POSDCORB

สมยศ นาวิการ (2545, หน้า 49) ได้กล่าวถึงแนวคิดการบริหารไว้ว่า การบริหารงานไม่ว่าจะเป็นรูปแบบผู้นำโครงสร้างระบบราชการและหน้าที่ของผู้บริหารในองค์การแห่งหนึ่งสามารถนำมาประยุกต์ไปใช้กับองค์การ เรียกว่า วิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) อย่างไรก็ตามผู้บริหารในแต่ละองค์การจะเผชิญกับสถานการณ์เฉพาะที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง ไม่มีหลักสากลใดที่สามารถใช้ได้กับทุกปัญหาผู้บริหารต้องศึกษาการบริหาร โดยมีประสบการณ์จากกรณีศึกษา (Case Study) จำนวนมาก และวิเคราะห์หาวิธีการใดที่สามารถใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ

สุปรีชา กมลาสน์ (2545, หน้า 2) อธิบายว่า แนวคิดการบริหารได้รับการพัฒนาขึ้นมาตามแบบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ จนเกิดเป็นทฤษฎีการบริหารที่มุ่งจะวิเคราะห์ศึกษาถึงการบริหารอย่างเป็นระบบโดยเฮนรี ฟาโย นักบริหารชาวฝรั่งเศส ซึ่งได้วางรากฐานสำคัญของทฤษฎีการบริหารทั่วไปอันเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง ทฤษฎีอันหนึ่งที่ว่าด้วยหน้าที่ในการบริหาร 5 ประการคือ การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม ต่อมาได้พัฒนาและปรับปรุงจนกลายเป็นตารางการบริหาร เช่น ทฤษฎีของลูเธอร์ กูลิค ศาสตราจารย์การบริหารรัฐกิจชาวอเมริกัน ที่ได้ขยายแนวคิดของฟาโยล กำหนดหน้าที่ในการบริหารที่เรียกกันว่า POSDCORB : Planning (การวางแผน) Organizing (การจัดองค์การ) Staffing (การจัดบุคคลเข้าทำงาน) Directing (การสั่งการหรืออำนวยการ) Coordinating (การประสานงาน) Reporting (การรายงานผลการปฏิบัติงาน) Budgeting (การงบประมาณ)

สรุปได้ว่า การบริหารหมายถึง กระบวนการในการทำงานร่วมกันของผู้บริหาร และสมาชิกในองค์การโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.6 สภาพพื้นที่ศึกษา

2.6.1 ประวัติเทศบาลตำบลทอนหงส์

ได้ประกาศจัดตั้งเป็นสุขาภิบาล เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2531 ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 105 ตอนที่ 107 ลงวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2531 มีพื้นที่ 9 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 และหมู่ที่ 6 (บางส่วน) ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ยกฐานะเป็นเทศบาลเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2542 ปัจจุบันประชากร ณ เดือน มีนาคม 2558 มีจำนวนประชากรทั้งหมด 3,303 คน ชาย 1,673 คน หญิง 1,679 คน จำนวนครัวเรือน 947 ครัวเรือน (แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสามปี (พ.ศ.2559 - พ.ศ.2561)เทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.6.2 สภาพทั่วไปของเทศบาลตำบลทอนหงส์

ทิศเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ 1 ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4016 ตอนข

พรหมโลก - นบพิตำ ฟ้ากตะวันออก ตรงคอสะพานข้ามคลองชุมชนถึงฝั่งใต้ จากหลักเขตที่ 1 เป็นเส้นเลียบริมคลองชุมชนถึงฝั่งใต้ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวกิ่งกลางคลอง ถึงหลักเขตที่ 2 ซึ่งตั้งอยู่ตรงแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างอำเภอพรหมคีรีกับอำเภอท่าศาลา

ทิศตะวันออก จากหลักเขตที่ 2 เป็นเส้นเลียบบแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างอำเภอพรหมคีรีกับอำเภอท่าศาลา ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านถนนคอนคา - หน้าทับ ไปตามแนวที่ดินสวนยางพาราแบ่งเขตระหว่างหมู่ที่ 6 ตำบลโมคลาน อำเภอท่าศาลา กับหมู่ที่ 2 ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี บรรจบห้วยหินลับ ถึงหลักเขตที่ 3 ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยหินลับ ฝั่งเหนือ ตรงจุดที่แนวเส้นแบ่งเขต ระหว่างอำเภอพรหมคีรี กับ อำเภอท่าศาลา ติดกับริมห้วยหินลับ ฝั่งเหนือ

ทิศใต้ จากหลักเขตที่ 3 เป็นเส้นเลียบริมห้วยหินลับ ฝั่งเหนือ ไปทางทิศตะวันตก ตามแนวเส้นกิ่งกลางห้วย ผ่านถนนนาพานทอง ถนนนาใหม่ และถนนนากลาง บรรจบทางหลวงหมายเลข 4016 ตอนพรหมโลก - นบพิตำ ถึงหลักเขตที่ 4 ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4016 ตอนพรหมโลก - นบพิตำ ฟ้ากตะวันตก ตรงคอสะพานข้ามห้วยหินลับ ฝั่งเหนือจากหลักเขตที่ 4 เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตก ผ่านเขาเหล่า ผ่านห้วยอ้อ บรรจบถนนห้วยเตง ถึงหลักเขตที่ 5 ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนห้วยเตง ฟ้ากตะวันตก ตรงจุดที่อยู่ห่างจากจุดศูนย์กลางที่ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4141 ตอนคอนคา - วังลู่ บรรจบกับถนนห้วยเตง ตามแนวถนนห้วยเตง ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระยะทางประมาณ 2,500 เมตร

ทิศตะวันตก จากหลักเขตที่ 5 เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านห้วยเตง ห้วยหนูน บรรจบทางหลวงหมายเลข 4141 ตอนคอนคา - วังลู่ ถึงหลักเขตที่ 6 ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวง

จังหวัดหมายเลข 4141 ตอนคอนคา - วังลุง ฟากใต้ ตรงจุดที่อยู่ห่างจากจุดศูนย์กลางที่ทางหลวง
 จังหวัดหมายเลข 4141 ตอนคอนคา - วังลุง บรรจบกับถนนไปโรงเรียนบ้านวังลุง ตามแนวทาง
 หลวงจังหวัดหมายเลข 4141 ตอนคอนคา - วังลุง ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระยะทางประมาณ
 500 เมตร จากหลักเขตที่ 6 เป็นเส้นเลียบริมทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4141 ตอนคอนคา - วังลุง
 ฟากเหนือ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และทิศตะวันออกเฉียง ตามแนวเส้นกึ่งกลางถนน ถึงหลักเขต
 ที่ 7 ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4141 ตอนคอนคา - วังลุง ฟากเหนือ ตรงคอสะพานข้าม
 ห้วยเตง ผังเหนือ จากหลักเขตที่ 7 เป็นเส้นเลียบริมห้วยเตง ผังเหนือ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงตามแนว
 เส้นกึ่งกลางห้วยเตง ถึงหลักเขตที่ 8 ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4016 ตอนพรหมโลก -
 นบพิดำ ฟากตะวันตก ตรงคอสะพานข้ามห้วยเตง ผังเหนือ จากหลักเขต 8 เป็นเส้นเลียบริมทาง
 หลวงจังหวัดหมายเลข 4016 ตอนพรหมโลก - นบพิดำ ฟากตะวันตกไปทางทิศเหนือตามแนวเส้น
 กึ่งกลางถนนผ่านคลองชุมขลึงบรรจบกับหลักเขตที่ 1

สภาพภูมิประเทศ เทศบาลตำบลทอนหงส์ มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม
 และที่ราบเชิงเขา มีคลองไหลผ่านในพื้นที่ของเทศบาล จำนวน 2 สาย ได้แก่คลองห้วยเตงและคลอง
 ชุมขลึง ซึ่งมีต้นแหล่งน้ำจากเทือกเขาหลวง เทศบาลตำบลทอนหงส์ ตั้งอยู่ห่างจากฝั่งทะเลทางด้าน
 อ่าวไทยทางทิศตะวันออกเฉียงประมาณ 40 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ เนื่องจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ใกล้เคียงกับเส้นศูนย์สูตรและ
 คาบสมุทร ซึ่งมีเทือกเขานครศรีธรรมราชอยู่ในเขตภูมิอากาศแบบมรสุมเมืองร้อน ภูมิอากาศในเขต
 เทศบาลจึงมี 2 ฤดู คือ ฤดูร้อนและฤดูฝน แบ่งออกเป็นสองช่วง คือ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือน
 ตุลาคม ซึ่งได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมกราคม
 ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ อันเป็นช่วงที่ฝนตกหนาแน่น

การแบ่งเขตชุมชน เทศบาลตำบลทอนหงส์ มีการแบ่งชุมชนออกเป็น 7 ชุมชน ดังนี้

1. ชุมชนบ้านคอนคา มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	จด	คลองชุมขลึง, ห้วยเตง
ทิศใต้	จด	ถนนเทศบาล ซอย 1, ล้ำห้วยบ้านนายชม
ทิศตะวันออกเฉียง	จด	ท่าระบายน้ำข้างศูนย์เด็กเล็ก, ถนนสุขาภิบาล 3
ทิศตะวันตก	จด	ถนนห้วยเตง 1

2. ชุมชนบ้านนากลาง มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	จด	คลองชุมขลึง
ทิศใต้	จด	ถนนสุขาภิบาล 2
ทิศตะวันออกเฉียง	จด	ซอยเทศบาล 2, ถนนนากลาง

ทิศตะวันตก จด ท่อระบายน้ำข้างศูนย์เด็กเล็ก, ถนนสุขาภิบาล 3 และทางหลวง
แผ่นดิน สาย (4016) คอนคา - พรหมโลก

3. ชุมชนบ้านทอนหงส์ มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ จด คลองชุมขลิ่ง
ทิศใต้ จด ถนนสุขาภิบาล 1
ทิศตะวันออก จด เคชทัບอุทิศ, ถนนนาพานทอง
ทิศตะวันตก จด ซอยเทศบาล 2, ถนนนากลาง

4. ชุมชนบ้านสวนใหญ่ มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ จด คลองชุมขลิ่ง, ถนนสุขาภิบาล 1
ทิศใต้ จด ลำห้วยหินลับ
ทิศตะวันออก จด แนวเขตเทศบาล
ทิศตะวันตก จด ถนนนากลาง

5. ชุมชนบ้านเขาหลา มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ จด ถนนเทศบาล ซอย 1, ลำห้วยข้างบ้านนายชม ถนนสุขาภิบาล 2
ทิศใต้ จด ลำห้วยหินลับ
ทิศตะวันออก จด ถนนสุขาภิบาล 3, ทางหลวงแผ่นดินสาย (4016)
ทิศตะวันตก จด ลำห้วยอ้อ

6. ชุมชนบ้านห้วยเตง มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ จด ทางหลวงแผ่นดินสาย (4141) วังลูง - คอนคา
ทิศใต้ จด ลำห้วยอ้อ
ทิศตะวันออก จด ลำห้วยอ้อ
ทิศตะวันตก จด แนวเขตเทศบาล

7. ชุมชนบ้านวังลูง มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ จด ทางหลวงแผ่นดินสาย (4141) วังลูง - คอนคา
ทิศใต้ จด ลำห้วยเตง
ทิศตะวันออก จด ลำห้วยเตง
ทิศตะวันตก จด แนวเขตเทศบาล

ข้อมูลพื้นฐานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

น้ำ ในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ มีแหล่งน้ำซึ่งเป็นลำคลองไหลผ่าน จำนวน 2 สาย คือ
คลองห้วยเตง และคลองชุมขลิ่ง ในปัจจุบันแหล่งน้ำเหล่านี้ ประชาชนที่อาศัยอยู่ริมคลอง ประชาชน

ได้ปล่อยน้ำเสียลงสู่ลำคลองบ้างแล้ว แต่อย่างไรก็ตามเทศบาลได้รณรงค์ให้ประชาชน มีจิตสำนึกในการช่วยกันรักษาความสะอาดของแม่น้ำลำคลอง ในการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ ประชาชนส่วนใหญ่ใช้น้ำจากแหล่งน้ำดังกล่าว ในการทำสวนผลไม้ และเพาะปลูก

ป่าไม้ พื้นที่ป่าไม้ที่สำคัญ ซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับพื้นที่ของเทศบาลตำบลทอนหงส์ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาลวง มีไม้ประเภท ไม้ยาง ไม้แดง และไม่มีค่าอื่น ๆ รวมทั้งของป่าต่าง ๆ เช่น หวาย และน้ำผึ้ง เป็นต้น

ดิน การใช้ที่ดินในย่านชุมชน ส่วนใหญ่ของเทศบาลตำบลทอนหงส์ใช้ในการประกอบธุรกิจการค้า เช่น ร้านอาหาร ตลาด ร้านขายวัสดุก่อสร้าง และใช้เป็นที่อยู่อาศัย นอกนั้นซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนมาก ประชาชนใช้ที่ดินในการทำสวนผลไม้ สวนยางพารา และเพาะปลูก

สภาพสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมของเทศบาลตำบลทอนหงส์ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมยังถือว่าอยู่ในระดับต่ำแต่ปัญหาที่ประสบในปัจจุบัน คือ ปัญหาจากหลุมทิ้งขยะของเทศบาล และขณะนี้ก็มีชาวบ้านปลูกบ้านเรือนอยู่ใกล้ที่ทิ้งขยะ ทำให้มีปัญหาเรื่องกลิ่นเหม็น และแมลงวัน และในบางครั้งฝนตกน้ำท่วม น้ำเสียจากหลุมขยะอาจซึมผ่านผิวดินลงสู่ลำคลองได้ เทศบาลก็ได้พยายามแก้ไขปัญหานี้โดยจ้างเหมาเอกชนทำการกลบฝังขยะ อยู่ตลอด และได้วางแผนแบบบูรณาการกับท้องถิ่นข้างเคียงจัดหาที่ทิ้งขยะที่ใหม่ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างดำเนินการจัดหาที่ดิน

ข้อมูลพื้นฐานด้านการเมืองการบริหาร เทศบาลตำบลทอนหงส์ ประกอบด้วยนายกเทศมนตรีซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนและรองนายกเทศมนตรีซึ่งแต่งตั้งโดยนายกเทศมนตรี จำนวน 2 คน และเลขานุการนายกเทศมนตรี ทำหน้าที่ฝ่ายบริหารและสมาชิกสภาเทศบาลตำบลทอนหงส์ จำนวน 12 คน ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งมีวาระ 4 ปี ดังนี้

นายอมร แคล้วภัย	ตำแหน่ง นายกเทศมนตรี
นายวิโรจน์ เย็นชลคำ	ตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรี
นายกมล บุญงาม	ตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรี
นายอรรถ ศรีวิจิตร	ตำแหน่ง ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี
นายจรูญ ไตรเมศ	ตำแหน่ง เลขานุการนายกเทศมนตรี
นายสมิง รักขพันธ์	ตำแหน่ง ประธานสภาเทศบาล
นายสมแสง บุญคล่อง	ตำแหน่ง รองประธานสภาเทศบาล
นายสุวิทย์ ไตรเมศ	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
นายสยาม นิลพัฒน์	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
จ.ส.อ.สมพงษ์ อธิโส	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
นายภิรมย์ สุญจรรมรัตน์	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล

นางสมบุญ เดชทัฬห	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาเทศบาล
น.ส.บุญจรรย์ศรี เดชสุข	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาเทศบาล
นายชัยรัตน์ เกิดสมบัติ	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาเทศบาล
นายปรีชา ยิ่งประสิทธิ์	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาเทศบาล
นายทัตพงศ์ ช้างกลาง	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาเทศบาล
นายอรุณ เกิดสมบัติ	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาเทศบาล

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

พระมหาสง่า พลสงคราม (2542) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบเศรษฐศาสตร์เชิงพุทธกับเศรษฐกิจพอเพียงในสังคมไทย” ผลการวิจัยพบว่าเศรษฐศาสตร์เชิงพุทธมิได้เริ่มจากสมมติฐานทางเศรษฐศาสตร์ แต่เป็นการนำหลักคำสอนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ในฐานะเป็นปทัสสถาน ให้เกิดดุลยภาพระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ มนุษย์กับ สังคมและกายกับจิตตามหลักปฏิบัติสัมมาอาชีวะ โดยใช้สติควบคุมและกำหนดเป้าหมายของกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้ดำเนินไปสู่การมีคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณ ส่วนเศรษฐกิจพอเพียงมุ่งเน้นความพอเพียง มุ่งเน้นความพอเพียงของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เริ่มจากการผลิตบนพื้นฐานการพึ่งตนเองตามแนวทฤษฎีใหม่ ขั้นที่ 1 พึ่งตนเองระดับครอบครัว ด้วยการจัดสรรพื้นที่และแหล่งน้ำให้เหมาะสมกับการผลิต ขั้นที่ 2 การรวมกลุ่มระดับชุมชน ในรูปแบบของสหกรณ์ ขั้นที่ 3 ธุรกิจชุมชน ขยายโครงสร้างการผลิตและการค้าร่วมกับภาครัฐและเอกชน จุดร่วมที่สำคัญ คือ มิติทางสังคมและจริยธรรม ได้แก่ ความสัมพันธ์ในชุมชนมีการพึ่งตนเอง การรวมกลุ่ม การแบ่งปัน เหล่านี้บ่งบอกจริยธรรม คือความสามัคคี ความพอเพียงและความเสียสละคุณสมบัติดังกล่าวทำให้ปัจเจกบุคคลสามารถพัฒนาศักยภาพ และยกระดับคุณธรรมตนเองได้ ขณะเดียวกันก็เป็นทุนทางสังคม ที่จะทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้ ส่วนแตกต่างคือ เศรษฐศาสตร์เชิงพุทธ มีคำสอนที่แสดงถึงโครงสร้างของความสัมพันธ์ในระบบชีวิตที่อาศัยกันทั้งมนุษย์และสัตว์ ในฐานะสรรพชีวิตที่มีค่าแบบองค์รวม แต่เศรษฐกิจพอเพียงมีแนวคิดที่แสดงถึงระบบ โครงสร้างการผลิตที่สอดคล้องกับการบริโภค บนพื้นฐานของการดำรงชีพอย่างยั่งยืน และสอดคล้องในระบบนิเวศ จะเห็นได้ว่าเศรษฐศาสตร์เชิงพุทธได้เสนอหลักศีลธรรมเพื่อใช้ในการดำเนินชีวิตให้เกิดความพอดี ส่วนเศรษฐกิจพอเพียงได้เน้นระบบโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สอดคล้องกันระหว่างการผลิตกับการบริโภคบนพื้นฐานของการพึ่งตนเองระดับครอบครัว ชุมชน และสังคม

ดวงพร ศรีวิชัย (2550) ได้ทำการศึกษาคำนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนเตรียมทหาร ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนเตรียมทหารนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมไปปฏิบัติมาก โดยเรียงลำดับการปฏิบัติดังนี้ ด้านวัฒนธรรม ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจ (2) นักเรียนเตรียมทหารมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ระหว่างด้านต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) นักเรียนเตรียมทหารแต่ละชั้นปี มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ไม่แตกต่างกันในการดำเนินชีวิตประจำวัน อย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05

ศักดิ์ชัย คำชู (2550) ได้ทำการศึกษาคำนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กร: กรณีศึกษาศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง พบว่า เจ้าหน้าที่และเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงว่าเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตโดยคำนึงถึงความพอประมาณ พอมี พอใช้ เป็นแนวคิดพึ่งตนเอง ไม่ประมาท รู้จักเก็บออม ไม่ฟุ้งเฟ้อ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการวางแผน ใช้ความรู้คู่คุณธรรม ซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งตรงกับลักษณะการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ประเมินผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่วางไว้ และได้ค้นพบว่าการดำเนินโครงการต่าง ๆ ในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึงที่เป็นการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้นั้น ทำให้เจ้าหน้าที่และเยาวชนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมากขึ้น นอกเหนือจากการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุโทรทัศน์ ทั้งนี้ ในการดำเนินโครงการดังกล่าวได้รับการตอบรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในศูนย์ฝึก ด้วยต่างก็เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึงในแง่การบริหาร การประหยัดงบประมาณ ภาพลักษณ์ขององค์กร และเป็นประโยชน์กับตัวเจ้าหน้าที่ให้เรียนรู้ถึงความพอเพียงในการดำเนินชีวิต รู้จักประหยัดอดออม เห็นคุณค่าและรู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตลอดจนเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนรู้จักพอประมาณมีจิตสำนึกของความรับผิดชอบร่วมกัน และสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาเยาวชนได้

ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์ และคณะ (2551) ได้ทำโครงการประเมินผลการเปรียบเทียบในมิติต่าง ๆ ของประชาชนในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ จากการวัดระดับความรู้และความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ประชาชนในทุกอาชีพยังไม่ค่อยมีความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนทั่วไปส่วนใหญ่มีความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจในระดับมาก ในด้านการมีภูมิคุ้มกัน ประชาชนในภาคเกษตรมีความเข้าใจในระดับปานกลาง โดยเฉพาะด้านการมีภูมิคุ้มกันและเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม ประชาชนภาคบริการมีความเข้าใจในระดับมาก โดยเฉพาะหลักภูมิคุ้มกัน เจ้าของหรือผู้บริหารภาคอุตสาหกรรมมีความเข้าใจในระดับมาก

โดยเฉพาะหลักภูมิคุ้มกัน ส่วนประชาชนในภาคราชการมีความเข้าใจในระดับมาก โดยเฉพาะด้านหลักการภูมิคุ้มกัน เมื่อศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ทุกมิติ พบว่าประชาชนทั่วไปนำไปประยุกต์ใช้ในระดับมาก ประชาชนในภาคเกษตรนำมาประยุกต์ใช้ในระดับปานกลาง และประชาชนในภาคบริการนำมาประยุกต์ใช้ในระดับปานกลาง โดยนำมาใช้มากในมิติสังคมเช่นกัน สำหรับเจ้าของหรือผู้บริหารภาคอุตสาหกรรมนำมาประยุกต์ใช้ในระดับปานกลางและประชาชนภาคราชการ นำมาประยุกต์ใช้ในระดับมาก โดยนำมาใช้มากในมิติสังคมเช่นกัน นอกจากนี้ยังพบว่าการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้นั้น มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจหลักการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยผู้ที่มีความเข้าใจมากจะนำมาประยุกต์ใช้มาก ส่วนผู้ที่มีความเข้าใจน้อยนำมาประยุกต์ใช้น้อย

นันทน์ภัส บุญเยี่ยม (2551) ได้ทำการศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน : กรณีศึกษาประชาชนในตำบลคลองประเวศ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ในส่วนของปัจจัยแวดล้อม ประชาชนในตำบลติดตามข่าวสารและรับข่าวสารเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงผ่านสื่อโทรทัศน์เป็นประจำทุกวัน เคยรับรู้และได้รับความเข้าใจเรื่องแนวเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อโทรทัศน์อยู่ในระดับมาก แต่ไม่เคยเข้าร่วม โครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ในเรื่องทัศนคติของประชาชนต่อการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในตำบลคลองประเวศ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่อายุ อาชีพ ความถี่ในการรับสื่อ และระดับประสิทธิผลของสื่อในการให้ความรู้

ประเสริฐ ยังปากน้ำ (2551) ได้ทำการศึกษาแนวคิดทางสังคมว่าด้วยเศรษฐกิจพอเพียงในสังคมไทย พบว่า (1) แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในสังคมไทยแท้จริงแล้วก็คือแนวคิดที่มีรากฐานซึ่งมีวิวัฒนาการสืบเนื่องมาจากระบบเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของไทยแท้ ๆ ตั้งแต่อดีตสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งชัดเจนมากเมื่อพิจารณาโดยตลอดจากพัฒนาการในช่วงรัตนโกสินทร์ยุคต้นจนถึงปัจจุบัน (2) แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตและวิถีปฏิบัติที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแก่พลสกนิกรชาวไทยมา โดยตลอดนานกว่า 30 ปี และเป็นแนวทางที่มีความสอดคล้องวิถีที่ชุมชนในชนบทจำนวนมากปฏิบัติต่อเนื่องกันมาตั้งแต่อดีต ดังปรากฏในกระแสพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาทที่เด่นชัดในระหว่างปี พ.ศ.2510 - 2550 และในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ได้มีกระบวนการขับเคลื่อนให้ใช้แนวคิดนี้ ยกฐานะเป็นปรัชญานำทางของยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ซึ่งได้ปรากฏชัดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 เป็นต้นมา ดังที่ได้รู้จักในนาม “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ทั้งนี้เพื่อปรับทิศทางการพัฒนาประเทศให้ลดความเสี่ยงและมีความสมดุลมากยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ (3) แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมีนัยของความหมายในหลาย ๆ มิติแบบองค์รวม คือมีความครอบคลุมทั้งมิติความคิด ทางด้านเศรษฐศาสตร์

ทางด้านการพัฒนา ทางด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมชุมชน ทางด้านการเมือง แะะทางด้านวัฒนธรรม เป็นต้น และมีองค์ประกอบด้านแนวคิดที่สำคัญ 7 ประการคือ เป็นแนวคิดที่เป็นหลักการสากล มีหลักการของฐานความคิดแบบองค์รวม มีรากฐานมาจากหลักพุทธธรรม เป็นแนวคิดที่มีพื้นฐานมาจากวิถีดั้งเดิมของสังคมไทย เป็นแนวคิดที่มีลักษณะเปิด เป็นแนวคิดที่มีอุดมการณ์พึ่งตนเอง และเป็นแนวคิดที่สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ (4) การพัฒนาตามแนวทางทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริ ก็คือรูปธรรมตัวอย่างในภาคปฏิบัติเศรษฐกิจพอเพียง ในการพัฒนาภาคการเกษตรของสังคมไทย เป็นการพัฒนาที่มุ่งสร้างเสริมภูมิคุ้มกันให้กับครอบครัว ชุมชน และสังคมประเทศให้มีความเข้มแข็งพึ่งตนเองได้ โดยให้ความสำคัญกับการนำทุนทางสังคมด้านวัฒนธรรม ทุนทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทุนทางด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น มาใช้ประโยชน์ในกระบวนการพัฒนาอย่างบูรณาการและเกื้อกูลกันและกัน โดยมุ่งให้เกิดความสมดุลในประโยชน์ของทุกภาคส่วนในสังคมอย่างเป็นธรรม และเพื่อพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงจากภายนอกในยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างมั่นคง

รุ่งศักดิ์ วิลามาศ (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตจังหวัดเชียงราย : กรณีศึกษา อำเภอแม่สาย พบว่า 1) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ของเกษตรกรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงที่เกษตรกรมีส่วนร่วมกิจกรรม ได้แก่ การฝึกอบรม การประชุมสัมมนา การศึกษาดูงาน การทำแปลงสาธิต และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร โดยระดับการมีส่วนร่วมส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับการมีส่วนร่วมรับรู้ ร่วมรับประโยชน์ และร่วมปฏิบัติ ส่วนการมีส่วนร่วมคิดและการประเมินผลมีน้อยมากถึงไม่มีเลย 2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม พบว่า ปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตำแหน่งทางสังคม เจตคติ การศึกษา และการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ส่วนปัจจัยภายนอกที่สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐ การสนับสนุนของรัฐ และผู้นำชุมชน 3) แนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นตามความต้องการของเกษตรกรอย่างแท้จริง ต้องมีความเหมาะสมกับสถานที่ที่กลุ่มเกษตรกรทำอยู่ จึงจะสามารถนำเอาความรู้ที่ได้มาปรับใช้ได้ ให้เกษตรกรได้แสดงความคิดเห็น และสุดท้ายกลุ่มเกษตรกรต้องการให้ภาครัฐและหน่วยงานอื่น ๆ เข้ามาสนับสนุน โครงการที่กลุ่มเกษตรกรจัดทำขึ้น เพื่อเกษตรกรจะได้เกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง

วิรมน พอลเส็ด (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง: ศึกษาเฉพาะกรณี เทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่าผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นรายด้าน โดยรวมทั้งสามด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาความพอเพียงเป็นรายด้าน พบว่าด้านภูมิคุ้มกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้าน

ความมีเหตุผล และด้านความพอประมาณ 1) ระดับการดำเนินชีวิตระดับตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ท่านรักษาสีของต่าง ๆ ให้คงอยู่สภาพที่เหมาะสมกับการใช้งาน ได้นาน ๆ มีค่าเฉลี่ยความพอเพียงอยู่ในระดับมาก ท่านมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองมีค่าเฉลี่ยความพอเพียงอยู่ในระดับมาก ท่านใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น น้ำ ไฟฟ้า อย่างประหยัด มีค่าเฉลี่ยความพอเพียงอยู่ในระดับมาก และค่าต่ำสุดพบว่า ท่านทำงานหาเงินมาเพื่อให้มีชีวิตที่หรูหรา ทัดเทียมคนอื่น มีค่าเฉลี่ยความพอเพียงอยู่ในระดับน้อย 2) ระดับการดำเนินชีวิตระดับตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือท่านประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีค่าเฉลี่ยความพอเพียงอยู่ในระดับมากที่สุด ท่านใช้เหตุผลเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจและการกระทำต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยความพอเพียงอยู่ในระดับมากที่สุด ท่านปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมมีค่าเฉลี่ยความพอเพียงอยู่ในระดับมากที่สุด และค่าต่ำสุด พบว่าท่านคิดว่าเงินที่ได้มาจากการคอร์ปชั่นเป็นเรื่องปกติธรรมดา มีค่าเฉลี่ยความพอเพียงอยู่ในระดับน้อยที่สุด 3) ระดับการดำเนินชีวิตระดับตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านมีภูมิคุ้มกัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือครอบครัวของท่านอบรมสั่งสอนสมาชิกในครอบครัวให้เป็นคนดี ซื่อสัตย์สุจริต มีค่าเฉลี่ยความพอเพียงอยู่ในระดับมาก ครอบครัวของท่านมีการส่งเสริมให้สมาชิกในครอบครัว ใช้สินค้าที่ประหยัดพลังงาน เช่น ใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีสติกประหยัดไฟ มีค่าเฉลี่ยความพอเพียงอยู่ในระดับมาก ครอบครัวของท่านมีการปลูกจิตสำนึกให้สมาชิกในครอบครัวอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมในชุมชน มีค่าเฉลี่ยความพอเพียงอยู่ในระดับมาก และค่าต่ำสุดพบว่า ท่านได้ให้ความสำคัญในการรักษาสิ่งแวดล้อมเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ยความพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร (2554) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการนำแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิจัย ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นประชาชนในชุมชน เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน พบว่า ส่วนมากเป็นเพศหญิงร้อยละ 55.4 มีอายุอยู่ในช่วง 18-28 ปีร้อยละ 39.4 มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 31.4 มีอาชีพรับจ้างร้อยละ 30.3 รายได้อยู่ในช่วง 6,001 - 9,000 บาท ร้อยละ 33.1 และระยะเวลาที่ อาศัยในชุมชน 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 52.9 และน้อยกว่า 10 ปี ร้อยละ 47.1 ตอนที่ 2 การนำแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชน เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร 1. ด้านความพอประมาณ การนำแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความพอประมาณ พบว่า ระดับการปฏิบัติของประชาชนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} =$

3.84, S.D. = 0.794) และหากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ลำดับแรก การประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่ผิดกฎหมายอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = .809) รองลงมาการไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุให้ตนเองเดือดร้อน ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 2.198) และการพิจารณาในการเลือกคบเพื่อน ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = .943) ตามลำดับ ส่วนระดับการปฏิบัติของประชาชนในลำดับสุดท้ายการจัดทำบัญชีเพื่อวางแผนการออมเงิน ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 1.160) 2. ด้านการมีเหตุผล การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการมีเหตุผล พบว่า ระดับการปฏิบัติของประชาชนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.697) และหากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ลำดับแรกความเชื่อมั่นในการทำ ความดีอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = .865) รองลงมาการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละคนได้ ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 2.324) และความใจกว้างหนักแน่น รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = .740) ตามลำดับ ส่วนระดับ การปฏิบัติของประชาชนในลำดับสุดท้ายการวางแผนการดำเนินชีวิตอย่างเป็นขั้นตอน ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = .865) 3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี การนำแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตคูสิต กรุงเทพมหานครด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพบว่า ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.626) และหากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าลำดับแรก การดูแลรักษาสุขภาพกายและสุขภาพจิต เป็นประจำอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 2.665) รองลงมา ความสามารถในการพึ่งพาตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = \text{www.ssr.u.ac.th } 140 \text{ } 3.92$, S.D. = .820) และ ความประนีประนอมยืดหยุ่นให้กับคนในครอบครัวอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, S.D. = .826) ตามลำดับ ส่วนระดับการปฏิบัติของประชาชนในลำดับสุดท้าย มีความเสี่ยงด้านอบายมุขอยู่ใน ระดับน้อย ($\bar{x} = 2.36$, S.D. = 1.229) 4. ด้านเงื่อนไขความรู้ การนำแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร ด้านเงื่อนไขความรู้พบว่า ระดับการปฏิบัติของประชาชนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.659) และหากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ คือ ความสามารถนำความรู้ไปแสวงหาความเจริญก้าวหน้าของตนเองและครอบครัว ($\bar{x} = 3.87$, S.D. = 2.160) รองลงมาการได้ ใช้ความรู้มาปรับปรุงตนเองและนำมาใช้ในการปฏิบัติงานและดำเนินชีวิต ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = .783) และ ความสามารถแก้ไขปัญหิต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = .759) ตามลำดับ ส่วนระดับการปฏิบัติใน ลำดับสุดท้าย ความสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาชุมชนตนเองได้ ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = .942) 5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม การนำแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร ด้านเงื่อนไขคุณธรรม พบว่า ระดับการปฏิบัติของประชาชนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.758) และหากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ลำดับแรก ความกล้าในการที่จะรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเอง กระทำ

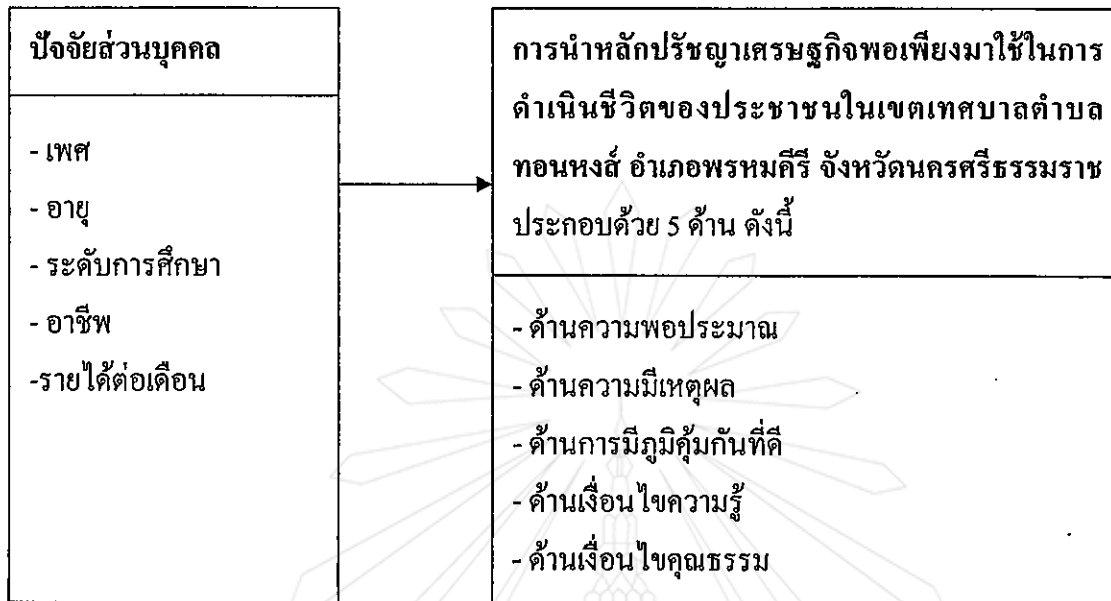
อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.23, S.D. = .838$) รองลงมาการยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตในการ ดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20, S.D. = .854$) และความรู้สึกละเอียดเมื่อกระทำคามผิดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20, S.D. = .869$) ตามลำดับ ส่วนระดับการปฏิบัติของประชาชนในลำดับสุดท้าย การยึดหลักสายกลางในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98, S.D. = .938$) 6. ระดับการปฏิบัติโดยภาพรวมและรายด้านแต่ละด้าน การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับการปฏิบัติของประชาชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83, S.D. = 0.624$) และจำแนกตามรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ลำดับแรกด้านเงื่อนไขคุณธรรม ($\bar{x} = 4.12, S.D. = 0.758$) รองลงมาด้านการมีเหตุผล ($\bar{x} = 3.88, S.D. = 0.697$) ด้านความพอประมาณ ($\bar{x} = 3.84, S.D. = 0.794$) ด้านเงื่อนไขความรู้ ($\bar{x} = 3.70, S.D. = 0.659$) และด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ($\bar{x} = 3.66, S.D. = 0.626$) ตามลำดับ

2.8 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

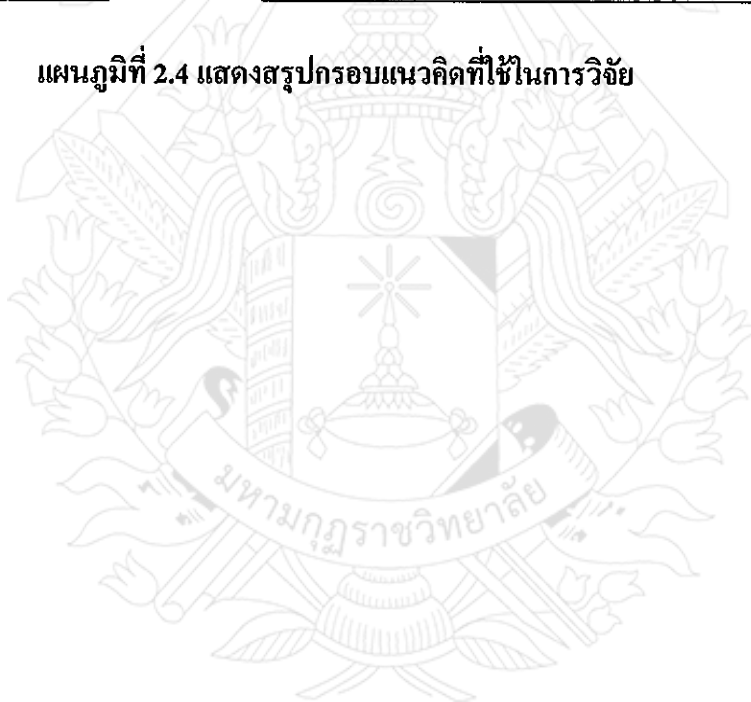
การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยได้นำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัส องค์ประกอบของการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มี 3 หลักการ 2 เงื่อนไข คือ การหลักความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภูมิที่ 2.4 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1.1 ประชากร ได้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย ชุมชน 7 ชุมชน มีประชากร จำนวนทั้งหมด 2,021 คน (ข้อมูลมาจากข้อมูลพื้นฐาน เทศบาลตำบลทอนหงส์ ปี 2558)

3.1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 7 ชุมชน หาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morganระดับความคลาดเคลื่อน ไม่เกิน .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 327 คน

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในการรวบรวมจำนวนประชากร โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.2.1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 327 คน

3.2.2 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน จำนวน 7 ชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 2,021 คน

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่	ชุมชน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1.	ชุมชนบ้านคอนคา	566	92
2.	ชุมชนบ้านนากลาง	307	50
3.	ชุมชนบ้านทอนหงส์	175	28
4.	บ้านสวนใหญ่	231	37
5.	ชุมชนบ้านเขาหลา	223	36
6.	ชุมชนบ้านห้วยเตง	238	39
7.	ชุมชนบ้านวังลูง	281	45
	รวม	2,021	327

ที่มา : (ข้อมูลพื้นฐาน เทศบาลตำบลทอนหงส์, 2558, หน้า 19)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะแบบเลือกตอบ (Check List) มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 1) เพศ, 2) อายุ, 3) ระดับการศึกษา, 4) อาชีพ และ 5) รายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 27 ข้อ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ด้าน คือ

- ด้านความพอประมาณ

- ด้านความมีเหตุผล
- ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี
- ด้านเงื่อนไขความรู้
- ด้านเงื่อนไขคุณธรรม

ผู้วิจัยได้กำหนดมาตราวัดลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) โดยแบ่งระดับของการวัดออกเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ค่าคะแนน	5	คะแนน
มาก	ค่าคะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ค่าคะแนน	3	คะแนน
น้อย	ค่าคะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ค่าคะแนน	1	คะแนน

โดยกำหนดการให้คะแนน

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	แปลความว่า มีความคิดเห็น	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	แปลความว่า มีความคิดเห็น	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	แปลความว่า มีความคิดเห็น	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	แปลความว่า มีความคิดเห็น	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	แปลความว่า มีความคิดเห็น	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended) เพื่อสอบถาม ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) มีขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ศึกษาหนังสือ เอกสาร ตำรา วารสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้

3.4.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาวิจัย โดยใช้คำถาม 2 ประเภทคือ แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด

3.4.3 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจนเหมาะสมทั้งเนื้อหาสาระและการใช้ถ้อยสำนวนภาษาแล้วนำมาใช้จัดเป็นแบบสอบถาม

3.4.4 นำเครื่องมือที่เสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขความเที่ยงตรงทั้งด้าน โครงสร้างเนื้อหา และสำนวนภาษา จำนวน 3 ท่าน คือ 1) นายอมร แคล้วภัย ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลทอนหงส์, ผู้เชี่ยวชาญด้านพื้นที่ 2) ดร.สุภาพ เต็มรัตน์ ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ, 3) ผศ.ดร.ศิริก นุ่นกล้า ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา เพื่อตรวจสอบหรือปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหาเพื่อให้ได้แบบคำถามที่มีความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของคำถาม

3.4.5 นำแบบสอบถามหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of Item Objective Congruence IOC) (ธีรศักดิ์ อุ่่นอารมณฺ์เลิศ, 2549, หน้า 65) มีเกณฑ์ดังนี้

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
+1			หมายถึง แน่ใจว่าสอดคล้อง
0			หมายถึง แน่ใจว่าสอดคล้อง
-1			หมายถึง แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

นำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1 ทุกข้อ

3.4.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่ยุ่เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องอีกครั้ง

3.4.7 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณสมบัติคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้คือประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 30 คนแล้วนำผลการตอบแบบสอบถาม ไปหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.863

3.4.8 นำแบบสอบถามที่ได้จากการ (Try Out) แล้วมาจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับนายกเทศมนตรีตำบลทอนหงส์ เพื่อขอความร่วมมือในการประสานงานในพื้นที่ และเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.2 ขอความอนุเคราะห์นายกเทศมนตรีตำบลทอนหงส์นำหนังสือแนะนำตัวและขออนุญาตเก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสัยโคราช ไปนำเรียนแก่นายกเทศมนตรีตำบลทอนหงส์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

3.5.3 ผู้วิจัยได้ ทำการแจกแบบสอบถามกับสมาชิกชุมชน ทั้ง 7 ชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้วยตัวเอง และเมื่อได้รับแบบสอบถามคืนครบทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบเพื่อความสมบูรณ์ จึงนำไปกรอกข้อมูลลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลและดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.6.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลทุกฉบับ

3.6.2 นำแบบสอบถามมาลงรหัสให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3.6.3 นำผลคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3.6.4 วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทั้งโดยรวมรายด้าน และรายข้อ แล้วแปลผลตามเกณฑ์การวิเคราะห์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการดำเนินการปฏิบัติมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการดำเนินการปฏิบัติมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการดำเนินการปฏิบัติปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการดำเนินการปฏิบัติน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการดำเนินการปฏิบัติน้อยที่สุด (ยุทธ

โกยวรรณ 2545, หน้า 121)

3.6.5 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าความแตกต่างของการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ ด้านเพศ โดยค่า t-test และปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ใช้ค่า f-test (One way ANOVA)

3.6.6 เมื่อพบค่า F มีความแตกต่าง จึงทำการทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Difference)

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

3.7.1 หาความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence หรือ IOC) ซึ่งมีสูตร สังศรี ชมภูวงศ์ (2554, หน้า 197) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน คำนวณความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.7.2 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งมีสูตร สังศรี ชมภูวงศ์ (2554, หน้า 205) ดังนี้

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 N แทน จำนวนข้อคำถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

3.7.3 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้หาค่าร้อยละจากสูตร ชานินทร์ ศิลป์จารุ (2550, หน้า 152) ดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X \times 100}{N}$$

เมื่อ X แทน จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.7.4 การวิเคราะห์ข้อมูลหาคะแนนค่าเฉลี่ย (Mean) จากสูตร สังกศรี ชมภูวงศ์ (2549, หน้า 70) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum fX$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับข้อมูลทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.7.5 การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากสูตร สังกศรี ชมภูวงศ์ (2549, หน้า 74) ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f(X - \bar{X})^2}{N}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum f(X - \bar{X})^2$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับกำลังสองของค่าเบี่ยงเบนของข้อมูลแต่ละตัว
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.7.6 การวิเคราะห์โดยหาค่า t-test จากสูตร สังกศรี ชมภูวงศ์ (2554, หน้า 211) ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad (df = \infty)$$

เมื่อ \bar{X}_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
 \bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
 S_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
 S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
 n_1 แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างใน กลุ่มที่ 1
 n_2 แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ในกลุ่มที่ 2

3.7.7 การวิเคราะห์โดยหาค่า F-test จากสูตร ดังศรี ชมภูวงศ์ (2554, หน้า 247) ดังนี้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าการแจกแจงของ F

MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.7.8 เมื่อพบที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Difference)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	t - distribution เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม
F	แทน	F - distribution เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
Sig	แทน	ค่าที่น้อยที่สุดของระดับความมีนัยสำคัญของข้อมูล
*	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบของตารางโดยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ
ดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ
ดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช
จำแนกเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต
ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกเพศ
อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการนำหลัก
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์
อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	171	52.30
หญิง	156	47.70
รวม	327	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีเพศชายจำนวนทั้งสิ้น 171 คน คิดเป็นร้อยละ 52.30 และมีเพศหญิง จำนวนทั้งสิ้น 156 คน คิดเป็นร้อยละ 47.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 - 30 ปี	39	11.90
31 - 45 ปี	140	42.80
46 - 60 ปี	123	37.60
อายุ 61 ปี ขึ้นไป	25	7.60
รวม	327	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ 31 - 45 ปี จำนวนทั้งสิ้น 140 คน คิดเป็นร้อยละ 42.80 มีอายุ 46 - 60 ปี จำนวนทั้งสิ้น 123 คน คิดเป็นร้อยละ 37.60 มีอายุ 18 - 30 ปี จำนวนทั้งสิ้น 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 และมีอายุ 61 ปี ขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	82	25.10
มัธยมศึกษา/ปวช	151	46.20
อนุปริญญา/ปวส	22	6.70
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	72	22.00
รวม	327	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช จำนวนทั้งสิ้น 151 คน คิดเป็นร้อยละ 46.20 มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 82 คน คิดเป็นร้อยละ 25.10 มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวนทั้งสิ้น 72 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 และมีระดับการศึกษานุปริญญา/ปวส จำนวนทั้งสิ้น 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

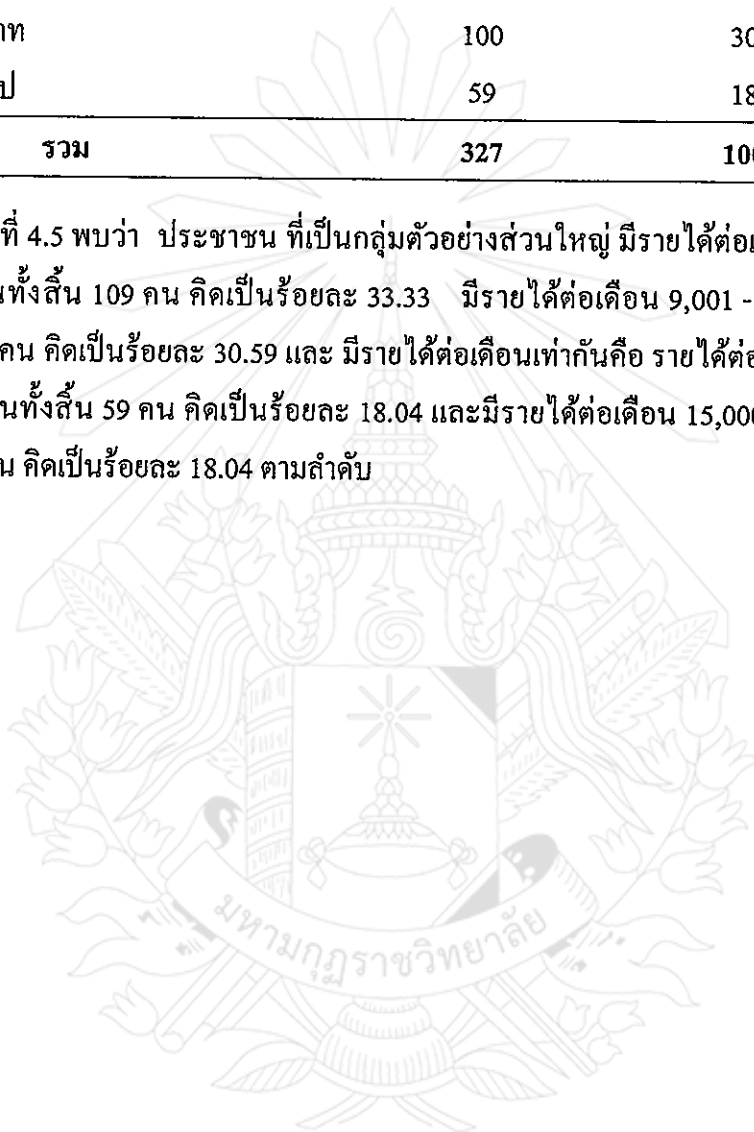
อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	109	33.30
รับจ้าง/ค้าขาย	161	49.20
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	45	13.80
นักเรียน/นักศึกษา	12	3.70
รวม	327	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย จำนวนทั้งสิ้น 161 คน คิดเป็นร้อยละ 49.20 มีอาชีพเกษตรกร จำนวนทั้งสิ้น 109 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวนทั้งสิ้น 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 และมีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6,000 บาท	59	18.04
6,000 - 9,000 บาท	109	33.33
9,001 - 15,000 บาท	100	30.59
15,000 บาท ขึ้นไป	59	18.04
รวม	327	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือน 6,000 - 9,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 109 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีรายได้ต่อเดือน 9,001 - 15,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 100 คน คิดเป็นร้อยละ 30.59 และมีรายได้ต่อเดือนเท่ากันคือ รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 6,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 59 คน คิดเป็นร้อยละ 18.04 และมีรายได้ต่อเดือน 15,000บาท ขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 59 คน คิดเป็นร้อยละ 18.04 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับการนำไปใช้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านความพอประมาณ	3.49	0.45	ปานกลาง
ด้านการมีเหตุผล	3.96	0.59	มาก
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	3.98	0.48	มาก
ด้านเงื่อนไขความรู้	3.79	0.63	มาก
ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	4.37	0.53	มาก
รวม	3.91	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวม ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง ส่วนด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ

ด้านความพอประมาณ	ระดับการนำไปใช้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีความเป็นอยู่เหมาะสมกับฐานะ	3.50	0.75	ปานกลาง
2. มีความอยากมี อยากได้สินค้าและบริการอย่างเหมาะสม	3.42	0.74	ปานกลาง
3. รู้จักประมาณตนในการแสวงหาสิ่งของที่จำเป็นหรือปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินชีวิต	3.63	0.57	มาก
4. เก็บออมรายได้ส่วนหนึ่งไว้ใช้ยามจำเป็น	3.30	0.83	ปานกลาง
5. ไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุที่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน	4.04	0.98	มาก
6. จัดทำบัญชีวางแผนการออมเงิน	3.02	1.03	ปานกลาง
รวม	3.49	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความพอประมาณ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อ 5 ที่ว่าไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นสาเหตุที่ทำให้ตนเองและผู้อื่นต้องเดือดร้อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ข้อ 3 ที่ว่ารู้จักประมาณตนในการแสวงหาสิ่งของที่จำเป็นหรือปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินชีวิต ส่วนข้อ 6 ท่านจัดทำบัญชีวางแผนการออมเงิน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล

ด้านความมีเหตุผล	ระดับการนำไปใช้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ใช้เหตุผลในการพิจารณาแก้ไขปัญหาอย่างรอบคอบ	3.91	0.71	มาก
2. ใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุผล คุ่มค่า และมีความจำเป็น	3.88	0.75	มาก
3. ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละคน	3.76	0.81	มาก
4. คำนึงถึงผลกระทบจากการกระทำของตนเองต่อสังคมส่วนรวม	4.02	0.91	มาก
5. คิดรอบคอบก่อนลงมือกระทำสิ่งต่าง ๆ	4.19	0.89	มาก
6. เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่ดีเกิดขึ้นท่านควบคุมสติอารมณ์ตัวเองได้	4.02	0.94	มาก
รวม	3.96	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความมีเหตุผล โดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อ 5 ที่ว่าคิดรอบคอบก่อนลงมือกระทำสิ่งต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ข้อ 4 ที่ว่าคำนึงถึงผลกระทบจากการกระทำของตนเองต่อสังคมส่วนรวม และ ข้อ 6 ที่ว่าเมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่ดีเกิดขึ้นท่านควบคุมสติอารมณ์ตัวเองได้ ส่วนข้อ 2 ที่ว่ายอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละคนได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี

ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	ระดับการนำไปใช้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีความอดกลั้นในสถานการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา	3.99	0.86	มาก
2. สามารถหาทางรับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลวที่อาจเกิดความเปลี่ยนแปลงได้	3.86	0.65	มาก
3. ปฏิเสธความคิดเรื่องประหยัคยอมให้กับบุคคลในครอบครัวเมื่อมีโอกาส	4.07	0.82	มาก
4. ปฏิบัติอยู่ในระเบียบวินัยที่ดีของตนเอง	3.97	0.80	มาก
5. ดูแลสุขภาพกาย สุขภาพจิตเป็นประจำ	3.87	0.74	มาก
6. มีความประณีประนอมหยืดหยุ่นให้กับคนในครอบครัวและสังคม	4.13	0.70	มาก
รวม	3.98	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี โดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่าข้อ 6 ที่ว่ามีความประณีประนอมหยืดหยุ่นให้กับคนในครอบครัวและสังคม รองลงมาคือ ข้อ 3 ที่ว่าปฏิเสธความคิดเรื่องประหยัคยอมให้กับบุคคลในครอบครัวเมื่อมีโอกาส ส่วนข้อ 2 ที่ว่าสามารถหาทางรับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลวที่อาจเกิดความเปลี่ยนแปลงได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้

ด้านเงื่อนไขความรู้	ระดับการนำไปใช้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. สามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกับการประกอบการวางแผนการดำเนินชีวิต	3.84	0.73	มาก
2. สามารถให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่คนอื่น	3.66	0.89	มาก
3. ได้นำความรู้มาปรับปรุงตนเองและนำไปใช้ปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิต	3.86	0.75	มาก
4. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ	3.78	0.88	มาก
รวม	3.79	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขความรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่าข้อ 3 ที่ว่าได้นำความรู้มาปรับปรุงตนเองและนำไปใช้ปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ข้อ 1 ที่ว่าสามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกับการประกอบการวางแผนการดำเนินชีวิต ส่วนข้อ 2 ที่ว่าสามารถให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่คนอื่น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม

ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	ระดับการนำไปใช้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตในการดำเนินชีวิต	4.36	0.69	มาก
2. ให้อภัยคนรอบข้างเมื่อกระทำผิด	4.23	0.79	มาก
3. มีความละเอียดเมื่อกระทำผิด	4.43	0.66	มาก
4. มีความกล้ารับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองกระทำ	4.44	0.65	มาก
5. มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงาน	4.38	0.69	มาก
รวม	4.37	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขคุณธรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่าข้อ 4 ที่ว่ามีความกล้ารับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองกระทำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ข้อ 3 ที่ว่ามีความละเอียดเมื่อกระทำผิด ส่วนข้อ 2 ที่ว่าให้อภัยคนรอบข้างเมื่อกระทำผิด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามเพศ

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับการนำไปใช้					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านความพอประมาณ	3.44	0.47	ปานกลาง	3.54	0.43	มาก
ด้านความมีเหตุผล	3.95	0.64	มาก	3.98	0.53	มาก
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	3.99	0.43	มาก	3.97	0.52	มาก
ด้านเงื่อนไขความรู้	3.68	0.66	มาก	3.91	0.58	มาก
ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	4.39	0.55	มาก	4.35	0.50	มาก
รวม	3.89	0.55	มาก	3.95	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน เพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย เพศชาย พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

เพศหญิง พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความมีเหตุผล ส่วนด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลหนองสรวง อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครราชสีมา โดยรวม จำแนกตามอายุ

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับการนำไปใช้											
	18 - 30 ปี			31 - 45 ปี			46 - 60 ปี			61 ปีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านความพอประมาณ	3.39	0.84	ปานกลาง	3.63	0.44	มาก	3.35	0.39	ปานกลาง	3.51	0.54	มาก
ด้านความมีเหตุผล	3.95	0.50	มาก	4.06	0.41	มาก	3.80	0.72	มาก	4.24	0.68	มาก
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	3.93	0.48	มาก	3.98	0.44	มาก	3.93	0.48	มาก	4.31	0.53	มาก
ด้านเงื่อนไขความรู้	3.56	0.65	มาก	3.88	0.52	มาก	3.63	0.64	มาก	4.40	0.66	มาก
ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	4.35	0.62	มาก	4.37	0.49	มาก	4.32	0.53	มาก	4.63	0.52	มาก
รวม	3.84	0.62	มาก	3.98	0.46	มาก	3.81	0.55	มาก	4.22	0.59	มาก

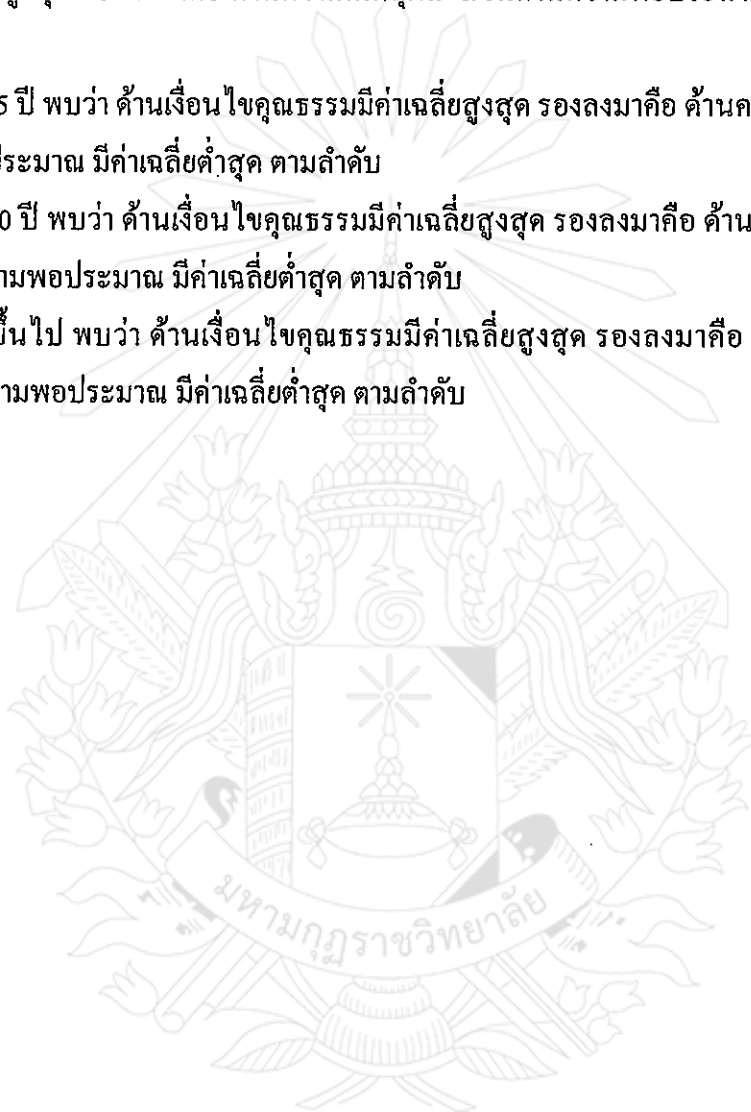
จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองฮี อำเภอยางชุมน้อย จังหวัด นครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อายุ 18 - 30 ปี อายุ 31 - 45 ปี อายุ 46 - 60 ปี และอายุ 61 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย อายุ 18 - 30 ปี พบว่า ด้านเงื่อนไข คุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความมีเหตุผล ส่วนด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ย ต่ำสุด ตามลำดับ

อายุ 31 - 45 ปี พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความมีเหตุผล ส่วนด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

อายุ 46 - 60 ปี พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

อายุ 60 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านเงื่อนไข ความรู้ ส่วนด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลหนองสรวง อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับการนำไปใช้											
	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา/ปวช		อนุปริญญา/ปวส		ปริญญาตรีหรือสูงกว่า					
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านความพอประมาณ	3.40	0.84	ปานกลาง	3.47	0.36	ปานกลาง	3.64	0.49	ปานกลาง	3.57	0.47	มาก
ด้านความมีเหตุผล	3.89	0.50	มาก	3.94	0.58	มาก	4.15	0.46	มาก	4.05	0.43	มาก
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	4.01	0.48	มาก	3.92	0.44	มาก	3.89	0.65	มาก	4.11	0.48	มาก
ด้านเงื่อนไขความรู้	3.78	0.65	มาก	3.66	0.65	มาก	4.11	0.58	มาก	3.96	0.61	มาก
ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	4.41	0.62	มาก	4.30	0.54	มาก	4.35	0.49	มาก	4.46	0.51	มาก
รวม	3.90	0.62	มาก	3.86	0.51	มาก	4.03	0.53	มาก	4.03	0.50	มาก

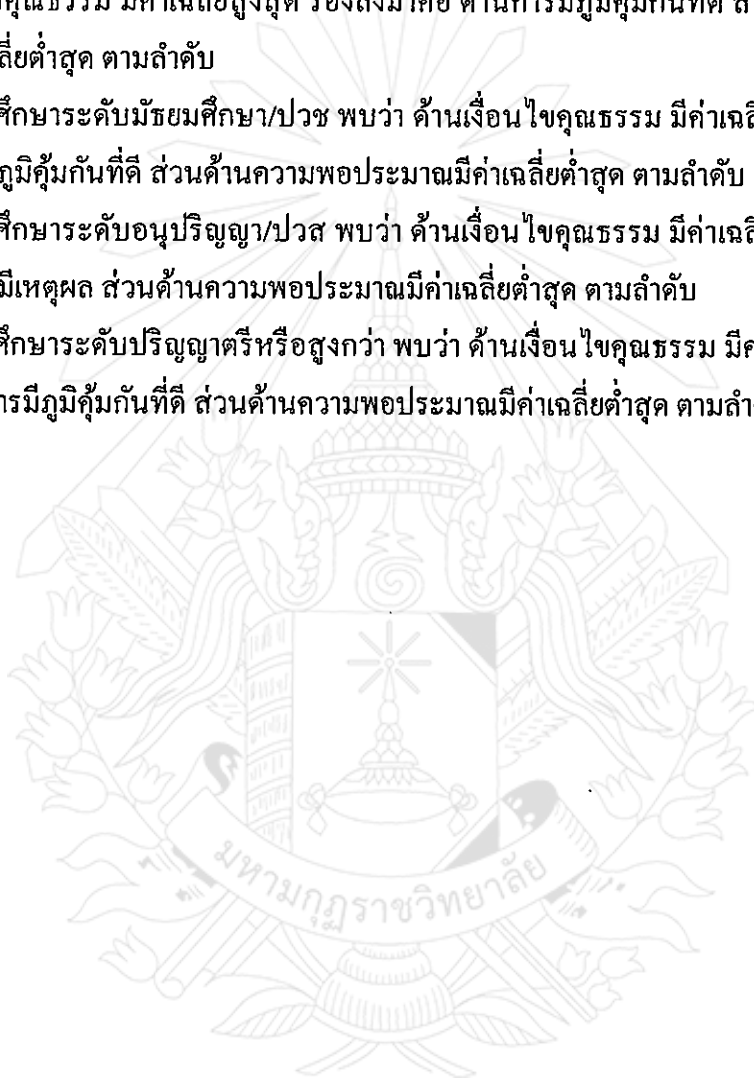
จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัด นครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ระดับการศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช ระดับการศึกษาระดับ อนุปริญา/ปวส และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย ระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนด้านความ พอประมาณมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รอง ลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ระดับการศึกษาระดับอนุปริญา/ปวส พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รอง ลงมาคือ ด้านความมีเหตุผล ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามอาชีพ

	การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต				ระดับการนำไปใช้							
	เกยตรกรรม		รับจ้าง/ค้าขาย		รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ		นักเรียน/นักศึกษา					
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล			
ด้านความพอประมาณ	3.47	0.55	ปานกลาง	3.51	0.36	ปานกลาง	3.56	0.43	มาก	3.08	0.45	ปานกลาง
ด้านความมีเหตุผล	3.78	0.66	มาก	4.10	0.55	มาก	4.00	0.40	มาก	3.69	0.51	มาก
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	3.94	0.50	มาก	3.99	0.47	มาก	4.13	0.43	มาก	3.72	0.49	มาก
ด้านเงื่อนไขความรู้	3.79	0.64	มาก	3.76	0.65	มาก	3.96	0.45	มาก	3.48	0.85	มาก
ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	4.29	0.47	มาก	4.43	0.54	มาก	4.49	0.40	มาก	3.77	0.73	มาก
รวม	3.85	0.54	มาก	3.96	0.51	มาก	4.03	0.42	มาก	3.55	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัด นครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อาชีพเกษตรกร อาชีพรับจ้าง/ค้าขาย อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพนักเรียน/นักศึกษา อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย อาชีพเกษตรกร พบว่า ด้านเงื่อนไข คุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

อาชีพรับจ้าง/ค้าขาย พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความมี เหตุผล ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

อาชีพนักเรียน/นักศึกษา พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้าน การมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล
 ตำบลหนองสรวง อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยรวม จำแนกตามรายได้

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับการนำไปใช้											
	ต่ำกว่า 6,000 บาท		6,000 - 9,000 บาท		9,001 - 15,000 บาท		15,001 บาท ขึ้นไป					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านความพอประมาณ	3.31	0.39	ปานกลาง	3.35	0.45	ปานกลาง	3.66	0.42	มาก	3.63	0.42	ปานกลาง
ด้านความมีเหตุผล	4.31	0.58	มาก	3.60	0.62	มาก	4.08	0.50	มาก	4.09	0.24	มาก
ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดี	4.23	0.48	มาก	3.83	0.50	มาก	3.96	0.41	มาก	4.05	0.41	มาก
ด้านเงื่อนไขความรู้	3.65	0.87	มาก	3.69	0.69	มาก	3.91	0.46	มาก	3.89	0.41	มาก
ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	4.45	0.64	มาก	4.26	0.48	มาก	4.35	0.55	มาก	4.51	0.41	มาก
รวม	3.99	0.59	มาก	3.75	0.55	มาก	3.99	0.47	มาก	4.03	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัด นครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน รายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท รายได้ 6,000 - 9,000 บาท รายได้ 9,000 - 15,000 บาท และรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย รายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท พบว่า ด้าน เงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความมีเหตุผล ส่วนด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

รายได้ 6,000 - 9,000 บาท พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้าน การมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

รายได้ 9,000 - 15,000 บาท พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้าน ความมีเหตุผล ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

รายได้ 15,001 บาท ขึ้นไป พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้าน ความมีเหตุผล ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	171	3.90	0.40	มาก
หญิง	156	3.89	0.41	มาก
รวม	327	3.93	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเพศพบว่า เพศชายและเพศหญิง อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ชาย	171	3.90	0.40	- 1.321	0.188
หญิง	156	3.89	0.41		

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ของประชาชน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	171	3.44	0.47	ปานกลาง
หญิง	156	3.54	0.43	มาก
รวม	327	3.49	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความพอประมาณ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกตามเพศพบว่า เพศชายอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเพศหญิงอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ชาย	171	3.44	0.47	- 2.099	0.037*
หญิง	156	3.54	0.43		

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตด้านความพอประมาณ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าเพศหญิงมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ มากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ของประชาชน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	171	3.95	0.64	มาก
หญิง	156	3.98	0.53	มาก
รวม	327	3.97	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความมีเหตุผล โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเพศพบว่า เพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ชาย	171	3.95	0.64	-0.437	0.662
หญิง	156	3.98	0.53		

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตด้านความมีเหตุผล โดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	171	3.99	0.33	มาก
หญิง	156	3.97	0.42	มาก
รวม	327	3.98	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเพศพบว่า เพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมี ภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ชาย	171	3.99	0.33	0.496	0.620
หญิง	156	3.97	0.42		

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตด้านความมีเหตุผล โดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	171	3.68	0.66	มาก
หญิง	156	3.91	0.58	มาก
รวม	327	3.80	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขความรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเพศพบว่า เพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ชาย	171	3.68	0.66	- 3.329	0.001*
หญิง	156	3.91	0.58		

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตด้านเงื่อนไขความรู้ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าเพศชายมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ มากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	171	4.39	0.55	มาก
หญิง	156	4.35	0.50	มาก
รวม	327	4.37	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขคุณธรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเพศพบว่า เพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.28 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ชาย	171	4.39	0.55	0.722	0.471
หญิง	156	4.35	0.50		

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตด้านเงื่อนไขคุณธรรม โดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามอายุ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	39	3.84	0.40	มาก
31 - 45 ปี	140	3.98	0.34	มาก
46 - 60 ปี	123	3.81	0.41	มาก
61 ปี ขึ้นไป	25	4.22	0.46	มาก
รวม	327	3.92	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 18 - 30 ปี อายุ 31 - 45 ปี อายุ 46 - 60 ปี และอายุ 61 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	4.642	3	1.547	10.301	0.000***
ภายในกลุ่ม	48.518	323	0.150		
รวม	53.160	326			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอายุต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	\bar{X}	46 - 60 ปี	18 - 30 ปี	31 - 45 ปี	61 ปี ขึ้นไป
		3.81	3.84	3.98	4.22
46 - 60 ปี	3.81	-	0.03	0.18*	0.41*
18 - 30 ปี	3.84		-	0.14*	0.38*
31 - 45 ปี	3.98			-	0.23*
61 ปี ขึ้นไป	4.22				-

จากตารางที่ 4.31 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ พบว่าอายุ 61 ปีขึ้นไป มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอายุ 46 ปี - 60 ปี มากกว่าอายุ 18 - 60 ปี และมากกว่าอายุ 31 - 45 ปี

อายุ 31 - 45 ปี มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอายุ 46 ปี - 60 ปี และมากกว่าอายุ 18 - 60 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ จำแนกตามอายุ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	39	3.39	0.48	ปานกลาง
31 - 45 ปี	140	3.63	0.44	มาก
46 - 60 ปี	123	3.35	0.39	ปานกลาง
61 ปี ขึ้นไป	25	3.51	0.54	มาก
รวม	327	3.49	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความพอประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 18 - 30 ปีและ อายุ 46 - 60 ปี อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนอายุ 31 - 45 ปี และอายุ 61 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.33 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5.252	3	1.751	9.118	0.000***
ภายในกลุ่ม	62.276	323	0.192		
รวม	67.276	326			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอายุต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความพอประมาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.34 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	\bar{X}	46 - 60 ปี	18 - 30 ปี	61 ปี ขึ้นไป	31 - 45 ปี
		3.35	3.39	3.51	3.63
46 - 60 ปี	3.35	-	0.04	0.16	0.27*
18 - 30 ปี	3.39		-	0.12	0.23*
61 ปี ขึ้นไป	3.51			-	0.12
31 - 45 ปี	3.63				-

จากตารางที่ 4.31 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า พบว่าอายุ 31 - 45 ปี มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอายุ 46 ปี - 60 ปีและ มากกว่าอายุ 18 - 60 ปี

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล จำแนกตามอายุ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	39	3.95	0.50	มาก
31 - 45 ปี	140	4.06	0.41	มาก
46 - 60 ปี	123	3.80	0.72	มาก
61 ปี ขึ้นไป	25	4.24	0.68	มาก
รวม	327	3.96	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความมีเหตุผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 18 - 30 ปี อายุ 31 - 45 ปี อายุ 46 - 60 ปี และอายุ 61 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.36 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	6.581	3	2.194	6.638	0.000***
ภายในกลุ่ม	106.741	323	0.330		
รวม	113.322	326			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอายุต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความมีเหตุผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.37 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	\bar{X}	46 - 60 ปี	18 - 30 ปี	31 - 45 ปี	61 ปี ขึ้นไป
		3.80	3.95	4.06	4.24
46 - 60 ปี	3.80	-	0.15	0.26*	0.44*
18 - 30 ปี	3.95		-	0.11	0.29
31 - 45 ปี	4.06			-	0.18
61 ปี ขึ้นไป	4.24				-

จากตารางที่ 4.37 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า พบว่าอายุ 61 ปี ขึ้นไป มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอายุ 46 ปี - 60 ปี

อายุ 31 - 45 ปีมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอายุ 46 - 60 ปี

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.38 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกตามอายุ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	39	3.93	0.48	มาก
31 - 45 ปี	140	3.98	0.44	มาก
46 - 60 ปี	123	3.93	0.48	มาก
61 ปี ขึ้นไป	25	4.31	0.53	มาก
รวม	327	3.98	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 18 - 30 ปี อายุ 31 - 45 ปี อายุ 46 - 60 ปี และอายุ 61 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.39 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	3.09	3	1.030	4.686	0.003***
ภายในกลุ่ม	71.021	323	0.220		
รวม	74.112	326			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอายุต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.40 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	\bar{X}	18 - 30 ปี	46 - 60 ปี	31 - 45 ปี	61 ปี ขึ้นไป
		3.93	3.93	3.98	4.31
18 - 30 ปี	3.93	-	0.00	0.05	0.38*
46 - 60 ปี	3.93		-	0.05	0.38*
31 - 45 ปี	3.98			-	0.32*
61 ปี ขึ้นไป	4.31				-

จากตารางที่ 4.40 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า พบว่าอายุ 61 ปี ขึ้นไป มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอายุ 18 - 30 ปี อายุ 46 - 60 ปี และอายุ 31 - 45 ปี

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.41 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ จำแนกตามอายุ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	39	3.56	0.65	มาก
31 - 45 ปี	140	3.88	0.52	มาก
46 - 60 ปี	123	3.63	0.64	มาก
61 ปี ขึ้นไป	25	4.40	0.66	มาก
รวม	327	3.79	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 18 - 30 ปี อายุ 31 - 45 ปี อายุ 46 - 60 ปี และอายุ 61 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.42 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	15.523	3	5.174	14.492	0.000***
ภายในกลุ่ม	115.323	323	0.357		
รวม	130.846	326			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอายุต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขความรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.43 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	\bar{X}	18 - 30 ปี	46 - 60 ปี	31 - 45 ปี	61 ปี ขึ้นไป
		3.56	3.63	3.88	4.40
18 - 30 ปี	3.56	-	0.07	0.31*	0.84*
46 - 60 ปี	3.63		-	0.25*	0.77*
31 - 45 ปี	3.88			-	0.53*
61 ปี ขึ้นไป	4.40				-

จากตารางที่ 4.43 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ โดยรวม ที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า พบว่าอายุ 61 ปี ขึ้นไป มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอายุ 18 - 30 ปี อายุ 46 - 60 ปี อายุ 31 - 45 ปี

อายุ 31 - 45 ปี มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอายุ 18 - 30 ปี อายุ 46 - 60 ปี

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.44 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม จำแนกตามอายุ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	39	4.35	0.62	มาก
31 - 45 ปี	140	4.37	0.49	มาก
46 - 60 ปี	123	4.32	0.53	มาก
61 ปี ขึ้นไป	25	4.63	0.52	มาก
รวม	327	4.37	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขคุณธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 18 - 30 ปี อายุ 31 - 45 ปี อายุ 46 - 60 ปี และอายุ 61 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.45 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.070	3	0.690	2.516	0.58
ภายในกลุ่ม	88.559	323	0.274		
รวม	90.629	326			

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอายุต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.46 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	82	3.90	0.39	มาก
มัธยมศึกษา/ปวช	151	3.86	0.39	มาก
อนุปริญญา/ปวส	22	4.03	0.44	มาก
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	72	4.03	0.41	มาก
รวม	327	3.92	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา/ปวช ระดับอนุปริญญา/ปวส และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.47 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.740	3	0.580	3.644	0.013**
ภายในกลุ่ม	51.420	323	0.159		
รวม	53.160	326			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.48 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	มัธยมศึกษา/ ประถมศึกษา		อนุปริญญา/ ปริญญาตรี	
		ปวช	ปวส	ปวส	หรือสูงกว่า
		3.86	3.90	4.03	4.03
มัธยมศึกษา/ปวช	3.86	-	0.04	0.17	0.17*
ประถมศึกษา	3.90		-	0.13	0.13*
อนุปริญญา/ปวส	4.03			-	0.00
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	4.03				-

จากตารางที่ 4.48 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ พบว่าระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าระดับมัธยมศึกษา/ปวช และมากกว่าประถมศึกษา

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.49 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	82	3.40	0.56	ปานกลาง
มัธยมศึกษา/ปวช	151	3.48	0.36	ปานกลาง
อนุปริญญา/ปวส	22	3.63	0.49	มาก
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	72	3.56	0.46	มาก
รวม	327	3.49	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความพอประมาณ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา/ปวช อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับอนุปริญญา/ปวส และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.50 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.646	3	0.549	2.701	0.046*
ภายในกลุ่ม	65.630	323	0.203		
รวม	67.276	326			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความพอประมาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.51 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{x}	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา/ ปวช	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	อนุปริญญา/ ปวส
		3.40	3.48	3.56	3.63
ประถมศึกษา	3.40	-	0.08	0.17*	0.24*
มัธยมศึกษา/ปวช	3.48		-	0.08	0.15
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	3.56			-	0.07
อนุปริญญา/ปวส	3.63				-

จากตารางที่ 4.51 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ พบว่าระดับอนุปริญญา/ปวส มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าระดับประถมศึกษา

ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าระดับประถมศึกษา

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.52 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	82	3.89	0.72	มาก
มัธยมศึกษา/ปวช	151	3.94	0.58	มาก
อนุปริญญา/ปวส	22	4.15	0.46	มาก
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	72	4.05	0.43	มาก
รวม	327	3.96	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความมีเหตุผล โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา/ปวช ระดับอนุปริญญา/ปวส และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.53 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.907	3	0.636	1.843	0.139
ภายในกลุ่ม	111.415	323	0.345		
รวม	113.322	326			

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความมีเหตุผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.54 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	82	4.01	0.48	มาก
มัธยมศึกษา/ปวช	151	3.92	0.44	มาก
อนุปริญญา/ปวส	22	3.89	0.65	มาก
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	72	4.11	0.48	มาก
รวม	327	3.98	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.54 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา/ปวช ระดับอนุปริญญา/ปวส และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.55 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.983	3	0.661	2.960	0.032*
ภายในกลุ่ม	72.129	323	0.223		
รวม	74.112	326			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.55 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.56 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{x}	อนุปริญญา/	มัธยมศึกษา/	ประถมศึกษา	ปริญญาตรี
		ปวส	ปวช		หรือสูงกว่า
		3.89	3.92	4.01	4.11
อนุปริญญา/ปวส	3.89	-	0.03	0.13	0.22
มัธยมศึกษา/ปวช	3.92		-	0.09	0.19*
ประถมศึกษา	4.01			-	0.09
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	4.11				-

จากตารางที่ 4.56 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ พบว่าระดับระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าระดับมัธยมศึกษา

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.57 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	82	3.78	0.58	มาก
มัธยมศึกษา/ปวช	151	3.66	0.65	มาก
อนุปริญญา/ปวส	22	4.11	0.58	มาก
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	72	3.96	0.61	มาก
รวม	327	3.79	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.57 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขความรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา/ปวช ระดับอนุปริญญา/ปวส และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.58 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	6.943	3	2.314	6.034	0.001***
ภายในกลุ่ม	123.902	323	0.384		
รวม	130.864	326			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.58 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.59 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	มัธยมศึกษา/	ประถมศึกษา	ปริญญาตรี	อนุปริญญา/
		ปวช		หรือสูงกว่า	ปวส
		3.66	3.78	3.96	4.11
มัธยมศึกษา/ปวช	3.66	-	0.12	0.30*	0.45*
ประถมศึกษา	3.78		-	0.18	0.34*
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	3.96			-	0.16
อนุปริญญา/ปวส	4.11				-

จากตารางที่ 4.59 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ พบว่าระดับอนุปริญญา/ปวส มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าระดับมัธยมศึกษา/ปวช และระดับประถมศึกษา

ปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าระดับมัธยมศึกษา/ปวช

ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.60 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	82	4.41	0.52	มาก
มัธยมศึกษา/ปวช	151	4.30	0.54	มาก
อนุปริญญา/ปวส	22	4.35	0.49	มาก
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	72	4.46	0.51	มาก
รวม	327	4.37	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.60 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขคุณธรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา/ปวช ระดับอนุปริญญา/ปวส และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.61 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.556	3	0.519	1.881	0.133
ภายในกลุ่ม	89.073	323	0.276		
รวม	90.629	326			

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.61 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.62 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร	109	3.85	0.43	มาก
รับจ้าง/ค้าขาย	161	3.96	0.38	มาก
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	45	4.03	0.32	มาก
นักเรียน/นักศึกษา	12	3.55	0.53	มาก
รวม	327	3.92	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.62 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่าอาชีพเกษตรกร อาชีพรับจ้าง/ค้าขาย อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพนักเรียน/นักศึกษา อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.63 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.839	3	0.946	6.075	0.000***
ภายในกลุ่ม	50.321	323	0.156		
รวม	53.160	326			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.63 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.64 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	\bar{X}	นักเรียน/ นักศึกษา	เกษตรกร	รับจ้าง/ ค้าขาย	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
		3.55	3.85	3.96	4.03
นักเรียน/นักศึกษา	3.55	-	0.31*	0.41*	0.48*
เกษตรกร	3.85		-	0.10*	0.17*
รับจ้าง/ค้าขาย	3.96			-	0.07
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.03				-

จากตารางที่ 4.64 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่ พบว่าอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และมากกว่าอาชีพเกษตรกร

อาชีพรับจ้าง/ค้าขาย มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และมากกว่าอาชีพเกษตรกร

อาชีพเกษตรกร มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.65 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกรกรม	109	3.47	0.55	ปานกลาง
รับจ้าง/ค้าขาย	161	3.51	0.37	มาก
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	45	3.56	0.43	มาก
นักเรียน/นักศึกษา	12	3.08	0.45	ปานกลาง
รวม	327	3.49	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.65 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความพอประมาณ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่าอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย และอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อยู่ในระดับมาก ส่วนอาชีพเกษตรกรและอาชีพนักเรียน/นักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.66 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.303	3	0.768	3.815	0.010**
ภายในกลุ่ม	64.973	323	0.201		
รวม	67.276	326			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.66 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความพอประมาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.67 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	\bar{X}	นักเรียน/ นักศึกษา	เกษตรกร	รับจ้าง/ ค้าขาย	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
		3.08	3.47	3.51	3.56
นักเรียน/นักศึกษา	3.08	-	0.39*	0.42*	0.48*
เกษตรกร	3.47		-	0.04	0.09
รับจ้าง/ค้าขาย	3.51			-	0.06
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.56				-

จากตารางที่ 4.67 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่ พบว่าอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา

อาชีพรับจ้าง/ค้าขาย มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา

อาชีพเกษตรกร มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.68 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร	109	3.78	0.66	มาก
รับจ้าง/ค้าขาย	161	4.10	0.55	มาก
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	45	4.00	0.40	มาก
นักเรียน/นักศึกษา	12	3.69	0.51	มาก
รวม	327	3.96	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.68 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความมีเหตุผล โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่าอาชีพเกษตรกร อาชีพรับจ้าง/ค้าขาย อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพนักเรียน/นักศึกษา อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.69 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	7.252	3	2.417	7.361	0.000***
ภายในกลุ่ม	106.070	323	0.328		
รวม	113.322	326			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.69 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความมีเหตุผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.70 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	\bar{X}	นักเรียน/ นักศึกษา	เกษตรกร	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง/ ค้าขาย
		3.69	3.78	4.00	4.10
นักเรียน/นักศึกษา	3.69	-	0.09	0.30	0.40*
เกษตรกร	3.78		-	0.21*	0.31*
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.00			-	0.10
รับจ้าง/ค้าขาย	4.10				-

จากตารางที่ 4.70 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่ พบว่าอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และอาชีพเกษตรกร

อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอาชีพเกษตรกร

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.71 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความการมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร	109	3.94	0.50	มาก
รับจ้าง/ค้าขาย	161	3.99	0.47	มาก
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	45	4.13	0.43	มาก
นักเรียน/นักศึกษา	12	3.72	0.49	มาก
รวม	327	3.98	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.71 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความมีเหตุผลโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่าอาชีพเกษตรกร อาชีพรับจ้าง/ค้าขาย อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพนักเรียน/นักศึกษา อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.72 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.969	3	0.656	2.939	0.033*
ภายในกลุ่ม	72.143	323	0.223		
รวม	47.112	326			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.72 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.73 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/ นักศึกษา	เกษตรกร	รับจ้าง/ ค้าขาย	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
		3.72	3.94	3.99	4.12
นักเรียน/นักศึกษา	3.72	-	0.22	0.26	0.41*
เกษตรกร	3.94		-	0.04	0.19*
รับจ้าง/ค้าขาย	3.99			-	0.14
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.12				-

จากตารางที่ 4.73 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่ อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และอาชีพเกษตรกร

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.74 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร	109	3.79	0.64	มาก
รับจ้าง/ค้าขาย	161	3.76	0.65	มาก
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	45	3.96	0.45	มาก
นักเรียน/นักศึกษา	12	3.48	0.86	ปานกลาง
รวม	327	3.79	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.74 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขความรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่าอาชีพเกษตรกร อาชีพรับจ้าง/ค้าขาย อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อยู่ในระดับมาก ส่วนอาชีพนักเรียน/นักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.75 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.538	3	0.846	2.130	0.96
ภายในกลุ่ม	128.308	323	0.397		
รวม	130.846	326			

จากตารางที่ 4.75 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขความรู้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.76 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เกษตรกร	109	4.29	0.47	มาก
รับจ้าง/ค้าขาย	161	4.43	0.54	มาก
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	45	4.49	0.40	มาก
นักเรียน/นักศึกษา	12	3.77	0.73	มาก
รวม	327	4.37	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.76 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขความรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่าอาชีพเกษตรกร อาชีพรับจ้าง/ค้าขาย อาชีพอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพนักเรียน/นักศึกษายู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.77 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	6.351	3	2.117	8.113	0.000***
ภายในกลุ่ม	84.278	323	0.261		
รวม	90.629	326			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.77 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขคุณธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.78 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	\bar{X}	นักเรียน/ นักศึกษา	เกษตรกร	รับจ้าง/ ค้าขาย	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
		3.77	4.29	4.43	4.49
นักเรียน/นักศึกษา	3.77	-	0.52*	0.66*	0.73*
เกษตรกร	4.29		-	0.14*	0.20*
รับจ้าง/ค้าขาย	4.43			-	0.06
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.49				-

จากตารางที่ 4.78 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่ อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และ อาชีพเกษตรกร

อาชีพรับจ้าง มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษาและอาชีพเกษตรกร

อาชีพเกษตรกร มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.79 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามรายได้

รายได้	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 6,000 บาท	59	3.99	0.47	มาก
6,000 - 9,000 บาท	109	3.75	0.43	มาก
9,001 - 15,000 บาท	100	3.99	0.35	มาก
15,001 บาท ขึ้นไป	59	4.03	0.25	มาก
รวม	327	3.92	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.79 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่ารายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท รายได้ 6,000 - 9,000 บาท รายได้ 9,001 - 15,000 บาท และรายได้ 15,001 บาท ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.80 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	4.784	3	1.595	10.646	0.000***
ภายในกลุ่ม	48.377	323	0.150		
รวม	53.160	326			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.80 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.81 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้	\bar{x}	6,000 -	ต่ำกว่า	9,001 -	15,001
		9,000 บาท	6,000 บาท	15,000 บาท	บาทขึ้นไป
		3.75	3.98	3.99	4.03
6,000 - 9,000 บาท	3.75	-	0.24*	0.24*	0.29*
ต่ำกว่า 6,000 บาท	3.98		--	0.01	0.05
9,001 - 15,000 บาท	3.99			-	0.04
15,001 บาทขึ้นไป	4.03				-

จากตารางที่ 4.81 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีรายได้ต่างกันเป็นรายคู่ พบว่ารายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ 6,000 - 9,000 บาท

รายได้ 9,001 - 15,000 บาท มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ 6,000 - 9,000 บาท

รายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ 6,000 - 9,000 บาท

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.82 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ จำแนกตามรายได้

รายได้	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 6,000 บาท	59	3.31	0.39	ปานกลาง
6,000 - 9,000 บาท	109	3.35	0.46	ปานกลาง
9,001 - 15,000 บาท	100	3.66	0.42	มาก
15,001 บาท ขึ้นไป	59	3.63	0.42	มาก
รวม	327	3.49	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.82 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความพอประมาณ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่ารายได้ รายได้ 9,001 - 15,000 บาท และรายได้ 15,001 บาท ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ส่วนรายได้ ต่ำกว่า 6,000 บาท และรายได้ 6,000 - 9,000 บาท อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.83 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	7.916	3	2.639	14.358	0.000***
ภายในกลุ่ม	59.360	323	0.184		
รวม	67.276	326			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.83 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความพอประมาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.84 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้	\bar{x}	ต่ำกว่า	6,000 -	15,001 บาท	9,001 -
		6,000 บาท	9,000 บาท	ขึ้นไป	15,000 บาท
		3.31	3.35	3.62	3.66
ต่ำกว่า 6,000 บาท	3.31	-	0.04	0.32*	0.35*
6,000 - 9,000 บาท	3.35		-	0.28*	0.30*
15,001 บาท ขึ้นไป	3.62			-	0.03
9,001 - 15,000 บาท	3.66				-

จากตารางที่ 4.84 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความพอประมาณ ที่มีรายได้ต่างกันเป็นรายคู่ พบว่ารายได้ 9,001 - 15,000 บาท มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท และรายได้ 6,000 - 9,000 บาท

15,001 บาท ขึ้นไป มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท และรายได้ 6,000 - 9,000 บาท ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.85 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล จำแนกตามรายได้

รายได้	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 6,000 บาท	59	4.31	0.58	มาก
6,000 - 9,000 บาท	109	3.60	0.62	มาก
9,001 - 15,000 บาท	100	4.08	0.50	มาก
15,001 บาท ขึ้นไป	59	4.09	0.24	มาก
รวม	327	3.96	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.85 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความมีเหตุผล โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่ารายได้ รายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท รายได้ 6,000 - 9,000 บาท รายได้ 9,001 - 15,000 บาท และรายได้ 15,001 บาท ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.86 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	23.440	3	7.813	28.078	0.000***
ภายในกลุ่ม	89.882	323	0.278		
รวม	113.322	326			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.86 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านความมีเหตุผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.87 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้	\bar{X}	6,000 -	9,001 -	15,001 บาท	ต่ำกว่า
		9,000 บาท	15,000 บาท	ขึ้นไป	6,000 บาท
		3.60	4.08	4.09	4.30
6,000 - 9,000 บาท	3.60	-	0.48*	0.49*	0.70*
9,001 - 15,000 บาท	4.08		-	0.01	0.22*
15,001 บาท ขึ้นไป	4.09			-	0.21*
ต่ำกว่า 6,000 บาท	4.30				-

จากตารางที่ 4.87 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความมีเหตุผล ที่มีรายได้ต่างกันเป็นรายคู่ พบว่ารายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ 6,000 - 9,000 บาท รายได้ 9,000 - 15,000 บาท และรายได้ 15,001 บาท ขึ้นไป

15,001 บาท ขึ้นไป มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ 6,000 - 9,000 บาท

รายได้ 9,000 - 15,000 บาท มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ 6,000 - 9,000 บาท

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.88 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกตามรายได้

รายได้	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 6,000 บาท	59	4.23	0.48	มาก
6,000 - 9,000 บาท	109	3.83	0.50	มาก
9,001 - 15,000 บาท	100	3.96	0.41	มาก
15,001 บาท ขึ้นไป	59	4.05	0.42	มาก
รวม	327	3.98	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.88 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่ารายได้ รายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท รายได้ 6,000 - 9,000 บาท รายได้ 9,001 - 15,000 บาท และรายได้ 15,001 บาท ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.89 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	6.387	3	2.129	10.153	0.000***
ภายในกลุ่ม	67.725	323	0.210		
รวม	74.112	326			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.89 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.90 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้	\bar{x}	6,000 -	9,001 -	15,001 บาท	ต่ำกว่า
		9,000 บาท	15,000 บาท	ขึ้นไป	6,000 บาท
		3.83	3.96	4.05	4.23
6,000 - 9,000 บาท	3.83	-	0.13*	0.22*	0.40*
9,001 - 15,000 บาท	3.96		-	0.08	0.26*
15,001 บาท ขึ้นไป	4.05			-	0.18*
ต่ำกว่า 6,000 บาท	4.23				-

จากตารางที่ 4.90 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่มีรายได้ต่างกันเป็นรายคู่ พบว่ารายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ 6,000 - 9,000 บาท รายได้ 9,000 - 15,000 บาท และรายได้ 15,001 บาท ขึ้นไป

15,001 บาท ขึ้นไป มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ 6,000 - 9,000 บาท

รายได้ 9,000 - 15,000 บาท มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ 6,000 - 9,000 บาท

ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.91 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ จำแนกตามรายได้

รายได้	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 6,000 บาท	59	3.65	0.87	มาก
6,000 - 9,000 บาท	109	3.69	0.69	มาก
9,001 - 15,000 บาท	100	3.91	0.46	มาก
15,001 บาท ขึ้นไป	59	3.89	0.41	มาก
รวม	327	3.79	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.91 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขความรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่ารายได้ รายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท รายได้ 6,000 - 9,000 บาท รายได้ 9,001 - 15,000 บาท และรายได้ 15,001 บาท ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.92 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	4.100	3	1.365	3.483	0.016***
ภายในกลุ่ม	126.746	323	0.392		
รวม	130.846	326			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 01

จากตารางที่ 4.92 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.93 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้	\bar{X}	ต่ำกว่า	6,000 -	15,001 บาท	9,001 -
		6,000	9,000 บาท	ขึ้นไป	15,000 บาท
		3.65	3.69	3.89	3.91
ต่ำกว่า 6,000 บาท	3.83	-	0.38	0.24*	0.25*
6,000 - 9,000 บาท	3.96		-	0.20*	0.21*
15,001 บาท ขึ้นไป	4.05			-	0.02
9,001 - 15,000 บาท	4.23				-

จากตารางที่ 4.93 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขความรู้ ที่มีรายได้ต่างกันเป็นรายคู่พบว่ารายได้ 9,000 - 15,000 บาท มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท และรายได้ 6,000 - 9,000 บาท

15,001 บาท ขึ้นไป มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท และรายได้ 6,000 - 9,000 บาท

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.94 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม จำแนกตามรายได้

รายได้	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 6,000 บาท	59	4.45	0.63	มาก
6,000 - 9,000 บาท	109	4.26	0.48	มาก
9,001 - 15,000 บาท	100	4.35	0.55	มาก
15,001 บาท ขึ้นไป	59	4.51	0.41	มากที่สุด
รวม	327	4.37	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.94 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขคุณธรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่ารายได้ ต่ำกว่า 6,000 บาท รายได้ 6,000 - 9,000 บาท และรายได้ 9,001 - 15,000 บาท อยู่ในระดับมาก ส่วนรายได้ 15,001 บาท ขึ้นไป อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.95 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.754	3	0.918	3.374	0.019**
ภายในกลุ่ม	87.875	323	0.272		
รวม	90.629	326			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.95 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขคุณธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.96 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้	\bar{X}	6,000 -	9,001 -	ต่ำกว่า	15,001
		9,000 บาท	15,000 บาท	6,000 บาท	บาท ขึ้นไป
		4.26	4.35	4.45	4.51
6,000 - 9,000 บาท	4.26	-	0.86	0.19*	0.24*
9,001 - 15,000 บาท	4.35		-	0.10	0.16
ต่ำกว่า 6,000 บาท	4.45			-	0.05
15,001 บาท ขึ้นไป	4.51				-

จากตารางที่ 4.96 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่มีรายได้ต่างกันเป็นรายคู่ พบว่ารายได้ 15,001 บาท ขึ้นไป มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ 6,000 - 9,000 บาท

รายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ 6,000 - 9,000 บาท

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4.97 แสดงค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ลำดับที่	ปัญหา	ความถี่
ด้านความพอประมาณ		
1.	มีความฟุ้งเฟ้อ ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย และซื้อสิ่งของที่ไม่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต กู้หนี้ยืมสิน และไม่เก็บออมเงินไว้ใช้ยามที่จำเป็น	36
รวม		36
ด้านการมีเหตุผล		
1.	ไม่ได้ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอย่างรอบคอบ ใช้จ่ายเงินอย่างไม่คุ้มค่าต่อความจำเป็น ไม่มีความคิดรอบคอบก่อนลงมือกระทำการต่าง ๆ ไม่คำนึงถึงผลได้ผลเสียในการกระทำของตนเอง	34
รวม		34
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี		
1.	ไม่สามารถยอมรับความเปลี่ยนแปลงที่ไปในทางที่ไม่ดี ไม่ได้ตั้งสอนให้บุตรหลานรู้จักเอาตัวรอดจากปัญหาต่าง ๆ หรือการรับข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันที่มีสื่อต่าง ๆ มากมาย	31
รวม		31
ด้านเงื่อนไขความรู้		
1.	ไม่มีการหาความรู้เพิ่มเติม หรือการปรับปรุงพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ไม่เรียนรู้หรือนำความรู้มาปรับใช้กับชีวิตประจำวัน ไม่สามารถใช้เครื่องมือที่มีความทันสมัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	30
รวม		30

ตารางที่ 4.97 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหา	ความถี่
	ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	
1.	การเข้าวัดฟังธรรมลดน้อยลงเนื่องจากภารกิจการทำงาน หรือวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยม ไม่ได้อบรมคุณธรรมจริยธรรมให้เยาวชนรุ่นหลัง คนมีความรับผิดชอบต่อสังคมน้อยลง ขาดคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบต่อครอบครัว	20
	รวม	20

จากตารางที่ 4.97 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้เสนอปัญหาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากที่สุด คือด้านความพอประมาณ ได้แก่ ความพึงพอใจ ใช้จ่ายอย่างพุ่มเพี้ยง และซื้อสิ่งของที่ไม่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต มีการกู้หนี้ยืมสินเป็นจำนวนมากและไม่เก็บออมเงินไว้ใช้ในยามจำเป็น รองลงมาคือ ด้านความมีเหตุผล ได้แก่ ไม่ได้ใช้เหตุผลในการแก้ไขปัญหาอย่างรอบคอบ ใช้จ่ายเงินอย่างไม่คุ้มค่างับความจำเป็น ไม่คิดรอบคอบก่อนลงมือกระทำการต่าง ๆ และไม่คำนึงต่อผลได้ผลเสียในการกระทำของตนเอง น้อยที่สุดคือด้านเงื่อนไขคุณธรรม ได้แก่ การเข้าวัดฟังธรรมน้อยลงเนื่องจากภารกิจการทำงานหรือวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยม ไม่ได้อบรมคุณธรรม จริยธรรมให้กับเยาวชนรุ่นหลัง คนมีความรับผิดชอบต่อสังคมน้อยลง ขาดคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบต่อครอบครัว

ตารางที่ 4.98 แสดงค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาคำนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ลำดับที่	แนวทางแก้ไขปัญหา	ความถี่
ด้านความพอประมาณ		
1.	ลดความฟุ้งเฟ้อใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นหรือใช้จ่ายอย่างเหมาะสมกับฐานะ จัดทำบัญชีครัวเรือน เก็บออมเงินส่วนหนึ่งไว้ใช้ยามจำเป็น และปลูกฝังให้บุตรหลานรู้จักการเก็บออม	36
รวม		36
ด้านการมีเหตุผล		
1.	พยายามใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอยู่เสมอ คิดไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนลงมือกระทำการใด ๆ ใช้จ่ายเงินอย่างคุ้มค่าความจำเป็น คำนึงถึงผลได้ผลเสียในการกระทำของตนเอง	34
รวม		34
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี		
1.	ยอมรับความเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้ ฝึกศึกษาธรรมชาติใช้หลักธรรมในการดำเนินชีวิต ให้ความอบอุ่นกับครอบครัว สั่งสอนให้บุตรหลานรู้จักเอาตัวรอดจากปัญหาต่าง ๆ หรือการรับข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันที่มีสื่อต่าง ๆ มากมาย	31
รวม		31
ด้านเงื่อนไขความรู้		
1.	พยายามหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ปรับปรุงพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น นำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้กับชีวิตประจำวัน	30
รวม		30
ด้านเงื่อนไขคุณธรรม		
1.	หมั่นเข้าวัดฟังธรรม ช่วยเหลือสังคมและส่วนรวม มีความเป็นธรรมไม่ลำเอียงหาวิธีอบรมคุณธรรมจริยธรรมให้เยาวชนรุ่นหลัง สร้างคุณธรรม ประจำใจ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีรับผิดชอบต่อสังคมและครอบครัว	20
รวม		20

จากตารางที่ 4.98 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัด นครศรีธรรมราช ได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ ดำเนินชีวิตมากที่สุด คือด้านความพอประมาณ ได้แก่ ลดความฟุ้งเฟ้อใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นหรือใช้จ่าย อย่างเหมาะสมกับฐานะ จัดทำบัญชีครัวเรือน เก็บออมเงินส่วนหนึ่งไว้ใช้จ่ายจำเป็น และปลูกฝังให้ บุตรหลานรู้จักการเก็บออม รองลงมาคือด้านความมีเหตุผล ได้แก่ พยายามใช้เหตุผลในการแก้ ปัญหาอยู่เสมอ คิดไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนลงมือกระทำการใด ๆ ใช้จ่ายเงินอย่างคุ้มค่าความ จำเป็น ดำเนินถึงผล ได้ผลเสียในการกระทำของตนเองน้อยที่สุดคือด้านเงื่อนไขคุณธรรม ได้แก่ หมั่น เข้าวัดฟังธรรม ช่วยเหลือสังคมและส่วนรวม มีความเป็นธรรมไม่ลำเอียง หาวีรยบมคุณธรรมจริย ธรรมให้เยาวชนรุ่นหลัง สร้างคุณธรรม ประจำใจ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีรับผิดชอบต่อสังคมและ ครอบครัว

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ หงส์ อำเภอพรมหคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช” นั้น ผู้วิจัยขอเสนอ วัตถุประสงค์ของการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรมหคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรมหคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรมหคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประชากร คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ ในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรมหคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 2,021 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ ในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรมหคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช จากข้อมูลพื้นฐานเทศบาลตำบลทอนหงส์ ประจำปี 2558 ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (สงศรี ชมภูวงศ์, 2554, หน้า 113) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน .05 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 327 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างโดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม แบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะคำถามแบบมีคำตอบให้เลือกตอบ (Check list) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t - test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) (F - test) และเมื่อพบว่าค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบความแตกต่าง ค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least Significant Difference)

5.1 สรุปผล

การวิจัยเรื่อง “การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ หงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช” ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

- 1) จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีเพศชาย จำนวนทั้งสิ้น 171 คน คิดเป็นร้อยละ 52.30 มีเพศหญิง จำนวนทั้งสิ้น 156 คน คิดเป็นร้อยละ 47.70 ตามลำดับ
- 2) จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ 31 - 45 ปี จำนวนทั้งสิ้น 140 คน คิดเป็นร้อยละ 42.80 มีอายุ 46 - 60 ปี จำนวนทั้งสิ้น 123 คน คิดเป็นร้อยละ 37.60 มีอายุ 18 - 30 ปี จำนวนทั้งสิ้น 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 และมีอายุ 61 ปี ขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.60 ตามลำดับ
- 3) จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช จำนวนทั้งสิ้น 151 คน คิดเป็นร้อยละ 46.20 มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 82 คน คิดเป็นร้อยละ 25.10 มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวนทั้งสิ้น 72 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 และมีระดับการศึกษานอกระบบ/ปวส จำนวนทั้งสิ้น 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70 ตามลำดับ
- 4) จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย จำนวนทั้งสิ้น 161 คน คิดเป็นร้อยละ 49.20 มีอาชีพเกษตรกร จำนวนทั้งสิ้น 109 คน คิด

เป็นร้อยละ 33.30 มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวนทั้งสิ้น 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 และมีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70 ตามลำดับ

5) จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือน 6,000 - 9,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 109 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 มีรายได้ต่อเดือน 9,001 - 15,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 100 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 และมีรายได้ต่อเดือนเท่ากันคือ รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 6,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 59 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 และมีรายได้ต่อเดือน 15,000 บาท ขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 59 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ตามลำดับ

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ส่วนด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ พบว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน เพศชายและเพศหญิง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย เพศชาย พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ เพศหญิง พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความมีเหตุผล ส่วนด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรี-

กรรมราช จำแนกตามอายุ พบว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัด นครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อายุ 18 - 30 ปี อายุ 31 - 45 ปี อายุ 46 - 60 ปี และอายุ 61 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย อายุ 18 - 30 ปี พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความมีเหตุผล ส่วนด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อายุ 31 - 45 ปี พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความมีเหตุผล ส่วนด้าน ความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

3) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ ดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรี- ธรรมราช จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดย รวมทั้ง 5 ด้าน ระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา ระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. ระดับการ ศึกษา ระดับอนุปริญญา/ปวส. และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย ระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ย มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนด้านความพอประมาณมีค่า เฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ระดับ การศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้าน ความมีเหตุผล ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วน ด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

4) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ ดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรี- ธรรมราช จำแนกตามอาชีพ พบว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัด นครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อาชีพเกษตรกรรม อาชีพรับจ้าง/ค้าขาย อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพนักเรียน/นักศึกษา อยู่ ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย อาชีพเกษตรกรรม พบว่า ด้าน เงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อาชีพรับจ้าง/ค้าขาย พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความมีเหตุผล ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อาชีพรับ

ราชการ/รัฐวิสาหกิจ พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อาชีพนักเรียน/นักศึกษา พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

5) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน รายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท, รายได้ 6,000 - 9,000 บาท, รายได้ 9,000 - 15,000 บาท และรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย รายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความมีเหตุผล ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ รายได้ 6,000 - 9,000 บาท พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ รายได้ 9,000 - 15,000 บาท พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความมีเหตุผล ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ รายได้ 15,001 บาท ขึ้นไป พบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความมีเหตุผล ส่วนด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

5.1.4 ผลการเปรียบเทียบการนำการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน ดังนี้

1) ผลการเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศต่างกัน พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ผลการเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอายุต่างกัน พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่

มีอายุต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3) ผลการเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิต ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับ การศึกษา ต่างกัน พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรี- ธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4) ผลการเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิต ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพ ต่างกัน พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ มีอาชีพต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

5) ผลการเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิต ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ ต่างกัน พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ มีรายได้ต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

5.1.5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหการนำหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา ดังนี้

1) ด้านความพร้อมประมาณ ได้แก่ มีความฟุ้งเฟ้อ ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย และซื้อสิ่งของที่ไม่ จำเป็นต่อการดำรงชีวิต กู้หนี้ยืมสิน และไม่เก็บออมเงินไว้ใช้ยามที่จำเป็น

2) ด้านการมีเหตุผล ได้แก่ ไม่ได้ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอย่างรอบคอบ ใช้จ่ายเงินอย่าง ไม่คุ้มค่าต่อความจำเป็น ไม่มีความคิดรอบคอบก่อนลงมือกระทำการต่าง ๆ ไม่คำนึงถึงผลได้ผลเสีย ในการกระทำของตนเอง

3) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ได้แก่ ไม่สามารถยอมรับความเปลี่ยนแปลงที่ไปในทางที่ไม่ดี ไม่ได้สั่งสอนให้บุตรหลานรู้จักเอาตัวรอดจากปัญหาต่าง ๆ หรือการรับข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันที่มี สื่อต่าง ๆ มากมาย

4) ด้านเงื่อนไขความรู้ ได้แก่ ไม่มีการหาความรู้เพิ่มเติม หรือการปรับปรุงพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ไม่เรียนรู้หรือนำความรู้มาปรับใช้กับชีวิตประจำวัน ไม่สามารถใช้เครื่องมือที่มีความทันสมัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสมหน่วยงานภายนอก ทำงานผิดพลาดเนื่องจากขาดสติปัญญา ทำก่อนคิด ขาดความละเอียดรอบคอบผู้ปฏิบัติงานไม่สามารถใช้เครื่องมือที่มีความทันสมัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

5) ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ได้แก่ การเข้าวัดฟังธรรมลดน้อยลงเนื่องจากภารกิจการทำงาน หรือวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยม ไม่ได้อบรมคุณธรรมจริยธรรมให้เยาวชนรุ่นหลัง คนมีความรับผิดชอบต่องานน้อยลง ขาดคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบต่อครอบครัว

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาดังนี้

1) ด้านความพอประมาณ ได้แก่ ลดความฟุ้งเฟ้อใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นหรือใช้จ่ายอย่างเหมาะสมกับฐานะ จัดทำบัญชีครัวเรือน เก็บออมเงินส่วนหนึ่งไว้ใช้ยามจำเป็น และปลูกฝังให้บุตรหลานรู้จักการเก็บออม

2) ด้านการมีเหตุผล ได้แก่ พยายามใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอยู่เสมอ คิดไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนลงมือกระทำการใด ๆ ใช้จ่ายเงินอย่างคุ้มค่าความจำเป็น คำนึงถึงผลได้ผลเสียในการกระทำของตนเอง

3) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ได้แก่ อบรมรับความเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้ฝึกศึกษาธรรมมะ ใช้หลักธรรมในการดำเนินชีวิต ให้ความอบอุ่นกับครอบครัว สั่งสอนให้บุตรหลานรู้จักเอาตัวรอดจากปัญหาต่าง ๆ หรือการรับข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันที่มีสื่อต่าง ๆ มากมาย

4) ด้านเงื่อนไขความรู้ ได้แก่ พยายามหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ปรับปรุงพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น นำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้กับชีวิตประจำวัน

5) ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ได้แก่ หมั่นเข้าวัดฟังธรรม ช่วยเหลือสังคมและส่วนรวม มีความเป็นธรรมไม่ลำเอียง หาวิธีอบรมคุณธรรมจริยธรรมให้เยาวชนรุ่นหลัง สร้างคุณธรรม ประจําใจ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีรับผิดชอบต่องานและครอบครัว

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัย มาอธิบายเชื่อมโยงกับทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

5.2.1 ผลการศึกษาวิเคราะห์การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

ผลการศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ซึ่งจะอภิปรายเป็นรายด้านดังต่อไปนี้

ด้านความพอประมาณ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับปานกลาง อภิปรายผลได้ว่า กระแสโลกาภิวัตน์การสื่อสารที่ไม่มีข้อจำกัด ในรูปแบบต่าง ๆ ได้เข้าถึงทุกครัวเรือนทำให้มีการฟุ้งเฟ้ออยากมีอยากได้เหมือนคนอื่น ส่งผลให้เกิดหนี้สิน ค่าใช้จ่ายที่เกินตัว ดังนั้นควรมีหน่วยงานในพื้นที่ช่วยขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงให้มากขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วริมน พอลเส็ด ได้ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง:ศึกษาเฉพาะกรณี เทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า ระดับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 5 ที่ว่าท่านไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นสาเหตุที่ทำให้ตนเองและผู้อื่นต้องเดือดร้อน มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมากที่สุดอภิปรายผลได้ว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ ได้กระทำการต่าง โดยการใช้สติในการตัดสินใจและควบคุมตนเองในการกระทำการต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสง่า พลสงคราม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบเศรษฐศาสตร์เชิงพุทธกับเศรษฐกิจพอเพียงในสังคมไทย” ผลการวิจัยพบว่า เศรษฐศาสตร์เชิงพุทธมิได้เริ่มจากสมมติฐานทางเศรษฐศาสตร์ แต่เป็นการนำหลักคำสอนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมะ ในฐานะเป็นปทัสสถาน ให้เกิดดุลยภาพระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ มนุษย์กับ สังคมและกายกับจิตตามหลักปฏิบัติสัมมาอาชีวะ โดยใช้สติควบคุมและกำหนดเป้าหมายของกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้ดำเนินไปสู่การมีคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 6 ที่ว่าจัดทำบัญชีวางแผนการออมเงิน มีค่าแปลผล อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ ได้มีการวางแผนในการออมเงินอยู่ในระดับปานกลาง ควรส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือนให้มากขึ้น และปลูกฝังนิสัยการออม การวางแผนการใช้จ่ายเงินให้กับสมาชิกในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดิ์ชัย คำชู ได้ทำการศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กร : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง พบว่า เจ้าหน้าที่และเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

บ้านบึง ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงว่า เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตโดยคำนึงถึงความพอประมาณ พอมี พอกิน พอใช้ เป็นแนวคิดพึ่งตนเอง ไม่ประมาท รู้จักเก็บออม ไม่ฟุ่มเฟือย ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการวางแผน ใช้ความรู้คู่คุณธรรม ซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งตรงกับลักษณะการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

ด้านความมีเหตุผล พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่า จากปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันทำให้ประชาชนค้นหาคำชี้นำที่มั่นคง และคิดทำอะไรโดยใช้เหตุผลมากขึ้น เพราะหากไม่ทำเช่นนั้นครอบครัวจะอยู่รอดได้ยาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการนำแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่าคิดรอบคอบก่อนลงมือกระทำสิ่งต่าง ๆ มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ มีความคิดรอบคอบก่อนลงมือกระทำสิ่งต่าง ๆ อาจเกิดจากประชาชนมีความรู้มากขึ้น มีการฝึกอบรม สัมมนาต่าง ๆ มากขึ้น จากหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รุ่งศักดิ์ วิลามาศ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตจังหวัดเชียงราย : กรณีศึกษา อำเภอแม่สาย พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม พบว่า ปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตำแหน่งทางสังคม เจตคติ การศึกษา และการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ส่วนปัจจัยภายนอกที่สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐ การสนับสนุนของรัฐ และผู้นำชุมชน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่ายอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละคนได้ มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ ไม่มีความคิดริษยา เบียดเบียนผู้อื่น ยอมรับความเป็นจริงของความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ คิดว่าบุคคลส่วนใหญ่มีการเข้าวัด ฟังธรรมกันจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศักดิ์ชัย คำชู ได้ทำการศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กร : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ได้อธิบายว่า เจ้าหน้าที่และเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงว่า เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตโดยคำนึงถึงความพอประมาณ พอมี พอกิน พอใช้ เป็นแนวคิดพึ่งตนเอง ไม่ประมาท รู้จักเก็บออม ไม่ฟุ่มเฟือย ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการวางแผน ใช้ความรู้คู่คุณธรรม ซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น

ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดี พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่าประชาชนมีการเตรียมตัวให้พร้อมับผลกระทบและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จากสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีความผันผวน และผลผลิตทางการเกษตรที่ตกต่ำ ทำให้ประชาชนมีภูมิคุ้มกันที่ดีขึ้น เพื่อรับมือกับความเปลี่ยนแปลงให้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรฉัตร พอลเลิศ ได้ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง:ศึกษาเฉพาะกรณี เทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า ระดับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่ามีความประนีประนอม หยัดหยุ่นให้กับคนในครอบครัวและสังคม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ มีความเมตตาธรรมเป็นหลัก อาจจะได้แง่คิดจากสื่อที่เป็นการสะท้อนสังคมและสถาบันครอบครัว และการเข้าวัด ฟังธรรมของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พระมหาสง่า พลสงคราม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบเศรษฐศาสตร์เชิงพุทธกับเศรษฐกิจพอเพียงในสังคมไทย” พบว่าเศรษฐศาสตร์เชิงพุทธมิได้เริ่มจากสมมติฐานทางเศรษฐศาสตร์ แต่เป็นการนำหลักคำสอนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมะ ในฐานะเป็นปทัสสถาน ให้เกิดดุลยภาพระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ มนุษย์กับ สังคมและกายกับจิตตามหลักปฏิบัติสัมมาอาชีวะ โดยใช้สติควบคุมและกำหนดเป้าหมายของกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้ดำเนิน ไปสู่การมีคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่าสามารถหาทางรับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลวที่อาจเกิดความเปลี่ยนแปลงได้ มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ สามารถหาทางรับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลวที่อาจเกิดความเปลี่ยนแปลงได้ เพราะมีการนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศักดิ์ชัย คำชู ได้ทำการศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กร : กรณีศึกษา ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ได้อธิบายว่า เจ้าหน้าที่และเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงว่าเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตโดยคำนึงถึงความพอประมาณ พอมี พอกิน พอใช้ เป็นแนวคิดพึ่งตนเอง ไม่ประมาท รู้จักเก็บออม ไม่ฟุ่มเฟือย ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการวางแผน ใช้ความรู้คู่คุณธรรม ซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น

ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดี พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่าประชาชนมีการเตรียมตัวให้พร้อมทั้งผลกระทบและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จากสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีความผันผวน และผลผลิตทางการเกษตรที่ตกต่ำ ทำให้ประชาชนมีภูมิคุ้มกันที่ดีขึ้น เพื่อรับมือกับความเปลี่ยนแปลงให้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วริมน พอลเส็ด ได้ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง:ศึกษาเฉพาะกรณี เทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า ระดับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่ามีความประนีประนอม หยัดหยุ่นให้กับคนในครอบครัวและสังคม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ มีความเมตตาธรรมเป็นหลัก อาจจะได้แง่คิดจากสื่อที่เป็นการสะท้อนสังคมและสถาบันครอบครัว และการเข้าวัด ฟังธรรมของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พระมหาสง่า พลสงคราม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบเศรษฐศาสตร์เชิงพุทธกับเศรษฐกิจพอเพียงในสังคมไทย” พบว่าเศรษฐศาสตร์เชิงพุทธมิได้เริ่มจากสมมติฐานทางเศรษฐศาสตร์ แต่เป็นการนำหลักคำสอนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมะ ในฐานะเป็นปทัสสถาน ให้เกิดดุลยภาพระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ มนุษย์กับ สังคมและกายกับจิตตามหลักปฏิบัติสัมมาอาชีวะ โดยใช้สติควบคุมและกำหนดเป้าหมายของกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้ดำเนินไปสู่การมีคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่าสามารถหาทางรับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลวที่อาจเกิดความเปลี่ยนแปลงได้ มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ สามารถหาทางรับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลวที่อาจเกิดความเปลี่ยนแปลงได้ เพราะมีการนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศักดิ์ชัย คำชู ได้ทำการศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กร:กรณี ศึกษา ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ได้อธิบายว่า เจ้าหน้าที่และเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงว่าเป็นแนวทางการดำเนินชีวิต โดยคำนึงถึงความพอประมาณ พอมี พอกิน พอใช้ เป็นแนวคิดพึ่งตนเอง ไม่ประมาท รู้จักเก็บออม ไม่ฟุ้งเฟ้อ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการวางแผน ใช้ความรู้คู่คุณธรรม ซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น

ด้านเงื่อนไขความรู้ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่าประชาชนมีความรู้ ความสามารถให้คำแนะนำกับผู้อื่น ได้ นำความรู้มาประยุกต์ใช้กับชีวิต โดยหาความรู้ข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ และหน่วยงานต่าง ๆ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าถึงประชาชน ได้มากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการนำแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านเงื่อนไขความรู้ การนำแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร ด้านเงื่อนไขความรู้พบว่า ระดับการปฏิบัติของประชาชนอยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่าได้นำความรู้มาปรับปรุงตนเองและนำไปใช้ปฏิบัติงานและดำเนินชีวิต มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ ได้นำความรู้ที่ได้รับมาปรับปรุงพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รุ่งศักดิ์ วิลามาศ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมด้านการ เกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตจังหวัดเชียงราย : กรณีศึกษา อำเภอแม่สาย พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม พบว่า ปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตำแหน่งทางสังคม เจตคติ การศึกษา และการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ส่วนปัจจัยภายนอกที่สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐ การสนับสนุนของรัฐ และผู้นำชุมชน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 4 ที่ว่าศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ ได้มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ตักศิษฐ์ คำชู ได้ทำการศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กร:กรณีศึกษาศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ได้อธิบายว่าเจ้าหน้าที่และเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงว่า เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตโดยคำนึงถึงความพอประมาณ พอมี พอกิน พอใช้ เป็นแนวคิดพึ่งตนเอง ไม่ประมาท รู้จักเก็บออม ไม่ฟุ้งเฟ้อ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการวางแผน ใช้ความรู้คู่คุณธรรม ซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น

ด้านเงื่อนไขคุณธรรม พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ มีคุณธรรม จริยธรรม โดยการปลูกฝังจากครอบครัวและศาสนาที่สอนให้คนมีคุณธรรม จริยธรรม สอดคล้อง

กับผลการวิจัยของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านเงื่อนไขคุณธรรม การนำแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร ด้านเงื่อนไขคุณธรรมพบว่าระดับการปฏิบัติของประชาชนอยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่ามีความกล้ารับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองกระทำ มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ ยอมรับความผิดพลาดของตนเองได้ และรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรียานุช พิบูลสรวุช ได้กล่าวถึงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงว่าหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสอดคล้องกับแนวคิดของการพัฒนาคน เพราะเน้นการพัฒนาความเป็นมนุษย์และความยั่งยืนของการพัฒนาให้ความ สำคัญต่อเรื่องความอยู่ดีมีสุขมากกว่าความมั่นคง และเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ และการใช้คุณธรรมนำความรู้ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องการพัฒนาคน ไม่ใช่เรื่องการสร้างตึก ไม่ใช่เรื่องการพัฒนาถนน เพราะคนที่เป็นผู้ที่สร้างสิ่งแวดล้อมของเขาให้เกิดความพอเพียงได้ ด้วยการรักษาความสมดุลในชีวิตของแต่ละบุคคล แต่ละชุมชน แต่ละองค์กร และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 2 ที่ว่าท่านให้อภัยคนรอบข้างเมื่อกระทำผิด ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ ได้มีการฝึกฝนจิตใจ ให้มีการยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น มีการให้อภัยซึ่งกันและกัน อยู่กันอย่างดีด้วยที่ ถ้อยอาศัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศักดิ์ชัย คำชู ได้ทำการศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กร:กรณีศึกษาศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ได้อธิบายว่า เจ้าหน้าที่และเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงว่า เป็นแนวทางการดำเนินชีวิต โดยคำนึงถึงความพอประมาณ พอมี พอใช้ เป็นแนวคิดพึ่งตนเอง ไม่ประมาท รู้จักเก็บออม ไม่ฟุ่มเฟือย ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการวางแผน ใช้ความรู้คู่คุณธรรม ซึ่งสำคัญต่อตนเองและผู้อื่น

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน ต่างกัน ดังนี้

1) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศต่างกันมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ.05 ผลการวิจัยเป็นไป

ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิง มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรเมน พอลเลิศ ได้ศึกษาการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองจังหวัดเลย ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านเพศพบว่าเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศทั้งหญิงและชายต่างก็ดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

2) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอายุต่างกันมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ.001 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่ากลุ่มอายุ 61 ปีขึ้นไปมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มอายุ 46 - 60 ปี มากกว่ากลุ่มอายุ 18 - 60 ปี และมากกว่ากลุ่มอายุ 31 - 45 ปี ส่วนกลุ่มอายุ 31 - 45 ปี มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มอายุ 46 - 60 ปี มากกว่ากลุ่มอายุ 18 - 60 ปี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกษรา จูทอง ได้ศึกษาการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน : กรณีศึกษาประชาชนในตำบลวังตะกู อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ผลการเปรียบเทียบการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามอายุ พบว่า

เมื่อเปรียบเทียบการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ.01 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่ากลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าระดับประถมศึกษาและมากกว่าระดับมัธยมศึกษา/ปวช. สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกษรา จูทอง ได้ศึกษาการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน : กรณีศึกษาประชาชนในตำบลวังตะกู อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ผลการเปรียบเทียบการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

เมื่อเปรียบเทียบการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งโดยรวมและเป็นรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพต่างกันมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ.001 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่ากลุ่มที่มีอาชีพรับจ้าง/ค้าขาย มีการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และอาชีพเกษตรกรมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกษรา อุทอง ได้ศึกษาการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน : กรณีศึกษาประชาชนในตำบลวังตะกู อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ผลการเปรียบเทียบการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามอาชีพ พบว่า

เมื่อเปรียบเทียบการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ต่างกันมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวมทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ.001 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่ากลุ่มที่มีรายได้ 9,001 - 15,000 บาท มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ 6,000 - 9,000 บาท และรายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่ารายได้ 6,000 - 9,000 บาท สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกษรา อุทอง ได้ศึกษาการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน : กรณีศึกษาประชาชนในตำบลวังตะกู อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ผลการเปรียบเทียบการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามรายได้ พบว่า

เมื่อเปรียบเทียบการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 5 ด้าน มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1. ด้านความพอประมาณ พบว่า การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมแปรผลอยู่ในระดับปานกลาง มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประชาชนควรได้รับการปรับปรุงและการพัฒนาให้อยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยให้เทศบาลตำบลทอนหงส์และองค์กรต่าง ๆ ได้เข้าไปให้ความรู้หรือการจัดการฝึกอบรมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและมีกรนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตให้มากขึ้น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด พบว่า ไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุที่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อนมีค่าแปรผลอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประชาชนควรร่วมกันรักษาระดับมาตรฐานนี้เอาไว้และส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม โดยทำความเข้าใจกับประชาชนถึงผลกระทบในการกระทำของตนเองต่อตนเองและผู้อื่นจัดฝึกอบรมหรือเข้าวัดฟังธรรมให้มากขึ้น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด พบว่า การจัดทำบัญชีวางแผนการออมเงินมีค่าแปรผลอยู่ในระดับปานกลาง มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประชาชนควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้อยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยการจัดทำบัญชีครัวเรือน โดยประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ความช่วยเหลือไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมพัฒนาชุมชน เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนได้วางแผนในการใช้จ่ายเงินได้มากขึ้น

2. ด้านความมีเหตุผล พบว่า การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมแปรผลอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประชาชนควรรักษามาตรฐานนี้เอาไว้และพัฒนาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้ประชาชนมีการนำเหตุผลมาใช้ในการตัดสินใจกระทำการต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดผลดีมากกว่าผลเสีย มากขึ้น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่าคิดรอบคอบก่อนลงมือกระทำการต่าง ๆ มีค่าแปรผลอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประชาชนควรร่วมกันรักษาระดับมาตรฐานนี้เอาไว้ และส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม โดยทำความเข้าใจกับประชาชนถึงผลกระทบในการกระทำของตนเองต่อตนเองและผู้อื่น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่ายอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละคนได้ มีค่าแปรผลอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประชาชนควรร่วมกันรักษาระดับมาตรฐานนี้เอาไว้และส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม โดยยึดหลักแห่งความจริง ทำความเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ปรับปรุงพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดี พบว่า การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดย

รวมแปรผลอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประชาชนควรรักษามาตรฐานนี้เอาไว้และพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้ประชาชนมีภูมิคุ้มกันที่ดี หมั่นตรวจข่าวสารที่ได้รับและอบรมลูกหลานให้มีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง สามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่ามีความประนีประนอม หยัดหยุ่นให้กับคนในครอบครัวและสังคม มีค่าแปรผล อยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประชาชนควรร่วมกันรักษาระดับมาตรฐานนี้เอาไว้และส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม โดยยึดหลักเดินทางสายกลางตามคำสอนของพระพุทธศาสนา

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่าสามารถหาทางรับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลวที่อาจเกิดความเปลี่ยนแปลงได้ มีค่าแปรผล อยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประชาชนควรร่วมกันรักษาระดับมาตรฐานนี้เอาไว้และส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม โดยการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับตนเองและบุคคลใกล้ชิด อบรมสั่งสอนให้บุตรหลานสามารถช่วยเหลือตนเองได้ หาหลักประกันต่าง ๆ ให้กับตนเองและบุตรหลานให้มีความหลากหลายในการดำเนินชีวิต ไม่ยึดติดกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นสำคัญ

4. ด้านเงื่อนไขความรู้ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวม มีค่าแปรผล อยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประชาชนควรรักษามาตรฐานนี้เอาไว้และพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม โดยการเฝ้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ หาทางเข้ารับการฝึกอบรมต่าง ๆ เมื่อมีโอกาส หมั่นอ่านข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลทางสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่าได้นำความรู้มาปรับปรุงตนเองและนำไปใช้ปฏิบัติงานและดำเนินชีวิต มีค่าแปรผล อยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประชาชนควรรักษามาตรฐานนี้เอาไว้และพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม ควรมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 4 ที่ว่าศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ มีค่าแปรผล อยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประชาชนควรรักษามาตรฐานนี้เอาไว้และพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม บังคับภายในที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตำแหน่งทางสังคม เจตคติ การศึกษา และการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ส่วนบังคับภายนอกที่สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของราชการสนับสนุนของรัฐ และผู้นำชุมชน

5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยรวม มีค่าแปรผล อยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประชาชนควรรักษามาตรฐานนี้เอาไว้และพัฒนา

ปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม โดยการปลูกฝังให้คนในครอบครัวมีคุณธรรม จริยธรรมและหมั่นเข้าวัด ฟังธรรมอยู่เสมอ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่ามีความกล้ารับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองกระทำ มีค่า แปลผล อยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประชาชนควรรักษามาตรฐานนี้เอาไว้และพัฒนาปรับปรุง ให้ดีขึ้นกว่าเดิมและคอยสั่งสอนบุตรหลานคนในครอบครัวให้รู้จักรับผิดชอบในการกระทำ ของตนเอง เมื่อทำผิดยอมรับผิด และหาทางแก้ไขร่วมกัน เพื่อให้มีทางออกที่ดีที่สุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 2 ที่ว่าท่านให้อภัยคนรอบข้างเมื่อกระทำผิด มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประชาชนควรรักษามาตรฐานนี้เอาไว้และพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม ประชาชน ควรได้มีการฝึกฝนจิตใจ ให้มีการยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น มีการให้อภัยซึ่งกันและกัน อยู่กันอย่างถ้อย ที่ ถ้อยอาศัยต่อกัน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ หงส์ อำเภอยะนิง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาในเรื่องเดียวกันนี้ ให้ครอบคลุมการประมวลผลการดำเนินงานว่าประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์หลักเศรษฐกิจพอเพียง
2. ควรเพิ่มประชากรกลุ่มตัวอย่างและพื้นที่ศึกษาให้มากขึ้น เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ครอบคลุม
3. ควรขยายการวิจัยไปยังเทศบาลอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

บรรณานุกรม

1. หนังสือทั่วไป

- การเกษตร, กรม. (2548). รายงานผลการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ในการทำงานด้านไร่นาสวนผสม เกษตรผสมผสานและเกษตรทฤษฎีใหม่. กรุงเทพมหานคร : สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- การปกครอง, กรม, กระทรวงมหาดไทย. (2541). แนวความคิดและยุทธศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.
- การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, กระทรวง. (2548). ดัชนีคุณภาพชีวิต. กรุงเทพมหานคร : สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- โกวิท พวงงาม. (ม.ป.ป.). เทคนิคการวิจัย Research Techniques Development. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2550). สรุปลพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี.
- คณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, กระทรวงมหาดไทย. (2550). แนวทางการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.
- คณะกรรมการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). แนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- เด่น ชะเนติย์. (2533). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ทองหล่อ เดชไทย. (2535). หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารสาธารณสุข. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2543). องค์การและการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- นิคม มุติกะคามะ. (2542). ทฤษฎีในหลวง. ชีวิตที่พอเพียง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ร่วมด้วยช่วยกัน.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2546). การจัดการสมัยใหม่ : Modern management. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : เซ็นทรัลเอ็กซ์เพรส.

- ประพันธ์ สุริหาร.(2541). หลักและระบบการบริหาร. ขอนแก่น : ภาควิชาบริหารการศึกษาคณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พงศ์ภมร ปักเข็ม. (2550). เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการเกษตรที่พึ่งตนเอง. กรุงเทพมหานคร : กรม
ส่งเสริมการเกษตร.
- พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). (2549). พุทธบริหาร. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- พัฒนาชุมชน, กรม. (2549). นวัตกรรมแก่น เล่มที่ 1 : การจัดการความรู้สำหรับนักพัฒนา.
กรุงเทพมหานคร : กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย.
- มหาดไทย, กระทรวง. (2549). หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงตัวอย่าง. กรุงเทพมหานคร :
คณะกรรมการอำนวยการเศรษฐกิจพอเพียง.
- สงศรี ชมภูวงศ์. (2549). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยมหา
มกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช.
- สมพร เทพสิทธิ์า. (2550). การดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงในบริบทของศาสนาและ
วัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : สมชายการพิมพ์.
- สมพร เทพสิทธิ์า.(2550). การดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงในบริบทของศาสนาและ
วัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : สมชายการพิมพ์.
- สมยศ นาวิการ. (2545). การบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ
- สรรเสริญ วงษ์อ้อม. (2544). เศรษฐกิจพอเพียง:พื้นฐานสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร : เพชร
รุ่งการพิมพ์.
- สาธารณสุข, กระทรวง. (2552). เครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับ
ภาษาไทย. เชียงใหม่ : กระทรวงสาธารณสุข.
- สีลาภรณ์ บัวสาย. (2548). พลังท้องถิ่น : บทสังเคราะห์งานวิจัยด้านชุมชน. กรุงเทพมหานคร :
สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย.
- สีลาภรณ์ บัวสายและคณะ. (2549). เศรษฐกิจพอเพียง ร่วมเรียนรู้ สายข่าย ขยายผล สำนักงาน
กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์
พับลิชชิ่ง.
- สุปรีชา กมลาศน์, พลอากาศโท หม่อมหลวง. (2545). กลยุทธ์การบริหาร. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิต.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. (2542). ทฤษฎีใหม่ในหลวง ชีวิตที่พอเพียง. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์
ร่วมด้วยช่วยกัน.

สุรเกียรติ์ เสถียรไทย.(2542). **ทฤษฎีใหม่ในหลวง ชีวิตพอเพียง**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
ร่วมด้วยช่วยกัน.

2. ข้อมูลในเว็บไซต์

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ.(ม.ป.ป.). **แนวคิดและความหมายของการบริหารและการบริหารจัดการ**.สืบค้น
6 มีนาคม 2559,เข้าถึงได้จาก <https://www.wiruch.com>.

ศักดิ์ชัย คำชู.(2550). **การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กร.ศึกษากรณีศูนย์ฝึกและ
อบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง.ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิต
พัฒนศาสตร์.UNESCO(2008) สืบค้น 10 กุมภาพันธ์ 2558,เข้าถึงได้จาก
<http://www.ibe.unesco.org/publications/unesco.pdf>.**

กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย.(ม.ป.ป). สืบค้น 6 กุมภาพันธ์ 2559,เข้าถึงได้จาก
<http://www.cddweb.cdd.go.th/cdregion05/obt12.html-18k>

พุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง.(ม.ป.ป.)สืบค้น 6 กุมภาพันธ์ 2559,เข้าถึงได้จาก
www.buddhabucha.net/buddhihm-and-economy.

3. วิทยานิพนธ์/แลสารนิพนธ์/งานวิจัย

กาญจนา โกศลย์.(2558). “กระบวนการเรียนรู้การจัดการทางการเกษตรเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชน
ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”. **ปริญาญ่าปรัชญาดุขฎฐิบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :**
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

เกษรา จูทอง. (2554). “การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน:กรณีศึกษา
ประชาชนในตำบลวังตะกู อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม”. **บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.**

คณะอนุกรรมการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน กระทรวงศึกษาธิการ.(2544). **แนวทางการสร้าง
กระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน.กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.**

ดวงพร ศรีวิชัย. (2550). “การศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต
ประจำวันของนักเรียนเตรียมทหาร”. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิต
วิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**

- ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์ และคณะ. (2551). “โครงการประเมินผลเปรียบเทียบในมิติต่างๆของประชาชนในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้”. ทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. เชียงใหม่ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นันทภัท บัญชัย. (2551). “ทัศนคติของประชาชนต่อการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงประยุกต์ในชีวิตประจำวัน.กรณีศึกษาประชาชนในตำบลคลองประเวศ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา”. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประเสริฐ ยังปากน้ำ .(2551). “แนวคิดทางสังคมว่าด้วยเศรษฐกิจพอเพียงในสังคมไทย”. รายงานการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พระมหาสง่า พลสงคราม. (2542). “การศึกษาเปรียบเทียบเศรษฐศาสตร์เชิงพุทธกับเศรษฐกิจพอเพียงในสังคมไทย”. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ภิรมย์ สุญจกรมรัตน์. (2555). “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบล ทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- รุ่งศักดิ์ วิลามาศ. (2552). “กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตจังหวัดเชียงราย : กรณีศึกษา อำเภอแม่สาย”. รายงานวิจัย. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร. (2554). “การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตชุมชนเขตคูสิตกรุงเทพมหานคร”. รายงานวิจัย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- ถ้ายอง แสงสด. (2555). “ประสิทธิผลในการบริหารงานของสำนักงานที่ดิน”. รายงานวิจัย. เพชรบุรี : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- วิรมน พลเลิศ. (2552). “การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย”. วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

4. เอกสารอื่น ๆ

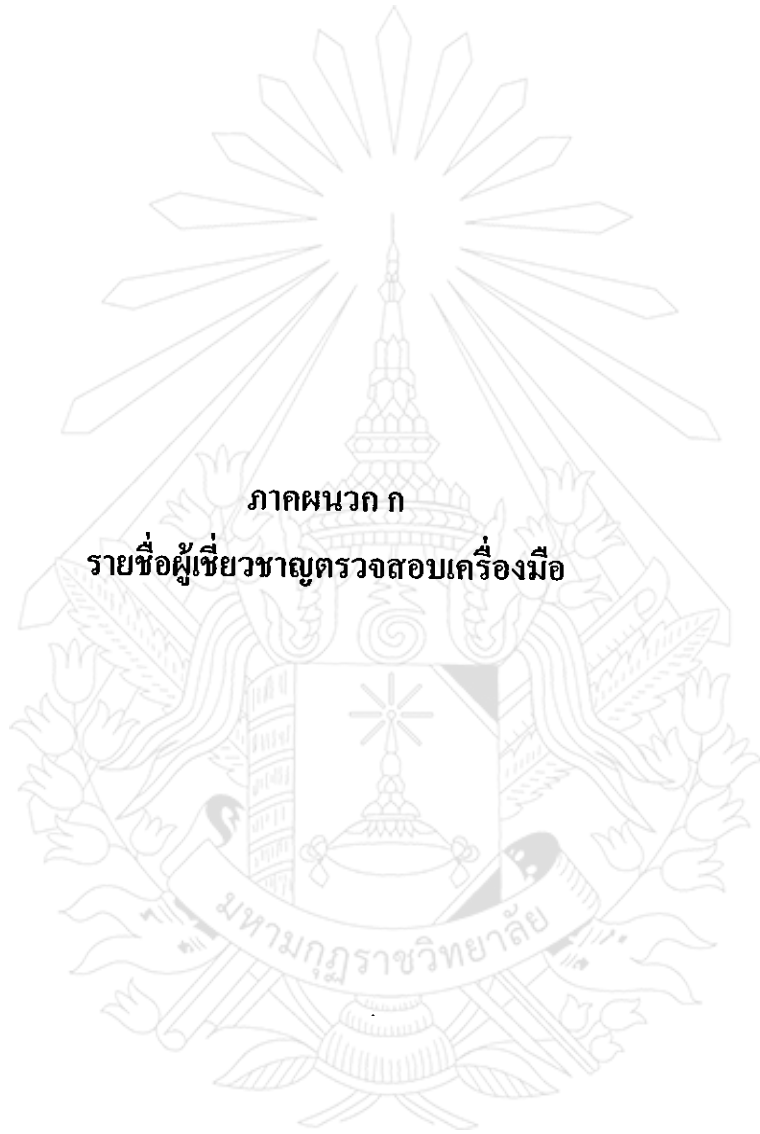
งานพัฒนาชุมชน. (2558). ข้อมูลพื้นฐานเทศบาลตำบลทอนหงส์. สำนักปลัด สำนักงานเทศบาล
ตำบลทอนหงส์.

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน. (2558). แผนพัฒนาสามปี (2559-2561) เทศบาลตำบลทอนหงส์ :
สำนักงานเทศบาลตำบลทอนหงส์.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก นุ่นกล้า

การศึกษา	Ph.D.Sociology MA (รัฐศาสตร์การปกครอง) มหาวิทยาลัยปทุมมา ประเทศอินเดีย
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรม โศกราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

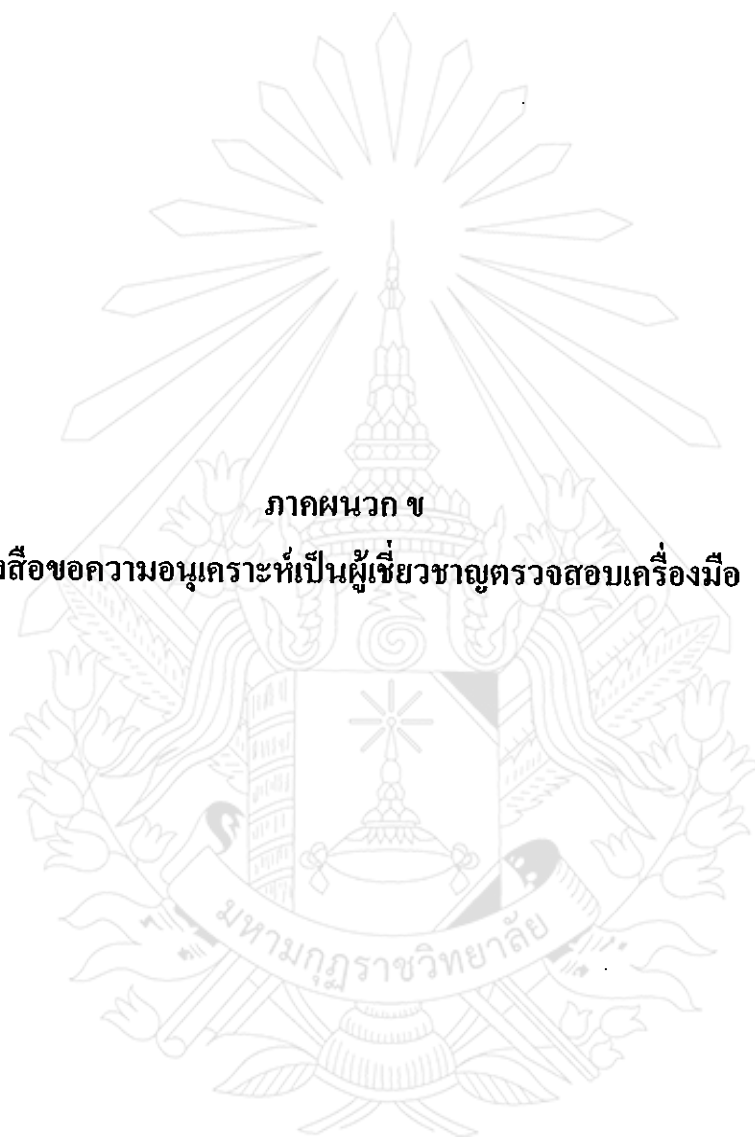
2. ดร.สุภาพ เต็มรัตน์

การศึกษา	ปร.ค. ปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิต (การวิจัยศึกษา)
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้อำนวยการ โรงเรียนโสภณคณากรณ์ อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรม โศกราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. นายอมร แคล้วภัย

การศึกษา	ศศ.บ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำแหน่งปัจจุบัน	นายกเทศมนตรีตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/๐๘๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช
หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐๘-๖๒๘๐-๖๒๘๔, ๐๘-๖๒๗๙-๓๓๙๙

๒๘ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบขออนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร ผศ.ดร.ดิเรก นุ่นกล้า

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. โครงร่างวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางปิยะมาศ แคล้วภัย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
รัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช กำลังดำเนินการวิจัย
เพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนใน
เขตเทศบาลทองหงส์ อำเภอพระพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช (An Application of Self-Efficiency
Economy Philosophy for Living in Daily Life of People in Thonhong Municipality Area,
Phromkiri district, Nakhon Si Thammarat province) โดยมี รศ.ดร.เดชชาติ ตรีทรัพย์ เป็นอาจารย์ที่
ปรึกษา ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของ
เครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ
โอกาสนี้

อ.ดิเรก นุ่นกล้า

(ผ.ส.ดร.ดิเรก นุ่นกล้า)

ขอเจริญพร

(พระครูสิทธิธรรมมาภิจิต, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโสกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/ ๐๘๐

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐๘-๖๒๘๐-๖๖๔๔, ๐๘-๖๒๗๙-๓๓๙๙

๒๘ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายอมร แคล้วภัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. โครงร่างวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางปิยะมาศ แคล้วภัย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
รัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช กำลังดำเนินการวิจัย
เพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนใน
เขตเทศบาลทองหงส์ อำเภอพระพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช (An Application of Self-Efficiency
Economy Philosophy for Living in Daily Life of People in Thonhong Municipality Area,
Phromkiri district, Nakhon Si Thammarat province) โดยมี รศ.ดร.เดชชาติ ตรีทรัพย์ เป็นอาจารย์ที่
ปรึกษา ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของ
เครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ

โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูศรีธรรมมาภิริต, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

ยื่นส่ง/กร.น
24 ๐๙ ๕๙

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/๐๘๑

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโคก
ที่หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐๘-๖๒๘๐-๖๖๔๔, ๐๘-๖๒๗๗-๓๓๙๗

๒๘ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร ดร.สุภาพ เต็มรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. โครงร่างวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางปิยะมาศ แคล้วภัย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
รัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคก กำลังดำเนินการวิจัย
เพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนใน
เขตเทศบาลทองหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช (An Application of Self-Efficiency
Economy Philosophy for Living in Daily Life of People in Thonhong Municipality Area,
Phromkiri district, Nakhon Si Thammarat province) โดยมี รศ.ดร.เดชชาติ ตริทรัพย์ เป็นอาจารย์ที่
ปรึกษา ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของ
เครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดั่งเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ
โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสุริธรรมาภีรัต, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคก
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

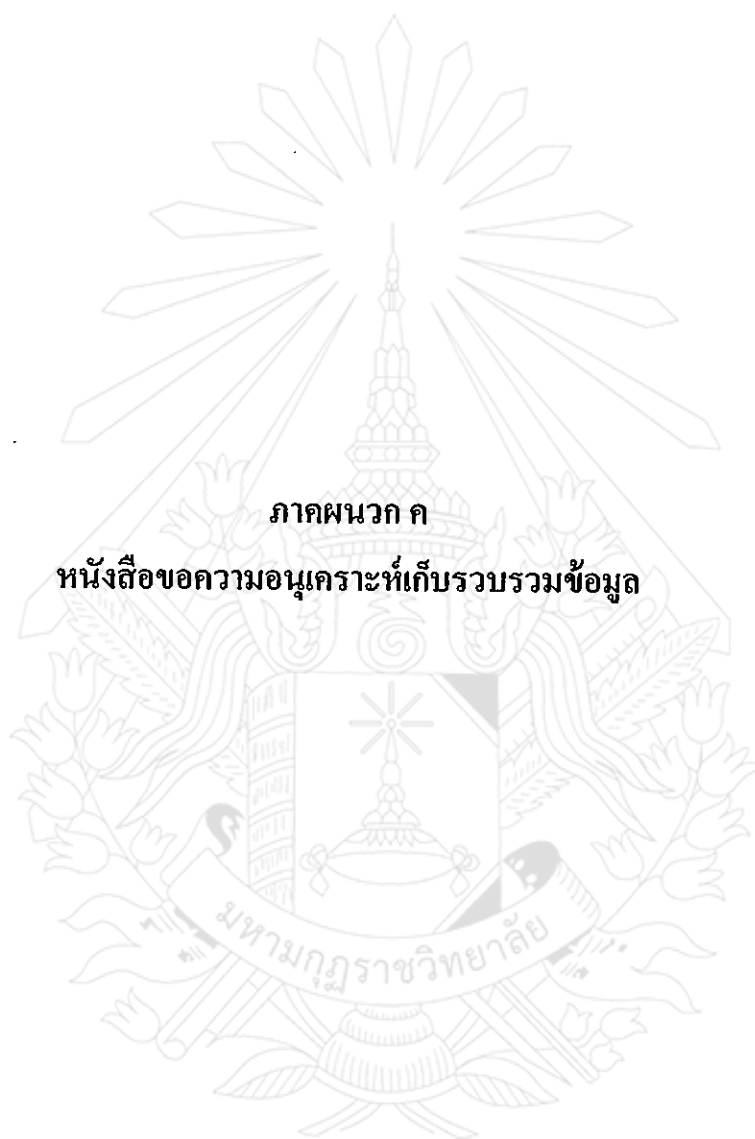
นางปิยะมาศ แคล้วภัย

นางปิยะมาศ แคล้วภัย

๒๘ มค ๕๙

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/๓๕๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกกราช
หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐๘-๖๒๘๐-๖๖๔๔, ๐๘-๖๒๗๗-๓๓๙๙

๗ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายกเทศมนตรีตำบลทอนหงส์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ชุด

ด้วย นางปิยะมาศ แคล้วภัย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
รัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกกราช กำลังดำเนินการทำวิจัย
เพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์เรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน
ในเขตเทศบาลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช (AN APPLICATION OF SUFFICIENCY
ECONOMY PHILOSOPHY IN LIVING A LIFE OF PEOPLE IN THONHONG MUNICIPALITY AREA,
PHROMKHIRI DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE) โดยมี รศ.ดร.เดชชาติ ตรีทรัพย์ เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษา

อนึ่ง ทางมหาวิทยาลัยฯ จึงใคร่ขอความร่วมมืออย่างท่านได้อนุเคราะห์ให้ นางปิยะมาศ แคล้ว
ภัย ได้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงาน และแจกแบบสอบถามในพื้นที่ของท่าน เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการทำวิจัย
ต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ

โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมภาณี, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๔

นางปิยะมาศ แคล้วภัย
24 มี 59

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามและคำ IOC

การหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัยโดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

(IOC:Index of ConGruency)

จากผู้เชี่ยวชาญผู้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ข้อความ		ผลการตัดสินใจ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	การ แปลผล
1.	1. ด้านความพอประมาณ ท่านมีความเป็นอยู่เหมาะสมกับฐานะเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.	ท่านตอบสนองความอยากมี อยากได้สินค้าและบริการอย่าง พอเหมาะพอดีเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3.	ท่านรู้จักประมาณตนในการแสวงหาวัตถุหรือปัจจัยพื้นฐานใน การดำเนินชีวิตเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4.	ท่านเก็บออมรายได้ส่วนหนึ่งไว้ใช้ยามจำเป็นมากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5.	ท่านไม่กระทำการใดๆ อันเป็นเหตุตนเองต้องเดือดร้อนเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6.	ท่านจัดทำบัญชีวางแผนการออมเงินเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7.	2. ด้านการมีเหตุผล ท่านใช้เหตุผลในการพิจารณาแก้ไขปัญหอย่างรอบคอบ เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8.	ท่านใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุผล คุ่มค่า และมีความจำเป็นเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
9.	ท่านยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละคนได้เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
10.	ท่านคำนึงถึงผลกระทบจากการกระทำของตนเองต่อสังคม ส่วนรวมเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
11.	ท่านคิดรอบคอบก่อนลงมือกระทำการต่างๆเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
12.	เมื่อเหตุการณ์ที่ไม่ดีเกิดขึ้นท่านควบคุมสติอารมณ์ตัวเองได้ เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
13.	3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ท่านมีความอดกลั้นในสถานการณ์ที่ไม่พึงปรารถนาเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
14.	ท่านสามารถรับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลวที่อาจเกิด ความเปลี่ยนแปลงได้เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ข้อความ		ผลการตัดสินใจ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	การ แปรผล
15.	ท่านปลูกฝังความคิดเรื่องประหยัดอดออมให้กับบุคคลในครอบครัวเมื่อมีโอกาสดังใด	+ 1	+ 1	+ 1	1	สอดคล้อง
16.	ท่านปฏิบัติอยู่ในระเบียบวินัยของตนเองเพียงใด	+ 1	+ 1	+ 1	1	สอดคล้อง
17.	ท่านดูแลสุขภาพกาย สุขภาพจิตเป็นประจำ	+ 1	+ 1	+ 1	1	สอดคล้อง
18.	ท่านมีความประณีตประณีตหมั่นให้กับคนในครอบครัวเพียงใด	+ 1	+ 1	+ 1	1	สอดคล้อง
4. ด้านเงื่อนไขความรู้						
19.	ท่านสามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกันประกอบการวางแผนการดำเนินชีวิตเพียงใด	+ 1	+ 1	+ 1	1	สอดคล้อง
20.	ท่านสามารถให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาให้คนอื่นได้เพียงใด	+ 1	+ 1	+ 1	1	สอดคล้อง
21.	ท่านได้นำความรู้มาปรับปรุงตนเองและนำไปใช้ในการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิตเพียงใด	+ 1	+ 1	+ 1	1	สอดคล้อง
22.	ท่านศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ	+ 1	+ 1	+ 1	1	สอดคล้อง
5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม						
23.	ท่านยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตในการดำเนินชีวิตเพียงใด	+ 1	+ 1	+ 1	1	สอดคล้อง
24.	ท่านให้อภัยคนรอบข้างเมื่อกระทำผิดเพียงใด	+ 1	+ 1	+ 1	1	สอดคล้อง
25.	ท่านมีความละเอียดเมื่อกระทำผิดเพียงใด	+ 1	+ 1	+ 1	1	สอดคล้อง
26.	ท่านมีความกล้ารับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองกระทำเพียงใด	+ 1	+ 1	+ 1	1	สอดคล้อง
27.	ท่านมีความรับผิดชอบและตรงเวลาในการปฏิบัติงานเพียงใด	+ 1	+ 1	+ 1	1	สอดคล้อง

แบบสอบถาม

เรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง

1.แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อทราบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้รับเลือกให้เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ ในการศึกษาวิจัยนี้

2.แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

นางปิยะมาศ แคล้วภัย

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1.เพศ

 1.ชาย 2.หญิง

2.อายุ

 1.อายุ 18 – 30 ปี 2.อายุ 31 – 45 ปี 3.อายุ 46 – 60 ปีขึ้นไป 4.อายุ 61 ปี ขึ้นไป

3.ระดับการศึกษา

 1.ระดับประถมศึกษา 2.ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. 3.ระดับอนุปริญญา/ปวส. 4.ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า

4.อาชีพ

 1.เกษตรกร 2.รับจ้าง/ค้าขาย 3.รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 4.นักเรียน/นักศึกษา

5.รายได้

 1.ต่ำกว่า 6,000 บาท 2. 6,000 – 9,000บาท 3. 9,001 -15,000 บาท 4. 15,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของ
ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

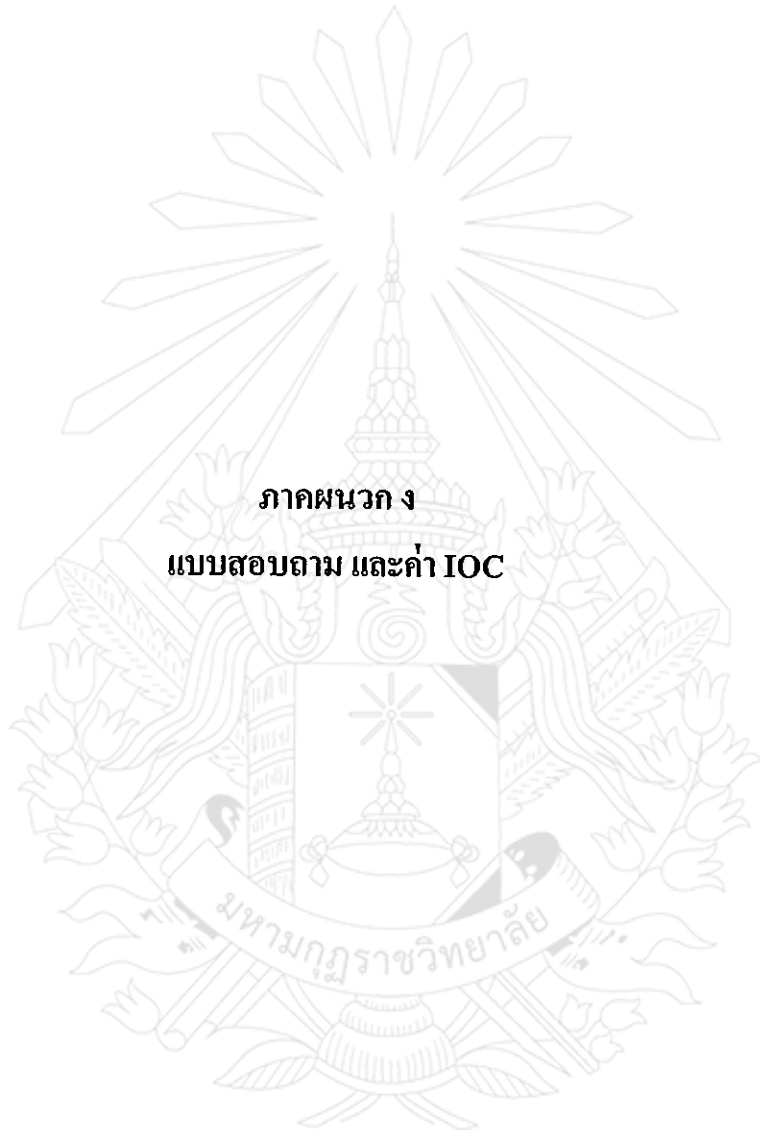
คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการมีส่วนร่วมของท่านตามความเป็นจริงโดยมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

ข้อที่	การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ ดำเนินชีวิต	ระดับการดำเนินการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
1.	1. ด้านความพอประมาณ ท่านมีความเป็นอยู่เหมาะสมกับฐานะเพียงใด						V1 = ☐
2.	2. ท่านมีความอยากมี อยากได้สินค้าและบริการอย่าง พอเหมาะพอดีเพียงใด						V2 = ☐
3.	3. ท่านรู้จักประมาณตนในการแสวงหาสิ่งที่เป็นหรือ ปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินชีวิตเพียงใด						V3 = ☐
4.	4. ท่านเก็บออมรายได้ส่วนหนึ่งไว้ใช้ยามจำเป็นมาก น้อยเพียงใด						V4 = ☐
5.	5. ท่านไม่กระทำการใดๆ อันเป็นเหตุที่ทำให้ตนเอง และผู้อื่นต้องเดือดร้อนเพียงใด						V5 = ☐
6.	6. ท่านจัดทำบัญชีวางแผนการออมเงินเพียงใด						V6 = ☐
7.	2. ด้านการมีเหตุผล 7. ท่านใช้เหตุผลในการพิจารณาแก้ไขปัญหาอย่าง รอบคอบเพียงใด						V7 = ☐
8.	8. ท่านใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุผล คุ่มค่า และมีความ จำเป็นเพียงใด						V8 = ☐
9.	9. ท่านยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละ คนได้เพียงใด						V9 = ☐
10.	10. ท่านคำนึงถึงผลกระทบจากการกระทำของตนเอง ต่อสังคมส่วนรวมเพียงใด						V10 = ☐
11.	11. ท่านคิดรอบคอบก่อนลงมือกระทำสิ่งต่างๆเพียงใด						V11 = ☐
12.	12. เมื่อเหตุการณ์ที่ไม่ดีเกิดขึ้นท่านควบคุมสติอารมณ์ ตัวเองได้เพียงใด						V12 = ☐

ข้อที่	การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับการดำเนินการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
13.	3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ท่านมีความอดทนในสถานการณ์ที่ไม่พึงปรารถนาเพียงใด						V13 = ☐
14.	ท่านสามารถรับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลวที่อาจเกิดความเปลี่ยนแปลงได้เพียงใด						V14 = ☐
15.	ท่านปลูกฝังความคิดเรื่องประหยัดคอยให้กับบุคคลในครอบครัวเมื่อมีโอกาสเพียงใด						V15 = ☐
16.	ท่านปฏิบัติอยู่ในระเบียบวินัยที่ดีของตนเองเพียงใด						V16 = ☐
17.	ท่านดูแลสุขภาพกาย สุขภาพจิตเป็นประจำ						V17 = ☐
18.	ท่านมีความประณีตประนอมหยืดหยุ่นให้กับคนในครอบครัวและสังคมเพียงใด						V18 = ☐
19.	4. ด้านเงื่อนไขความรู้ ท่านสามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกันประกอบการวางแผนการดำเนินชีวิตเพียงใด						V19 = ☐
20.	ท่านสามารถให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่คนอื่นได้เพียงใด						V20 = ☐
21.	ท่านได้นำความรู้มาปรับปรุงตนเองและนำไปใช้ในการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิตเพียงใด						V21 = ☐
22.	ท่านศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ						V22 = ☐
23.	5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ท่านยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตในการดำเนินชีวิตเพียงใด						V23 = ☐
24.	ท่านให้อภัยคนรอบข้างเมื่อกระทำผิดเพียงใด						V24 = ☐
25.	ท่านมีความละเอียดเมื่อกระทำผิดเพียงใด						V25 = ☐
26.	ท่านมีความกล้ารับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองกระทำเพียงใด						V26 = ☐
27.	ท่านมีความรับผิดชอบและตรงเวลาในการปฏิบัติงานเพียงใด						V27 = ☐

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้
ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
1.ด้านความพอประมาณ	1.ด้านความพอประมาณ
2.ด้านการมีเหตุผล	2.ด้านการมีเหตุผล
3.ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	3.ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี
4.ด้านเงื่อนไขความรู้	4.ด้านเงื่อนไขความรู้
5.ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	5.ด้านเงื่อนไขคุณธรรม

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม และคำ IOC

แบบสอบถาม

เรื่อง

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน ในเขตเทศบาล
ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อทราบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้รับเลือกให้เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยนี้
2. แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

นางปิยะมาศ แคล้วภัย

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. อายุ 18 - 30 ปี

2. อายุ 31 - 45 ปี

3. อายุ 46 - 60 ปีขึ้นไป

4. อายุ 61 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ระดับประถมศึกษา

2. ระดับมัธยมศึกษา/ปวช.

3. ระดับอนุปริญญา/ปวส.

4. ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า

4. อาชีพ

1. เกษตรกรรม

2. รับจ้าง/ค้าขาย

3. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

4. นักเรียน/นักศึกษา

5. รายได้

1. ต่ำกว่า 6,000 บาท

2. 6,000 - 9,000 บาท

3. 9,001 - 15,000 บาท

4. 15,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการมีส่วนร่วมของท่านตามความเป็นจริง โดยมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

ข้อที่	การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับการดำเนินการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
ด้านความพอประมาณ							
1.	ท่านมีความเป็นอยู่เหมาะสมกับฐานะเพียงใด						V1 = ☐
2.	ท่านมีความอยากมี อยากได้สินค้าและบริการอย่างพอเหมาะพอดีเพียงใด						V2 = ☐
3.	ท่านรู้จักประมาณตนในการแสวงหาสิ่งที่เป็นหรือปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินชีวิตเพียงใด						V3 = ☐
4.	ท่านเก็บออมรายได้ส่วนหนึ่งไว้ใช้จ่ายยามจำเป็นมากน้อยเพียงใด						V4 = ☐
5.	ท่านไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุที่ทำให้ตนเอง และผู้อื่นต้องเดือดร้อนเพียงใด						V5 = ☐
6.	ท่านจัดทำบัญชีวางแผนการออมเงินเพียงใด						V6 = ☐
ด้านการมีเหตุผล							
7.	ท่านใช้เหตุผลในการพิจารณาแก้ไขปัญหอย่างรอบคอบเพียงใด						V7 = ☐
8.	ท่านใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุผล คุ่มค่า และมีความจำเป็นเพียงใด						V8 = ☐
9.	ท่านยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละคนได้เพียงใด						V9 = ☐
10.	ท่านคำนึงถึงผลกระทบจากการกระทำของตนเองต่อสังคมส่วนรวมเพียงใด						V10 = ☐

ข้อที่	การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ในการดำเนินชีวิต	ระดับการดำเนินการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
11.	ท่านคิดรอบคอบก่อนลงมือกระทำสิ่งต่าง ๆ เพียงใด						V11 = ☐
12.	เมื่อเหตุการณ์ที่ไม่ดีเกิดขึ้นท่านควบคุมสติ อารมณ์ตัวเองได้เพียงใด						V12 = ☐
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี							
13.	ท่านมีความอดกลั้นในสถานการณ์ที่ไม่พึง ปรารถนาเพียงใด						V13 = ☐
14.	ท่านสามารถรับมือและหาทางป้องกันความล้ม เหลวที่อาจเกิดความเปลี่ยนแปลงได้เพียงใด						V14 = ☐
15.	ท่านปลูกฝังความคิดเรื่องประหยัดคอออมให้ กับบุคคลในครอบครัวเมื่อมีโอกาสเพียงใด						V15 = ☐
16.	ท่านปฏิบัติอยู่ในระเบียบวินัยที่ดีของตนเอง เพียงใด						V16 = ☐
17.	ท่านดูแลสุขภาพกาย สุขภาพจิตเป็นประจำ						V17 = ☐
18.	ท่านมีความประณีตประนอมหยืดหยุ่นให้กับคน ในครอบครัวและสังคมเพียงใด						V18 = ☐
ด้านเงื่อนไขความรู้							
19.	ท่านสามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกันประกอบ การวางแผนการดำเนินชีวิตเพียงใด						V19 = ☐
20.	ท่านสามารถให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่ คนอื่นได้ เพียงใด						V20 = ☐
21.	ท่านได้นำความรู้มาปรับปรุงตนเองและนำไป ใช้ในการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิต เพียงใด						V21 = ☐
22.	ท่านศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ						V22 = ☐
ด้านเงื่อนไขคุณธรรม							
23.	ท่านยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตในการดำเนิน ชีวิตเพียงใด						V23 = ☐

ข้อที่	การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ในการดำเนินชีวิต	ระดับการดำเนินการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
24.	ท่านให้อีกัยคนรอบข้างเมื่อกระทำผิดเพียงใด						V24 = ☐
25.	ท่านมีความสบายเมื่อกระทำผิดเพียงใด						V25 = ☐
26.	ท่านมีความกล้ารับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองกระทำ เพียงใด						V26 = ☐
27.	ท่านมีความรับผิดชอบและตรงเวลาในการ ปฏิบัติงานเพียงใด						V27 = ☐

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
1. ด้านความพอประมาณ	1. ด้านความพอประมาณ
2. ด้านการมีเหตุผล	2. ด้านการมีเหตุผล
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี
4. ด้านเงื่อนไขความรู้	4. ด้านเงื่อนไขความรู้
5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม

การหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัยโดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

(IOC:Index of ConGruency)

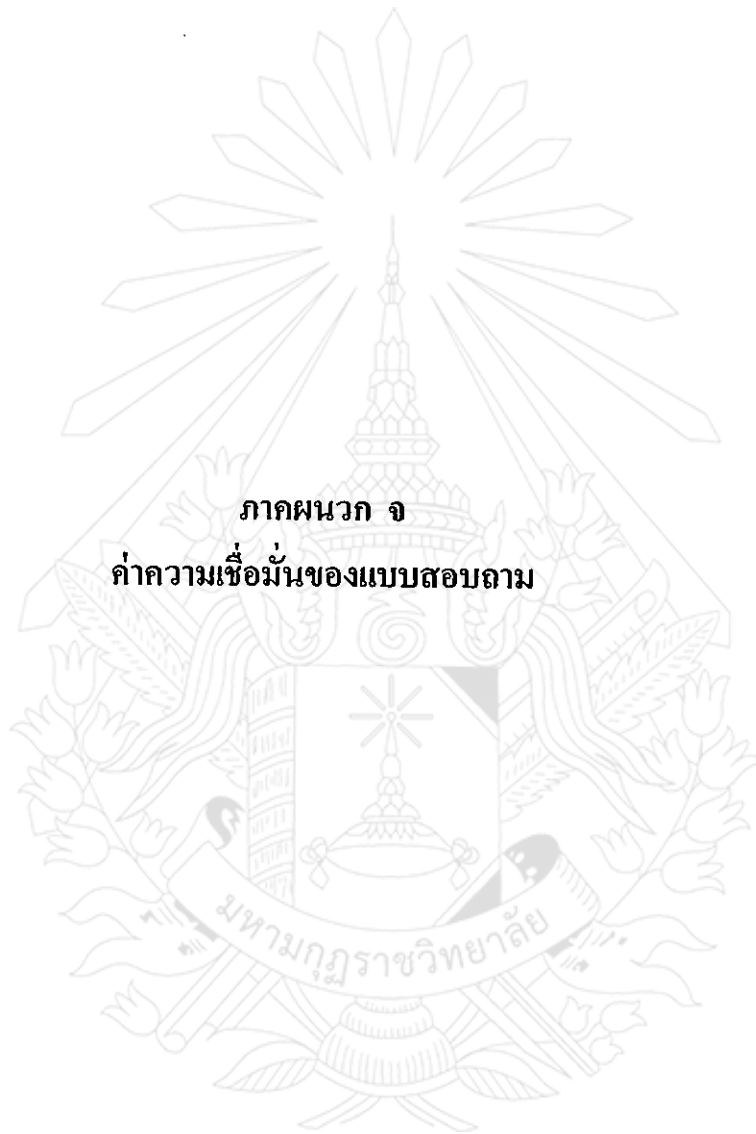
จากผู้เชี่ยวชาญผู้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ข้อความ		ผลการตัดสินใจ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IOC	การ แปรผล
ด้านความพอประมาณ						
1.	ท่านมีความเป็นอยู่เหมาะสมกับฐานะเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.	ท่านตอบสนองความอยากมี อยากได้สินค้าและบริการ อย่างพอเหมาะพอดีเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3.	ท่านรู้จักประมาณตนในการแสวงหาวัตถุหรือปัจจัย พื้นฐานในการดำเนินชีวิตเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4.	ท่านเก็บออมรายได้ส่วนหนึ่งไว้ใช้ยามจำเป็นมากน้อย เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5.	ท่านไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุตนเองต้องเดือด ร้อนเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6.	ท่านจัดทำบัญชีวางแผนการออมเงินเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
ด้านการมีเหตุผล						
7.	ท่านใช้เหตุผลในการพิจารณาแก้ไขปัญหอย่างรอบ คอบเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8.	ท่านใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุผล คุ่มค่า และมีความจำเป็น เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
9.	ท่านยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละคน ได้เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
10.	ท่านคำนึงถึงผลกระทบจากการกระทำของตนเองต่อ สังคมส่วนรวมเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
11.	ท่านคิดรอบคอบก่อนลงมือกระทำการต่าง ๆ เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
12.	เมื่อเหตุการณ์ที่ไม่ดีเกิดขึ้นท่านควบคุมสติอารมณ์ ตัวเองได้เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ข้อคำถาม		ผลการตัดสินใจ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IOC	การ แปรผล
ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี						
13.	ท่านมีความอดทนในสถานการณ์ที่ไม่พึงปรารถนาเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
14.	ท่านสามารถรับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลวที่อาจเกิดความเปลี่ยนแปลงได้เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
15.	ท่านปลูกฝังความคิดเรื่องประหยัดคอดออมให้กับบุคคลในครอบครัวเมื่อมีโอกาสเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
16.	ท่านปฏิบัติอยู่ในระเบียบวินัยของตนเองเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
17.	ท่านดูแลสุขภาพกาย สุขภาพจิตเป็นประจำ	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
18.	ท่านมีความประณีตประนอมหยืดหยุ่นให้กับคนในครอบครัวเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
ด้านเงื่อนไขความรู้						
19.	ท่านสามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกันประกอบการวางแผนการดำเนินชีวิตเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
20.	ท่านสามารถให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาให้คนอื่นได้เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
21.	ท่านได้นำความรู้มาปรับปรุงตนเองและนำไปใช้ในการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิตเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
22.	ท่านศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
ด้านเงื่อนไขคุณธรรม						
23.	ท่านยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตในการดำเนินชีวิตเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
24.	ท่านให้อภัยคนรอบข้างเมื่อกระทำผิดเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
25.	ท่านมีความละเอียดเมื่อกระทำผิดเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
26.	ท่านมีความกล้ารับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองกระทำเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ข้อคำถาม	ผลการตัดสินใจ				
	คนที่	คนที่	คนที่	ค่า	การ
	1	2	3	IOC	แปรผล
27. ท่านมีความรับผิดชอบและตรงเวลาในการปฏิบัติงานเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ภาคผนวก จ
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY

```
/VARIABLES=a1 a2 a3 a4 a5 a6 b7 b8 b9 b10 b11 b12 c13 c14 c15 c16  
c17 c18 d19 d20 d21 d22 e23 e24 e25 e26 e27  
/SCALE('ALL VARIABLES') ALL  
/MODEL=ALPHA  
/STATISTICS=DESCRIPTIVE  
/SUMMARY=TOTAL.
```

Reliability

[DataSet1] C:\Users\ASUS\Documents\หาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม.sav 1.sav

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

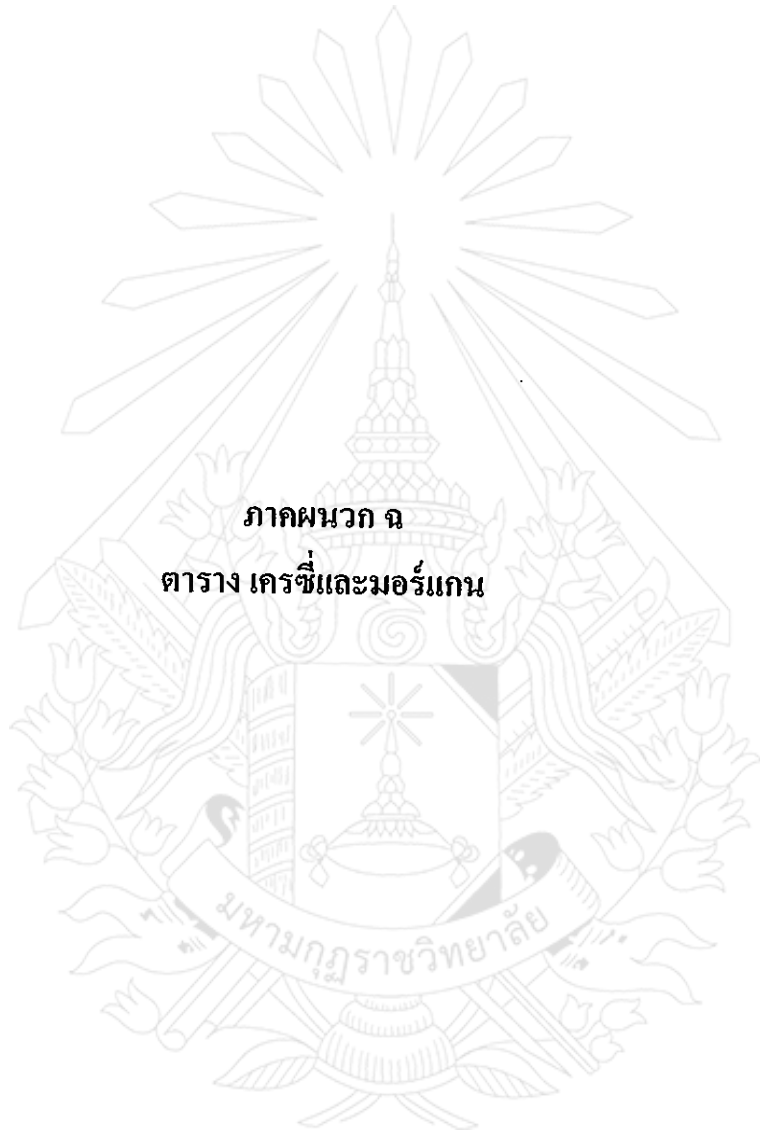
Cronbach's Alpha	N of Items
.863	27

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
ท่านมีความเป็นอยู่เหมาะสมกับฐานะเพียงใด	3.83	.648	30
ท่านมีความอยากมีอยากได้	3.77	.728	30
รู้จักประมาณคนในการแสวงหาสิ่งของ	3.83	.699	30
มีการเก็บออมรายได้ส่วนหนึ่งใช้ยามจำเป็น	3.70	.750	30
ไม่กระทำการใดๆอันเป็นเหตุให้เกิดอัตรอน	4.20	.847	30
จัดทำบัญชีวางแผนการออม	3.40	1.102	30
ใช้เหตุผลในการพิจารณาแก้ปัญหา	3.83	.592	30
ใช้จ่ายอย่างจำเป็น คุ่มค่า และมีความจำเป็น	3.93	.583	30
ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล	3.77	.679	30
คำนึงผลกระทบต่อจากการกระทำของตนเอง	4.13	.776	30
คิดรอบคอบก่อนลงมือกระทำ	4.23	.568	30
ควบคุมก่อนลงมือกระทำสิ่งต่างๆ	4.20	.664	30
มีความอดทนอดกลั้นในสถานการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา	3.70	.596	30
รับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลว	4.03	.414	30
ปลูกฝังความคิดเรื่องการประหยัดอดออม	3.90	.759	30
ปฏิบัติอยู่ในระเบียบวินัยที่ดีของตนเองเพียงใด	4.07	.740	30
ดูแลสุขภาพกายสุขภาพจิตใจ	3.97	.718	30
ความประพฤติประมอมมีคหุ่่น	4.10	.662	30
นำความเข้าใจโยงกันประกอบกรวางแผนชีวิต	3.93	.691	30
แนะนำให้คำปรึกษาคนอื่นได้	3.70	.877	30
นำความรู้มาปรับปรุงตนเอง	3.93	.691	30
หาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ	3.93	.740	30
ยึดหลักสุจริตในการดำเนินชีวิต	4.13	.571	30
อยู่กับครอบครัวอย่างมือกระทำผิด	4.23	.626	30
มีความทะเยอเยอมือกระทำผิด	4.37	.490	30
มีความรับผิดชอบต่องสิ่งทีกระทำ	4.37	.556	30
มีความรับผิดชอบตรงเวลาในการปฏิบัติงาน	4.33	.606	30

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ท่านมีความเป็นผู้นำเหมาะสมกับฐานะเพียงใด	103.70	76.976	-.046	.871
ท่านมีความขยันหมั่นเพียรได้	103.77	72.185	.337	.861
รู้จักประมาณคนในการแสวงหาสิ่งของ	103.70	73.459	.245	.863
มีการเก็บออมรายได้ส่วนหนึ่งใช้ยามจำเป็น	103.83	71.799	.356	.860
ไม่กระทำการใดๆอันเป็นเหตุให้เกิดข้อครหา	103.33	77.195	-.070	.875
จัดทำบัญชีวางแผนการออม	104.13	69.844	.316	.865
ใช้เหตุผลในการพิจารณาแก้ปัญหา	103.70	71.114	.542	.856
ใช้จ่ายอย่างจำเป็น คุ้มค่า และมีความจำเป็น	103.60	72.731	.383	.860
ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล	103.77	72.392	.348	.860
คำนึงผลกระทบจากการกระทำของตนเอง	103.40	72.041	.321	.862
คิดรอบคอบก่อนลงมือกระทำ	103.30	74.424	.217	.863
ควบคุมก่อนลงมือกระทำสิ่งต่างๆ	103.33	71.333	.455	.857
มีความอดทนอดกลั้นในสถานการณ์ที่ไม่พึง ปรารถนา	103.83	71.661	.482	.857
รับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลว	103.50	73.086	.512	.858
ปลูกฝังความคิดเรื่องการประหยัดคอดออม	103.63	69.275	.556	.854
ปฏิบัติอยู่ในระเบียบวินัยที่ดีของตนเองเพียงใด	103.47	67.775	.703	.850
ดูแลสุขภาพกายสุขภาพจิต	103.57	72.254	.336	.861
ความประณีตประณีตเรียบร้อย	103.43	69.633	.616	.853
นำความรู้เชื่อมโยงกับประกอบการวางแผนชีวิต	103.60	70.800	.481	.857
แนะนำให้คำปรึกษาคนอื่นได้	103.83	66.695	.657	.850
นำความรู้มาปรับปรุงตนเอง	103.60	68.869	.656	.851
หาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ	103.60	71.834	.359	.860
ยึดหลักสุจริตในการดำเนินชีวิต	103.40	71.352	.539	.856
อยู่กับคนรอบข้างเมื่อกระทำผิด	103.30	70.562	.563	.855
มีความระมัดระวังเมื่อกระทำผิด	103.17	72.420	.506	.857
มีความรับผิดชอบต่องานที่กระทำ	103.17	72.144	.468	.858
มีความรับผิดชอบตรงเวลาในการปฏิบัติงาน	103.20	71.062	.533	.856

ภาคผนวก ฉ
ตาราง เครื่องมือและมอร์แกน

ตาราง ขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครื่องใช้และมอเตอร์แกน

ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง
10	10	100	80	280	162	800	260	2,800	338
15	14	110	86	290	165	850	265	3,000	341
20	19	120	92	300	169	900	269	3,500	346
25	24	130	97	320	175	950	274	4,000	351
30	28	140	103	340	181	1,000	278	4,500	354
35	32	150	108	360	186	1,100	285	5,000	357
40	36	160	113	380	191	1,200	291	6,000	361
45	40	170	118	400	196	1,300	297	7,000	364
50	44	180	123	420	201	1,400	302	8,000	367
55	48	190	127	440	205	1,500	306	9,000	368
60	52	200	132	460	210	1,600	310	10,000	370
65	56	210	136	480	214	1,700	313	15,000	376
70	59	220	140	500	217	1,800	317	20,000	377
75	63	230	144	550	226	1,900	320	30,000	379
80	66	240	148	600	234	2,000	322	40,000	380
85	70	250	152	650	242	2,200	327	50,000	381
90	73	260	155	700	248	2,400	331	75,000	382
95	76	270	159	750	254	2,600	335	100,000	384

(ที่มา: Robert V Krejcie W.Morgan อ้างใน วีรวุฒิ เอกะกุล.2543)

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ - สกุล : นางปิยะมาศ แคล้วภัย
- วัน เดือน ปีเกิด : วันที่ 23 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2521
- สถานที่เกิด : อำเภอหนองบัว จังหวัดนครศรีธรรมราช
- สถานที่อยู่ปัจจุบัน : 113/1 หมู่ที่ 2 ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80320
- การศึกษา**
- พ.ศ. 2539 : มัธยมศึกษา ปีที่ 6
โรงเรียนพรหมคีรีพิทยาคม อำเภอพรหมคีรี
จังหวัดนครศรีธรรมราช
- พ.ศ. 2544 : ปริญญาตรี (ศศ.บ) ศิลปศาสตรบัณฑิต
วิชาเอกการบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบริหารงานทั่วไป
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
- ประสบการณ์การทำงาน**
- พ.ศ. 2554 : รับราชการตำแหน่ง เจ้าหน้าที่พนักงานจัดเก็บรายได้
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าอุแท อำเภอกาญจนดิษฐ์
จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- พ.ศ. 2555 : รับราชการตำแหน่ง เจ้าหน้าที่งานธุรการ
เทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี
จังหวัดนครศรีธรรมราช
- พ.ศ. 2556 - ปัจจุบัน : รับราชการตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
เทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี
จังหวัดนครศรีธรรมราช